De apparicõe ad mare tiberiadis.
Opiniones de morte iohis.
De apparicõe dñi in galilea.
De ascẽsione dñi.

Incipiũt distinctões historie euãgelice.

Fuit aũt in diebꝰ herodis regis iudee effluxis ãnis r̃gni eiꝰ vij. de trigĩta sacerdos nomĩe zacharias de vice abia ⁊ vxor eiꝰ aaroĩta noĩe elizabeth. Dauid em̃ ampliare volens cultũ dñi. xxiiij. instituit summos sacerdotes. quoꝝ vnus tm̃ maior qui dicebatur princeps sacerdotũ. Statuit aũt. xvi. viros de genere eleazar ⁊. viij. de ythamar et ꝑm sortes dedit vnicuiq; ebdomadã vicis sue.

De ꝯceptõe p̃cursoris.

Habuit ãt abias octauaz ebdomadã de cuiꝰ genere zacharias cũ in die ꝓpiciacõis incẽsũ ponẽt p̃dixit sibi ãgelus nasciturũ sibi filiũ de vxore. q̃ ꝯsiderãs sterilitatẽ vxoris ⁊ vtriusq; senectutẽ ñ credidit ⁊ ob hoc obmutuit vsq; ad diẽ ꝑtus. Nomĩq; pueri ⁊ mag̃ficẽtiã cũ abstinẽtia ei indicauit. Cõcepit ãt elizabeth ⁊ occultabat se mẽsibꝰ quinq;.

De ꝯceptõe saluatoris.

Mense ãt sexto missus ẽ gabriel in nazareth ad mariã v̄ginez despõsatam ioseph. Cũq; ea salutata dixisset eã ꝑiturã ihm filiuz altissimi. q̃sisset q; qũo hoc fieret cũ se nõ ꝯgniturã virũ in aĩo vouisset nisi aliter deus disponeret. Angelus addidit nõ de viro ꝫ opẽ spũssci ꝯcepturã etiã ꝯcepisse cognataz suam elizabeth sibi indicauit. Permixte em̃ erãt sacerdotalis tribꝰ ⁊ regia. Nã ⁊ aaron vxorẽ habuit de tribu iuda elizabeth sororẽ naason ⁊ ioiada pontifex iochabeth filiã regis ioraz. Et ait maria. Fiat mihi ꝑm verbũ tuuz. Et statim ꝯceptus est xp̃s de virgine plenꝰ homo in aĩma ⁊ carne. ita tñ q; liniamẽta corpis ⁊ mẽbroꝝ visibus hõis discerni nõ possent. Credit ãt fuisse ꝯceptus octauo kalendꝰ. aprilis et reuolutis. xxxiij. ãnis eadẽ die mortuus est.

De ortu p̃cursoris.

Exurgẽs aũt maria abijt in cĩtatẽ iuda Iuda nom̃ est regni nõ tribꝰ. Iherusalem em̃ in tribu beniamin erat ꝑ quã forte trãsiuit ad opidũ in quo dicũt tũc zachariaz habitasse quarto miliario a iherusalez et ibi natum iohãnem ⁊ legitur ĩ libro iustoꝝ q; beata virgo primo eum leuauit a terra ⁊ cũ salutassz elizabeth exultauit infans in vtero eius ⁊ cum matrem domini sui. in vtero exultans testaret ⁊ beatã eã ꝓphetaret elizabeth edidit maria dño canticũ vere leticie dicens Magnificat aĩa mea dominũ. mãsit autẽ maria ibi mẽsibus tribꝰ ministrans ꝯgnate donec parerz ⁊ tunc redijt in domũ suã Octauo autẽ die cũ circũcideret puer ⁊ vocarẽt euz nomĩe patris sui zachariam ait mater. Johannes est nomen eius. Idipsum scripsit ⁊ pat sumpto pugillari Est autez pugillaris tabella q̃ pugno põt includi

vel calamus scriptoris a aptū est os zacharie a ꝓphetans cāticū fecit dño Bñdictus dñs deus israel a qelxe duo cātica euāgelica fūt. iō stātes ea cātamus Puer tunc crescebat a ꝓfortabat spū a erat ī desertis locis vsq; in die ostēsionis sue ad israel. Reuertēs āt maria nazareth mutata est a sponso de spū sancto in vtero hatēs. Qui nolēs eā traducere in oiuge; occulte voluit eā dimittere. In somnis aūt ammonitus ē ab angelo ut acciperet eā in cōiugē a ne suspicaret adulteriū ꝓceptū puer de spiritu sancto indicauit a ut illū vocar; precepit. qr saluū faceret populu; a peccatis eor; Ex hoc ꝓgnouit ioseph deū nasciturū qui solus peccata dimittit a accipiēs sponsā in vxorē cū virgine virgo pmansit. Habuit aūt beata virgo viz ne ꝗ uida infamaret et ut viri solacio a ministerio fruerē a ut dyabolo occultarē dei partus. Hec duo cātica non cātant in ecclesia eo ordine quo fūt edita. Prius em cātat qd secūdo est editū. qr em in cantico zacharie legit Et erexit cornu salutis qd factū est in resurrectione. iō cant in laudib9 a loqt ad puer qui fuit aurora solis Et ꝗa legitur in cāticō vgīnis. Respexit humilitatē ancille sue ecclie. s. et ipsius marie. qd quidē factū est ī vi. etate. Et agit de ice rnacōe. ibi. Suscepit israel puer suū. Jō cant ad vespas in. vi. s. offitio diurno. Tertiū cāticū simeonis qd sequitur ī. vij. offitio. in opletorio. qr orat se dimitti ī pace. qd fit ī. vij. quiescentium.

De descriptione orbis.

IN diebus illis exiit edictū a cesare augusto ut describerē vniūsus orbis. Volens cesar scire numer; regionu; in orbe que romane suberāt ditioni. numerū etiā ciuitatū in qualibet regione. numerūq; capitū in qualib; ciuitate pōperat ut de suburbanis opidis. vicis a pagis ad suā ꝓfluerēt hoīes citatē a maxime vbicūq; habitarent ad ciuitatē ꝓuenirēt vt traherēt originē a quisq; denariū argēteū pēij. x. nūmor; vsualiu;. vt denarius dicebat presidi pūtie tradēs se subditū romano imperio ꝓfiteret. Nā a nūmus ymaginē pferebat cesaris et supscripcōnem nois a qr numerus eor; qui cēsū capitis ferebāt certo numero dē mnabat a redigebat in scriptis. idō pfessio huiusmodi descripcōis vocabat. hec descriptio prima fcā a pside syrie cirino. Prima dicit qtū ad cirinū syrie pside qrem in dea in vmbilico zone habitabilis ē dicit: puisum est ut ī ea incho areē a deide p circūstātes regiōes alij pides psequerē vel forte prima vniuersalis. qr alie pōesserāt particulares. Vel forte prima capitū in ciuitate fiebat a pside. secūda ciuitatū in regione a legato cesaris. tertia regionū in vrbe coraz cesaē hic primū in dea facta ē stipendiaria romanis. hec descripcō singulis annis fieri videt qr ī euāgelio legit. Magister vrī ñ soluit tributū hoc anno. Ascēdit autē; ioseph a nazareth ī bethleem eo qr esset de domo dauid ut pfiteretur cū maria vxore sua pgnante.

Si mulierēs pfitebāt̄ iungēdū ē
sic ut pfiterēt cū maria Si soli viri
sic ē ordo Ascēdit ioseph cū maria.

De natiuitate saluatoris.

Factū est āt cū eēnt ibi pe
perit virgo filiū suū pmo
genitū nō post alius. ꝗ ā
te quē nullus a pānis inuolutuz
reclinauit eū in presepio qz ñ erat
ibi ei locus in diuersorio dicitur
qz fenū in quo iacuit ihus delatū
est rome ab helena a ē in eccia sā
cte marie maioris. Infra basilicā
nō lōge a psepio quiescit ieromi
mꝰ. Paulaqz a custoehiuz i bethle
ez quiescit. Difficile fuerat pau
pibꝰ p frequētia multoꝝ q̄ ob id
ipsū cōuenerāt vacuas inuenire
domꝰ iō a in cōi trāsitu qui erat in
ter duas domos opimentuz hñs
qꝰ diuersoriū ꝺr se receperūt sub
quo ciues ad colloquēduz vel ad
cōuisēdū in diebus ocij vel p ae
tis intēperie diuertebāt Forte ibi
ioseph presepiū fecerat boui a asi
no quos secū adduxerat in quo
repositus est ihs. ad qꝰ quidā re
ferunt illud ysaie. Cognouit bos
possessorē suū a asinus psepe dñi
suiq illꝰ abacuch In medio duū
amaliū ognoscēris. Stiaz in pictu
ris eccīaꝝ que fūt quasi libri lay
coꝝ hoc repreſentat nobis.

Quo tpe natus fuerit.

Natus est aūt saluatōr an
no regni augusti cesaris
.xlij. Annos eiꝰ .xij. qui a
morte iulij fluxerāt vsqz ad actiū
bellum regno augusti cōnumera
mus. Anno regni herodis .xxx.
vmūso orbe pacatō olipiadis
centesimenona
gesimetertie an
no tercō ab vrbe ꝏdita. decij. na
tus est dominus. Natus est autez
nocte dominice diei qz si tabulam
cōputi retro pcurras inuenies hu
ius anni ocurrentem quintum re
gularem ianuarij tertiū. Quibus
iūctis a sublatis. vij. ēmanet vnū
Itaqz kal. ianuarij in dominica i
uenies que cōcurrunt. Naz ea die
qua dixit fiat lux a facta est lux vi
sitauit nos oriens ex alto. Inchoa
ta est vero secꝰm q̄sdam. vi. etas
a natiuitate xpi fm apostolum q̄
ait. Cum venit plenitudo tēporis
ac. Secꝰm alios a die qua bapti
zatus est ꝓpter vim regeneratiuā
datam aquis. Secꝰm alios a pas
sione qz tūc apta est porta a ichoa
ta est quodāmodo. vij. etas qui
escentium fluxerunt. q̄dā ab adā
anni quinqz millenī centuz nona
gintasex ab abraham duo milia
xij. secꝰm. lxx. fm hebreos vero lō
ge pauciores.

Cesar precepat
ne q̄s euz dñm
vocaret.

De cāticō angeloꝝ a circūcisio
ne dñi.

Et pastores erāt vno mi
liario a bethleem in regio
ne eadez custodientes vi
gilias noctis super gregem suum
Mos fuit antiquioribus i vtroqz
solsticō vigilias noctis custodire
ob solis veneratōez q̄ forte apud
iudeos ex vsu cohabitātiuz inole
uerat. Et ecce āgelꝰ dñi stetit iuxē
illos ānūtiās eis
natū saluatorē i
bethleē a i signū
positum puerum
Et q ꝓpputiuz
dñi delatuz est
ab āgelo haro
lo magī i tēplo

in p̄sepio nūtia dñi et trāslatū
uit ⁊ facta ē cuz ab eo aquis g̃
angelo multitu ni ⁊ post a karo
do āgeloꝝ dicen lo caluo pcsi ū
tiū. Gl'a in excel ī eccīa saluato
sis deo ⁊ in terra ris apd̄ carosiū.
pax hominib⁹ bone volūtatis. q̄a
p cristū glorificatus est pater et
pax facta est inter deū ⁊ hoīez. int̄
angelū ⁊ hominē. inter iudeū ⁊ gē
tilez. In gestis pōtificū legit̄. q̄ ea
que sequūt̄ euāgelica v̄ba theles
phor⁹ adiecit Pro hac multitudi
ne angeloꝝ vel p grege pastorū
voluit quidā locū illū ꝓphetice di
ctū turrim gregis ibi. Et tu turris
gregis nebulosa cū tñ iā pridem
ꝯtraxerat hoc nomē locus idē. q̄
iacob gregē ibi pauit cū rachel p
turiret ⁊ tñseūtes pastores vsq̄ be
thleem inuenerūt verbū qd̄ factuz
erat ad eos et q̄ audiebāt mira
bāt̄ sup hijs que dicebātur a pa
storib⁹ ad eos Mariaq̄ ꝯseruabat
oīa verba hec ꝯferens ī corde suo
de qua natus ē ihesus ut putaba
tur filius ioseph. xp̄i em̄ genera
tio sic erat. Prima quidē hominis
generacō vl' ꝯdicō eāt de terra. se
cūda de latere viri. tertia ex viro ⁊
femina. quarta sic eāt ut nascere
tur sine viro homo de femina. vñ
⁊ appropriata circūlocucōe p noī
ne xp̄s filius hominis dictus est.
Prima ⁊ secūda generacō ruerūt
in tertia de ruina geneāmur. in q̄r
ta de ruina suscitamur Octauo die
circumciderūt puerꝝ ⁊ declarauerūt
nomē eius esse ihesū qd̄ impositū
erat ei ab angelo prius q̄ cōcipe
retur.

De stella ⁊ magis.

Tertiadecima vero die ecce
magi venerūt ab oriente
ihesolimā dicentes. Vbi
est qui natus ē rex iudeoꝝ. vidi
mus em̄ stellā eius in oriente ⁊ ve
nimus adorare eū. Successores fu
erūt isti doctrine baalā qui stellā
nouerūt eius vaticinio et a mag
nitudine scientie magi nūcupati
sūt. Quos em̄ greci philosophos
p se magos appellant Venerunt
em̄ de finibus psaꝝ ⁊ caldeoꝝ vbi
fluuius est saba a quo ⁊ sabea re
gio dicit̄ Quidā tñ nō eos primo
dictos magos putāt. s̄ postq̄ do
lū herodis fefellerūt p aliam viam
reuertētes Crisostomus dicit stel
laz multo añ tpe q̄ xp̄s nasceret̄
apparuisse eis et ita multo tpe de
longinquo venerūt. Potuit tamē
fieri ut in tredecim dieb⁹ sup dro
medarios sedētes longa terrarū
spatia trāsmearēt. Audiens ma
gos rex herodes turbatus ē ⁊ oīs
iherosolima cū illo Timuit rex ne
q̄s de semine hircani vel aristobo
li natus eēt regnaturus se tāq̄ali
enigena destituto Turbabat̄ aūt
ciuitas nouitate miraculi p culsa
Cūq̄ diligent̄ didicisset rex ortuz
stelle a magis ut p eū natalē pue
ri ꝯgnosceret: etiaz a sacerdotib⁹
⁊ scribis sciscitabat̄ vbi xp̄s na
sceretur. Qui iuxta micheam in be
thleem effrata nascituꝝ dixerunt
Bethleem prius dicta est effrata
ab vxore caleph que ibi sepulta
est quā quidā suspicant̄ filiā fuis
se vr et marie sororis moysi. po
stea vero post famosaz sterilitatē
p q̄ elimelech cū domo sua abijt
moabitas cum reddita fuisset ei

incredibilis vbertas dicta ē beth
leez qd sonat domus panis. dixit
aūt rex magis ut inuētū puerū si
bi indicarēt ut veniēs adoraret eū
Jā em̄ animū direxerat ad p̄dēdū
puerū. Quos egrediētes de ihrl'm
stella añcedebat vsq; dū veniens
staret supra domū vbi erat puer
dicit fulgētius stellā tūc creatam
notabilē ⁊ discretaz a ceteris ⁊ in
splendore quez lux diurna ñ impe
diuit ⁊ in loco. qz neq; in firmam̄
to cū stellis minoribꝰ erat neq; in
ethere cū planetis. ß ī aere vicīas
terris tenebat vias ⁊ in motu qz
prius mobilis: immobilis sup iu
deā stabat magis dedit signū veī
endi ī iudeā qui ex deliberacōe sua
ihrl'm tāq̄ caput iudee adierūt. q̄
bus egressis tūc primo motu no
tabili p̄cessit eos que pacto officō
mox eē desijt reuertēs in p̄iacētem
materiā vñ sūpta fuerat Tñ q̄dā
tradūt bedā voluisse q̄ in puteū
bethleemitanum ceciderit et post
in diebꝰ paule et eustochij quas
dā v̄gines deo dicatas eaz miracu
lose vidisse Qd qz fabulosū existi
mauerūt frēs cū quibꝰ monasti
cā ducebāt vitaz eas a ɔmuniōe
sua qñq; sepauerūt.

De oblacōe et noībꝰ magoꝝ.

Ingressi vero magi domū quā diu
sorīū lucas noīat obtulerūt pue
ro singuli aurū. thus ⁊ mirrā s̄m
sabeis ɔsuetaz oblacōez inde sig̃fi
cātes eū regē dñi ß mortalē. noīa
triū magoꝝ hec sūt hebraice. Ap
pellius. ametus damascus Grece
galgalath. magalath. sarachim
Qui cū deliberarēt de reditu rñsum
est eis in sōnis ne redirent ad he
rodē ⁊ veniētes tharsū cilitie ɔdu
cto nauigio redierūt ī regionē suā.

De ypapāti dñi.

Et postq̄ impleti sūt dies
purgacōis marie tulerūt
pueꝝ in iherusalē ut siste
rent eū dño ⁊ offerēdo p̄sentarēt ⁊
dederūt hostias p eo par turturꝝ ⁊
duos pullos columbarum. Insu
per redimerūt eū. v. sidis argenti ⁊
erat in iherusalē simeō senex qui
acceperat rñsum a spiritusancto ñ
visurꝝ se mortē nisi prius videret
xp̄m domini. Et tūc eodem spiritu
venit in templū ⁊ accipiens pue
rum in vlnas sciens eū cristū ait
Nūc dimittis dñe ⁊c. Et ꝓphetās
de passione xp̄i ait ad mariam ⁊
tuam ipsius animā ptrāsibit gla
dius id ē passio ipsius. Non em̄
sine materno dolore potuit videre
crucifigi filiuz ⁊ si surrecturꝝ spera
ret. vel ita Animam ipsius que ⁊
tua est quam. s. quasi tuā diligis
ptransibit gladius. Eadem hora
superuenit ⁊ anna ꝓphetissa et lo
quebatur de illo omnibus q̄ expe
ctabāt redēpcōez isrl'.

De fuga dñi in egiptū.

Tunc herodes vidit q̄ illu
sus eēt a magis. Videns
em̄ herodes magos nihil
sibi renūtiasse putauit eos visio
ne stelle deceptos ⁊ erubuisse redi
re ad eū ⁊ ideo ab inquisitiōe pu
eri cessauit. Sed cuz audisset que
dicta fuerāt a pastoribꝰ ⁊ maxīe
ꝓphetias simeōis ⁊ āne sēsit se illu
sū ⁊ de morte puēoꝝ bethleemita
rū tractabat ut ille quē ig̃rabat

cū eis occideret. ꝓpterea ꝑ ammo
nicōnez angeli fugit in egiptū io
seph cū puero ⁊ mr̄e eius vsqꝫ ad
obitū herodis. Cūqꝫ ingrederetur
dn̄s in egiptū corruerūt ydola egi
pti ſm ysaiā qui ait. Ascendet do ī
nus nubē leuez ⁊ ingredietur egi
ptū ⁊ mouebūt simulacra egipti
Tradūtqꝫ ꝙ sicut in exitu filioꝝ
isrl̄ de egipto nō fuit domus egi
pti in qua deo ꝓcurāte nō iaceret
mortuū primogenitū. ita nec mō
fuit in egipto templuz in quo nō
corruisset ydolū.

De nece pueroꝝ ⁊ quare dilata
per annum.

Herodes aūt cū de nece pue
rorū disponeret citatus ē
ꝑ epistolaz ab augusto
cesare ut romā iret accusationi fi
liorū rn̄surus. tn̄ iosephus dicit
ꝙ alexādrū filiū suū secum romā
traxerit ⁊ veneni sibi parati reuz
apud cesarez postulaueit. Qui cū
iter faceret ꝑ cilitiā audiēs naues
tharsensiū magos trāsduxisse in
spū vehemēti ꝯbussit naues thar
sis. Scd̄m ꝙ dauid ꝓphetauerat ī
quadragesimoseptimo psalmo ī
spū vehemēti ꝯteres naues thar
sis. Cū ergo corā cesare disceptas
set pat̄ cū filijs hac lege facta ē re
cōciliatio ut adolescentes pr̄i in ō
nibꝰ obedirent. ipse aūt regnum
dimitteret cui vellet. Nōdū tn̄ he
rodes a suspitionibus liberatus ē
Veniēsqꝫ iherosolimā populo cō
uocato tribusqꝫ filijs astātibus ⁊
ocordiā fratꝝ a cesare factā expo
suit ⁊ se successoris iudicē ꝯstitutū
indicauit ne iudei regnū ad suos
redituꝝ estimarēt Tūc confirma
tus in regno herodes certius q̄ p̄
us mittēs occidit omnes pueros
qui erāt in bethleem ⁊ in omnibꝰ
finibus eius a bimatu ⁊ infra ſm
tēpus qd̄ exq̄sieāt a magis Quo
rum maxima ps. iij. miliario a be
thleem vsqꝫ ad austꝝ sepulta ē.
Pluriū sētētia ⁊ vsitatior hec ē. or
tam didicerat herodes stellaz eadē
die qua natus erat dn̄s ⁊ ſm ortū
stelle dn̄m anniculū eē sciebat et
aliquot insup dieꝝ. ideoqꝫ supra
etatē eius vsqꝫ ad bimos ⁊ infra
vsqꝫ ad vnius noctis infantez de
seuit in pueros timēs pueri mor
phoseō: ne. s. puer cui sideā famu
labāt supra etatē suaz vel infra fa
tiē trāsformaret. Crisostomꝰ aūt
dicit stellā apparuisse ꝑ annū añ
dn̄i natiuitatē. credebatqꝫ herodes
tūc etiā dn̄m fuisse natū et sic pu
tabat dn̄m bimū fuisse cuz adie
ctione paucoꝝ dieꝝ et ideo occi
dit pueros bimos et deinceps vs
qꝫ ad. v. annos. ꝫ nō minores bi
mis ⁊ exponit bimatū ⁊ infra ſm
racōez nūeri. Sicut em̄ racōe tēpo
ris minores bimis inferiores sunt
eis qui post nati sūt ita racōe nūe
ri maiores bimis inferiores sūt eis
qui post eos numerantur Cui as
sertioni videt̄ fidē facere ꝙ q̄dam
ossa innocentiū habētur adō grā
dia q̄ bimoꝝ eē nō possent. Pōt
tn̄ dici ad hoc q̄a longe maioris
tūc erāt hoīes q̄titatis q̄ modo.

Qd̄ cōminacō ieremie etiam ꝓ
phetia fuit.

Et impletuz est illud iere
mie Vox in rama audita
est ⁊c. Rama locus ē iux̄
gabaa. xij. miliaria distans a

bethlee; vbi fere deleta est trib⁹ beniamin ꝓter vxorē leuite pauci supstites planxerūt mortuos suos. hoc aūt videtur ieremias īdixisse potius ominando q̃ ꝓphetando Minabatur eni imminere tata; ruina duabus tribub⁹ quāta fuerat facta in filijs rachel cū plangētiū vox audita est in rama Cū etiam ꝓphetauit de nece puuloꝝ ut mathēus ait a tūc rama nō est nomen loci. ꝫ q̃ rama excelsū sonat idem est ac si dixisset. vox in excelso audita est. Videturq̃ debuisse dicī ya plorās filios suos cū bethleem ite de tribu iuda fuerint. Sz q̃a trib⁹ beniamin oterminata ē iude insinuauit euāgelista multos de beniamin fuisse occisos ꝓvicinia ad exaggerādum sceus herodis vel q̃ rachel iuxta bethleem sepulta est miliario vno ab edon in tumulo cuius iacob posuit. xij. lapides grādes in signū filioꝝ suoꝝ ꝓphetico locuōis mō dr ea egisse que in loco eōdē gerebātur. Et noluit osolari q̃ nō fūt. in eōsolabiliter dolebat de eo q̃ nō fūt. de eo q̃ mortui esse desiderāt. Innocentes quidē martires dicūtur laxato vocabulo nō q̃ testes xp̄i ꝫ q̃ ꝓ xp̄o occisi fūt quē si ñ loq̃ndo moriēdo ofessi fūt ꝓ quo etiā eccia ꝓ eis sollēnizat q̃ uis ad inferos descēderīt Vñ a in eoꝝ sollēnitate cātica leticie subticēt. s. te deū laudamus a gloria in excelsis deo et ꝓ alleluia q̃dam dicūt laus tibi xp̄e alij cātemus eya.

De nece duoꝝ filioꝝ herodis.

Factum ē aūt ut qm herodes multos orbauerat filijs ipe fuis miseabilib⁹ orbarē. Nā ꝓ asiutia antipatri iteꝝ facti fūt suspeci alexāder a aristobulus pri. Ob hoc scripsit herodes augusto i multis accusans filios Misit āt august⁹ saturniū a peamū legatos cū ē scripto ut coram hijs duobus coacto osilio ꝓceū filios indicaret et de eis si oumcere eos posset facere q̃d vellet. Auditis aūt hinc a inde ꝓtibus legati illos dānandos ꝓnūtiauerūt nō tm morte. Tūc apud sebastē pater cōiecit eos i vinculā Cōplices vero eoꝝ apposuit torquere pr̄ ut ofessiōe eoꝝ cerciora rē si in amā; suā aliquid machinarent sibi Cōfessus est aūt q̃dā multa sibi ab alexādro ꝓmissa si patri venenū ꝓmaret. Cōfessus est etiā tonsor de ꝓmissis sibi muneribus si dū pararet pri barbam eu; iugularet. Addidit q̃ dixisse alexādrum non esse spem ponendam in sene qui canos tingebat ut videretur adolescēs hijs mot⁹ herodes missis spiculatorib⁹ iussit filios occidi et asportari in alexandriā ibiq̃ sepeliri cū alexādro auo suo materno.

De prioi testamēto herodis et odio ipsius a antipatri.

Tunc inscripsit testamentum herodes a antipatr; futurum regem instituit a herodem qui cognominabatur ātipas substituit antipatro. Antipater vero intolerabile odium populi excepit cunctis scientibus q̃ frib⁹ suis cōfuisset calūnias. Ob hoc etiā a pri iam eū nō recto oculo aspiciebat. Ad hec etiā antipr molestus erat pri q̃ fratrē sibi

substituerat eo q' ad filios ipsi⁹ antipatri regnū trāsire noluisset Aliaq̄ maior causa inuidie orta ē ei in patrē. Nā pupillos filiorum quos occiderat paterna dilectōe fouebat: alijs nepotibus suis eos copulās in matrimonio. Erāt āt sm iosephū paruuli relicti de aristobolo. herodes agrippa qui iacobū occidit gladio et herodias q̄ post herodes antipr̄ abstulit philippo fratri suo. Timuit ḡ antipr̄ ne ad pupillos fratꝝ suoꝝ qn̄q̄ regnū reuocaēt herodes. q̄ eos ex ptemr̄is ɔtigebat Cōmouit etiā ferorā in odiū herodis adeo ut feroras secederet a frē ⁊ habitaret ī terra que ɔcessa ei fuerat tr̄is iordanē. Ipse vero etiā patri volēte quibusdaꝫ excogitatis occasionibus romā ꝓperauit efficacissimū venenū a quadaꝫ venefica arabica cōpans ⁊ apud vxorē ferore reponēs qd̄ interim dū ipse abesset p ministrum quē ɔduxerat patri ꝓpinaretur.

Qd̄ herodes incarcerauit ātipatrū insidiantez vite eius.

Cum aūt antipater rome essꝫ mortuus est feroras accepitq̄ herodes de veneno reposito apud vxorē ferore per ancillā iracūde a dn̄a sua recedētē Itaq̄ euocatā vxorē fr̄is relictam afferre venenū eā iubꝫ. Illa vero quasi allatura egressa de tecto se dedit p̄cipitē. ꝫ semiuiua ad regē allata ait Cū moreret frater tuus vir me⁹ ait mihi. Affer mihi mulier venenū qd̄ reliquit nobis antipater. meq̄ vidente in igne ɔsume ne ad inferos ɔsciētiā fr̄icidij vltricē feraꝫ. Ego vero magnā ei⁹ ptē in igne ɔsumēs modicū mihi ꝓpter dubios casus et q̄ te metuebā r̄seruaui. Cūq̄ pixidē cū veneno ꝓtulisset expirauit. Acceptis q̄ alijs pluribus argumētis qd̄ ātipater in mortē suaꝫ grassaretur herodes eū matuē reuocauit. mr̄eꝫ q̄ illius r̄pudiauit. Cūq̄ filiū de parricidio publice accusasset presente pharo syrie p̄side qui illis diebus ierosolimaꝫ venerat posuit eū in custodiā apud ierichonta.

De magnitudine morbi herodis.

Cunq̄ cōplices filij quereret pater ut eos cuꝫ filio exquisitis ꝑimeret suppli eijs graui morbo impeditus ē Accedebat ⁊ senectus cū annos iam lxx. natus eāt. animūq̄ eius filiorū clades grauiter affligebat Erāt aūt in iherusalē duo sophiste q̄s nō pauci adolescentū sectabātur cū leges exponerent. hijs oportunū visū est rege thabescēte ut aq̄laꝫ aureā deicerēt quā rex sup maximā portaꝫ tēpli cōtra patrias leges posuerat Qua deiecta rex ɔmotus animi magnitudine morbuꝫ supauit ⁊ in cōcionē ꝓcedēs ī oēs iherosolimitas iniuriaꝫ hanc refūdere nitebat. Sed ad p̄ces ꝓpli in solos auctores vltus ē. Illos ḡ q̄ funib⁹ dimissis aquilaꝫ ɔciderāt viuos īcēdit cū duob⁹ sophistis De hinc varijs affligebat lāguoribus Nā febris n̄ mediocris eāt prurigo intolerabilis in omni corpis sup fitie: assiduis vexabat coli tormētis. pedes intercutaneo vitio tumuerāt. putredo testiculoꝝ vermes generabat. creber āhelit⁹

et interrupta suspiria q̄ ad vindi
ctā dei ab oībus referebāt. Ipe ve
ro iordanē trāsiēs apud callionē
calidis aquis vtebat. Cunq; cor
pus eius oleo calidiori foueri me
dicis placuisset ī archā plenā de
mersū. ita dissolutū est ut etiam
lumina q̄i mortuꝰ resoluta torque
ret. tn̄ ad clamorē astātiū respicē
visus est.

De nobilibꝰ iudeis occidēdis in
morte herodis ⁊ de morte ātipr̄i.

Cunq; redijsset iericho au
diēs iudeos mortē suā expe
ctātes cū gaudio ex oī iu
dea nobiliores collectos iuuenes
cōcludi p̄cepit in ypodromio ⁊ in
carcere circi precipiēs salome so
rori sue ut cū amāz suā efflaret sta
tim illos occideret ut ita oīs iudea
in morte ipsius etiā in vita plāge
ret. Nuncij vero quos romā mise
rat redeūtes epl'az tulerūt a cesare
ut antipatrū in exiliū daret vel si
mallet morte dānarz. Quo nūtio
paululū r̄creatus cū pomū q̄ vesce
bat pecijsset libēt. cutellūq; ad in
cidēdū poposcit statiq; cū tussi ve
hemēti distēderet circūspitiens ne
q̄s arbiter impediret se p̄cussurꝰ
dexterā sustulit. Sz atianꝰ ꝯsobri
nꝰ eiꝰ dexterā ꝯtinuit statiq; vlu
latus q̄i rex eēt mortuꝰ in regia ex
citatꝰ ē. Quo audito antipr̄ exul
tans multa custodibꝰ p̄mittebat
ut eū soluerēt. Qd cū accepissz he
rodes grauiꝰ tulit exultacōem filij
q̄ mortē ⁊ ꝯtinuo missis satellibꝰ
occidit eū. sepeliriq; p̄cepit in hir
camo. Statiq; mutās testamen
tū archelaū regni scripsit successo
rē. ita tn̄ q̄ ab augusto susciperet

dyadema.

De morte herodis ⁊ substitutio
ne archelai.

Post mortē aūt filij. v. die
bus exactis mortuꝰ ē. xxx
vij. anno postq̄ a romāis
rex declaratus erat. In alijs fortu
natissimus: in rebꝰ domesticis īfe
licissimꝰ fuit. Saloma vero quos
occidi mādauerat absoluit. Et se
peliuit eū archelaus in herodio iu
xta mādatū ipsiꝰ nihil regij orna
tus in funeris pompa p̄termittēs.
Septē aūt diebꝰ in lugēdo patrē
cōsūptis. epulisq; ferialibꝰ p̄lixe
ppl'o exhibitis q̄ mos iudeoꝝ ob
expēsas funeꝝ multos depaupa
uit cādida veste indutus. Ascen
dit in tēplū varijsq; fauoribus a
plebe susceptus ē. Sedēsq; p̄ tribu
nali dixit se etiā a regis noīe velle
tēpare donec a cesare ꝯfirmata fo
ret successio p̄mittēs q̄ p̄re meli
or oībus appareret. Quo circa alij
tributa r̄leuai alij vectigalia tolli
q̄dā solui custodias acclamabāt.
Postulatꝰ āt archelaꝰ ānuēs ce
lebr̄tis hostijs erat cuz amicis in
epulis.

De lite frm̄ p̄ reg̃ corā augusto.

Orta est autem sedicō q̄ in
nouis rebus accidere so
let. Plurimi eī sophistas
pro defensione legis occisos luge
bant omnes fere pontificem quez
herodes pretio creauerat amouē
dum p̄clamabant. Instante aūt
azimoꝝ die cuz turba ab ymola
cōne prohiberet pontificem arche
laus misso ciliarcho verbis eos p̄
us sedaē attēptauit. cū āt vulneā
tū r̄misissēt ciliāchū missa grādi

manu satellitū. archelaus circiter. mlia occidit a p voces p̄ omnes ad ꝓpria redire cōmouēs: neglecta festiuitate omnes abierūt. Ipse vero cū nicolao a ptholomeo secretarijs p̄ius fui romā ꝓfectus est. salomō et filios eius secū duxit ut cū testamēto extremā voluntatē p̄ius fui testarētur. philippo fratre regni curatore ēlecto. Profectus est etiā romā herodes antipas ut de regno habēdo disceptaret cū frē: oratore hyreneo ꝓter acrimoniā dicēdi plurimū ofisus Cesarq; accitis optimatib9 romanorū ptibus ꝓsequēdi copiaz dedit. ibiq; tūc p̄mū gaiū ex agrippa a filia sua natū filiū adoptiuū sedere fecit. Archelaus sibi regnū deberi asserebat a etatis merito a a sedi testamenti voluntate. Antipas vero primū testamētū deberet seruari aiebat qd̄ p̄ qū ofos mētis eēt inscripserat. Secūdū vero nullū fore q̄ ipsū pater mētis inops fecerat. Nā a tūc ꝓpria manu se appetierat. Addebatq; archelaus vmbrā regni detulisset ad cesarē cū ipse corpus rerū gerēdarū sibi rapuisset. postremo q̄ inimicia potestatis sue nouē miliū occisorum sanguine maculasset. Cesar vero tūsum differēs secuz de ognitis deliberabat an aliquez regni successorē ostitui oporteret. an toti familie distribui p̄ncipatū p̄sertim cū litteras varias de syria accepisset iudeos defecisse nūtiātes Interim q̄q; mē archelai mortua nūtiat.

De q̄tuor regib9 in iudea.

Odē sane tpe quatuor reges fuerūt in iudea. Nam in ydumea duo milia veteranorū q̄ sub hero de militauerāt regez creauerāt Septori vero galilee iudas filius ezechie latronū principis ab hero de olim capti diadema sibi imposuit. Trās flumēq; simō quidaz ex seruis regalibus vastitate corpis fretus a latronib9 rex creatus est Pastoresq; quēdam puerī corpis cū pastor esset in finibus iestrahel regē sibi statuerant Ob hec insinuanda cesari missus est romā a varo philippus. duabus tū incidentē de causis ut a archelao subueniret a si regnū herodis nepotibus distribui placuisset p̄tē aliquā mereret. Fuerūt etiam cū eo quinquaginta de iudeis honorati qui octo milia iudeorū rome tūc degētiū secū traxerūt ad cesarē Ante em̄ captiuitatē finalē iudei per captiuitates pticulares vbiq; dispsi a venūdati fuerant. Quos ut audiret cesar ī palatini appollinis tēplo sedit cū amicis. Illi vero tyrāni dē herodis a filioz eius in iudeos explicātes supplicabāt romanis a ut in dee reliquias miserior dia dignas indicarēt et a ius antiquū regni sibi restitui a sirie oiungi finibus aut p romānos iudices in deā administrari.

De simulato alexandro.

Eo etiā tpe quidā nacē e iudeus ī sidonior opido educatus q̄ similim9 alexādro herodis filio quē et pater interemerat venit in iudea: instinctu cuiusdā liberti herodis q̄ oēs ad us regios optime sciebat q̄ asserēs sibi regnū deberi. tū q̄ maior filio herodis. tū q̄ ex ptē matris

fue Mariagnes eū obtingebat. Cū
q̃ plures indoꝝ sequaces haberꝫ
romāq̃ pfectus est. Igitur iudei
romā degētes visēdi eius studio
circumfluebāt. Sciscitatusq̃ qua
liter viueret aiebat lictores mise
ratos fratrum alios similes eis
morti subiecisse. Aristobulūq̃ fra
trez adhuc viuētē in cypro vel cre
ta latere. Sz cesar optime vultum
alexādri sciēs quē dū rome stude
ret puer amasiū habuerat cū pa
treq̃ post disceptantē plenius no
taueāt fallatiā similitudinis ani
aduertit. misitq̃ ydū qui a ale
xādrū bñi ogn oscaret ut ad se in
uenē adduceret vitā sibi pollicēs
si tāte fraudis pdidisset auctorē
Cūq̃ ille ofessus eēt se talia simu
lasse ad questuz risit cesar. suaso
rēq̃ eiꝰ iussit interfici. falsūq̃ ale
xādrū pter habitudinez corpis
nūero militū inseruit hūc alexan
druz poeta vocauit formosum ale
xim a delitias dñi.

De diuisione regni.

Andem ofilio senatus ha
bito cesar monarchiā hē
rodis distribuit mediā p
tē. Indeā a ydumeam tradēs ar
chelao sb nomine tetrarchie pol
licitus se factuū eū regē si se dig
nū pbuisset. Mediam vero ptē in
duas secuit tetrarchias. cessitq̃ ī
ptē herodis tetrarchie regio trās
flumē a galilea. Iturea vero a tra
chonitis et auranitidis philippo
destinata est. Factus ē igit archē
laꝰ q̃i diarchus. monarchꝰ vero
nūq̃ fuit. Cū ḡ eū legeris monar
chū fuisse nouē annis post mōez
intellige secōm opinionē vulgi di
ctū a secōm fui iactātiā quā se futu
rū regē secōm pmissum cesaris ia
ctabat a sic remissi sūt ī indeā tres
fratres cū sedissent rome. iiij. mē
sibꝰ euētū rei expectantes.

De reditu ihesu ab egipto a de
morte glasire.

Herelaus vero nō solū in
accusatores suos verū etī
am in sibi subditos crude
lius pē deseuit. Cuius regni āno
primo āgelus dixit ioseph ut redi
ret cū mre a puero in terrā israel. q̃
rediēs ab egipto post ānos. vij.
cū audiret q̃ archelaus p patre
regnaret in indea voluit illo ire et
āmonitus ab angelo iuit in gali
leā a māsit in nazareth. dicit ibi
fons eē puus de q̃ puer ihs hau
riebat a ministrabat mū dū sbdi
tus erat ei. In hoc loco inuenies su
per matheū a archelaū totius reg
ni monarchū post prez a herodez
regnātē in galilea. Porro de infan
tia saluatoris et opibꝰ eius vsq̃
ad baptismū nō legit in euange
lio nisi q̃ lucas dicit duodenez re
māsisse in ihrlm a post triduū in
uentū a pntibꝰ in medio doctorū
audientem a interrogātem eos.
Sane archelaus in ptumeliaz ge
neris sui repudiauit mariagnem
fratris sui filiam quaz ei pater de
derat vxorē. duxitq̃ glasirā filiaz
regis capadoc cū fratris sui alexan
dri quondam vxorē a mortuo ale
xādro inter regi libie nuptā. Mor
tuoq̃ in ba apud patrez modo in
viduitate degētē. Que cū in indeā
redijssz nupta archelao videre vi
sa ē astātē sibi alexādrū a dicētez.
Satis tibi fueāt libitū mūmomū

ſ̄ rurſus reuſa ad penates meos fratri meo impudēter cōiūcta es. Te ergo licet inuitaꝫ recuperabo. Que expoſito hoc ſomnio vix biduū ſupuixit.

De exilio archelai.

Tandeꝫ crebro accuſatus archelaus a ceſare aduocatur. Quinto quideꝫ die prius q̄ vocaret̄ nouē ariſtas plenas ⁊ maximas a bobus ꝯmedi ſōniaueāt. dūq̄ accitos magos ꝯſuleret. ſimō eſſeus genē ariſtas annos ⁊ boues reꝝ mutacōes int̄pretatus eſt. eoq̄ agros arando verterent et mutarent. Ideoq̄ nouē annis eū dixit regnaturū. varias aūt exptū reꝝ mutacōes moriturū. Nono autē principatus ſui anno romā veniēs a ceſare dānatus eſt apud viennā ciuitatē gallie miſſus in auxiliū.

De p̄mo ꝓcuratore iudee.

Finibus aūt archelai in ꝓuintiā redactis ꝓcurator illuc miſſus eſt a ceſaē pōponius qui ⁊ quōdaꝫ cirini collegā fuerat. Cū miſſus ē pōponiꝰ ī iudeā cenſor patrimoniorꝝ. multi fane iudeorꝝ ⁊ maxime quidā galileus ſimon ꝓplm̄ increpabat q̄ poſt deū dn̄os ferrēt mortales tributarij romanorꝝ. Pōponio ḡ ꝓcurāte iudeaꝫ die azimorꝝ cū mos eſſꝫ media nocte tēpli portas aperiri. ſamarite quidā occulte veniētes iheroſolimā ꝑ cūctas porticus ⁊ ꝑ totū fanū oſſa iecerūt mortuorū ⁊ ex tūc maior templi cuſtodia exerceri cepit ⁊ ante diem porte ñ aperiri.

De morte auguſti.

Eo tempoē philippꝰ ſephorū reparās iuliā nominauit in honorē iulie vxoris ceſaris. paneasq̄ ceſareā philippi dixit. Pōponio vero romā reuerſo ſucceſſit marcus ei ſub quo ſaloma ſoror herodis defuncta eſt. Sed ⁊ huic ſucceſſit anniꝰ rufus ſub quo mortuus eſt auguſtꝰ cū regnaſſet quinquaginta ſeptem annos et mēſes ſex diebus deceꝫ ex quibus. xiiij. vel duodecī ānis antonius cuꝫ eo regnauit. Cū em̄ xlij. anno regni natus eius eēt dominꝰ qui. xv. tiberij anno tricenarius fuit. patet ceſarē dōino q̄ntū decimū ānū agēte mortuuū fuiſſe q̄dā tn̄. lvi. tm̄ ānos regni eius ponūt. Alij. lviij. dimidiū annum ⁊ dies qui ſecuti ſūt ꝓ anno ponentes. Mortuus ē aūt anno vite ſue lxxvij. apud atellā ciuitatē cāpanie gloriatus ſe vrbē marmoreā relinquere quā lateritiā īuenerat ⁊ ſepultus ē in martio campo.

De tyberio impatore ⁊ valerio ꝓcuratore iudee.

Succeſſit ei tertius imperator tiberiꝰ nero vxoris eiꝰ iulie filius qui valerium gratū ꝓcuratorē miſit in iudeaꝫ qui queſtū putās pietatē palam vendebat ſacerdocij p̄ncipatum. Qui amouēs annam yſmahelem pontificē deſignauit. Sꝫ ⁊ hūc nō multo poſt abitiēs eleazaꝝ anne filiū ſb̄rogauit Poſt annū ⁊ hūc arcens ſimonē inſtituit. ſꝫ et poſt annū ioſippū qui ⁊ cayphas appoſuit Tamē poſt annos. xi. relinquēs iudeam romā reuerſus eſt. Cuius ſucceſſor miſſus ē a tiberio

pōtius pilat⁹ sub quo herodes i hō
norē tiberij tiberiadē edificauit.

De odio iudeorum pōtiū pilatū.

His tpibus tiberi⁹ multos
reges ad se vocatos non
ēmisit Inter quos etiā ar
chelaū capadocē retinēs regnum
eius in puinciā vertit a mazachā
caput regni cesareaz nominauit.
Sane pilatus ihrlm veniēs a sta
tuas cesaris que a in signis mili
tarib⁹ inerāt secū deferens ignorā
tibus iudeis eas in ciuitate ostitū
it. cesareāq; rediit. Cū āt plurimi
de ierosolimitis ad eū descendis
sent supplicātes de signis amouē
dis. naz ob legē iudeorū q̄ precesse
rāt iudee pcuratores sine signis i
gredi vrbez cōsueuerāt: sedit p tri
bunali pilat⁹. militesq; armatos
circūponēs mortē eis minabatur
si nō acquieuissent. At illi mortē
potius eligebāt q̄ leges patrias
pfanarēt. Admirās ꝗ pilat⁹ cō
stātiā iudeorū in legalibus institu
tis auferri pcepit ymagines. Ite
rū pilatus ierosolimā veniēs. vi
desq; vrbez aque penuria laborare
aperuit gazophilatia templi ex
opib⁹ tēplo dicatis aqueductum
cepit edificare suscipiēs initiū tor
rentis q̄ stadiorū duū miliū inē
uallo distabat. Judei vero acda
mabāt ut ab illo ope cessaretur.
Ob hoc pilatus multos iudeorū oc
cidit pluimosq; sautiauit Jnēmis
sus ē āt op⁹ q̄ iudei legacōez accu
sacōis i pilatū ad tiberiū direxerūt

Testimoniū iosephi de xpō.

In hoc loco ponit ioseph⁹
cōmēdacōez domini ihesu
in hūc moduz. Fuit vero
hijsdē tpibus ihesus sapiēs vi
si tū viū eū nominare fas ē. Erat
enī mirabiliuz effector operū a do
ctor eorū qui libenter que vēitura
sūt audiunt a multos iudeorū et
multos ex gētibus sibi adiunxit
xp̄s hic erat. Hūc accusacōe pri
morū nrē gentis cū pilatus in cru
cē agēdū eē decreuisset nō deserue
rūt eū hij qui ab initio dilexerāt
eū Apparuit enī hijs iterū vn⁹ fm
q̄ ꝓphete vel hec vel alia de eo fu
tura p̄dixerāt. Sed a in hodiernū
diē xp̄ianorū q̄ ab ipso dicti sūt a
nomē pseuerat a genus.

De baptismo iohannis a prin
cipio sexte etatis.

Anno quinto decimo impe
rij tiberij cesaris sub vale
riano a asiatico ꝯsulibus
pcurāte pōtio pilato indeā tetrar
cha galilee Herode philippo frē
ei⁹ tetrarcha ituree a trachonitidis
regionis a lysania abiline tetrar
cha sub principib⁹ sacerdotū an
na a caypha. factū est verbū dñi
sup iohēz zacharie filiū in deserto
ut baptizās a predicās solatiū re
cēptionis annūtiaret. Et venit in
omnē regionē iordanis baptizās
baptismo penitentie. q̄ ad penitē
tiā baptizādos monebat a nō ni
si quos penitētes videbat bapti
zabat predicās futurū baptismū
in remissionem pcōrū pro cuius
assuefactōe etiā baptizabat dice
bat ei agite pnāz appropinq̄t ei
regnū celorū vsq; ad hūc ānū tibe
rij ꝯputāt ab adā ām q̄ q̄q; milia
cexxv. secdm. lxx. fm hebraicā veri
tatē q̄tuor milia Anno vero tiberij
xvi. fuit ānus iubile⁹. lxxxi. Eodez

anno dicūt quidā sextā ciliadem incepisse quoꝝ racō hec est· qꝛ sicut in hoc anno terminata est circūcisio ⁊ inchoauit baptismꝰ· ita sexta etas incipit· quinta termīata est· Quidaꝫ ab incarnacōe dñi initiū eius ponūt hac racōe· qꝛ sic sub quinta etate generalis fiebat cōputacō anno a prima olimpia de tali vel tali· ita sub sexta dicitur anno ab incarnacōne dñi tali vel tali· alij a passiōe dñi eā inchoasse testāt̄ dicentes· sextā ⁊ septīaꝫ quiescētiū simꝰ incepisse In cronicis vero ab imperio tiberij inchoata legit̄· Vtebat̄ aūt iohānes cilitio de pilis camelorꝝ et zona pellicea· Quodā locustaꝝ genere esibili vescebat̄ ⁊ melle siluestri· Tūc exibat ad euꝫ ōnis iudea ⁊ baptizabātur in iordane· Vidēs autēꝫ multos phariseoꝝ ⁊ saduceorūꝫ venientes ad baptismū dixit eis Progenies viperarū quis vobis demōstrabit fugere a vētura ira· Facite dignos fructus penitētie ⁊ ne dicatis patrē habēmꝰ abraham· qꝛ potest dñs de lapidibus istis id est de gentibꝰ significatis hijs lapidibꝰ suscitare filios abr̄he· digito aūt ostēdebat eis iohānes· xij· lapides quos tulerūt· xij· duces tribuū isrl̄ de medio iordanis in aridā ⁊ totidē de arida ī iordanē quoꝝ aceruus eēt in testiomiū· qꝛ sicco pede iordanē tr̄nsierūt·

De tribus sectis iudeoꝝ·

ERāt aūt tūc in iudea tres secte iudeoꝝ a ꝯmuni reliquoꝝ vita ⁊ opinione distātes phaisei· saducei· essei· pharisei cultu austero ⁊ victu ꝑparco vtebāt̄ tradicōes suas statuētes quibꝰ tradicōes moysi determīabāt· pitatia cartarū in frōte gerebāt ⁊ ī sinistro brachio circūligata quibꝰ decalogus inscriptꝰ eāt qꝛ dixeāt dñs hoc hēbis quasi q̄d appensū añ oculos tuos ⁊ in manu tua ⁊ hec dicebāt̄ philacteria a philaxe qd̄ ē seruare ⁊ thorath qd̄ legē sonat· Isti etiaꝫ maiores fimbrias alijs ferentes spinas eis alligabāt quibꝰ pūcti in deambulando memores mādatorū dei fierent Hij vniuersa deo deputabāt ⁊ marmene id est fato Agere q̄dē que iusta sūt vel negligere in arbitrio hoīnū plurimū esse dicebāt· tn̄ ī singulis adiuuare marmenē quā etiaꝫ ex motibꝰ supiorū fieri putabāt· Prepositis suis ⁊ maioribꝰ natu nūq̄ ꝯtrariū rn̄debant iuditiū dei eē futuꝝ dicētes omnē animā eē incorruptaꝫ solas bonorū aīas in alia trāsire corpa vsq̄ ad resurrectōneꝫ et iuditiū· malorū aūt eternis retrudi carceribus ⁊ qꝛ a ꝯmuni hōim habitu diuisi ideo pharisei dicebātur· Saducei marmenē negāt deū inspectorem oīm esse dicētes in arbitrio hōim situ eē ut bonū· malū ve gerāt· Aīmarū generaliter vel supplitia negabant vel honores· Nā ⁊ resurrectionē mortuoꝝ futuraꝫ negabāt animas mori cū corpibus putantes· nec āgelos eē dicebāt: solos v· libros moysi recipiebāt ⁊ hijs ꝯtēti erāt· Hij seueri nimis erant nec etiaꝫ īter se sotiales· Ob quā seueritatē saduceos id est iustos se nominabant Essei fere in omnibus monasticam agebāt vitam

nuptias fastidiētes nō qꝰ coniugia
a hominū successione pmēdaz cē
serēt ꝯ causēdā intempantiā femi
nay·nullā eay fidē viro suare pu
tātes habebāt omnia cōia pbro
ungēta oleū ducētes squalorez de
tis putabāt dūmō in veste cādi
da sēp eēnt·Nulla eis certa cūtas
ꝯ in singulis domicilia habebant
aū solis ortū nihil psanū lo quē
tes:solez vbi oriebat orātes·post
vsqꝫ ad quintā horā opantes lo
ti corpus aquis simula cū silencō
ebebant·Juramētū habebāt pro
pinrio·Secte sue neminez adhibē
tes nisi sub anni pbacōe·receptū
aūt secū post annū duob9 alijs ā
nis mores ei9 pbabāt depbensuz
in pctis a se pellebant ut herbas
more pecoy decerpēs vsqꝫ ad obi
tū pmiteret Cū emi·x·simul sederēt
nullus nouē nuntis locutus est
spuere in mediū vel in dexterā ptē
sui vitantes Adeo sabbatū obser
uabāt qꝰ nec ea die aliuz purga
bāt:dolabrū ferebāt igneū quo i
loco secretissimo fodiebant terrā
ad aliū purgād dimissa veste se
diligenē otegētes ne splendori di
uino facerēt iniuriā ob id etiā sta
tim foueā reimplētes viuebāt qꝰ
longissime ob vitē9 simplicitatez
Mortē p iustitia immortalitate in
dicabāt meliorē·Aias vero a pri
cipio creatas p tpib9 incorpari
bonas exutas corpib9 vltra ocea
anū degere ut sit reposita eis pfru
itio ad oriētē·malis pcellosa a hi
berna loca delegātes·Erāt in eis q
futura pdicerēt·Quidaz coniugib9
ꝯ moderate vtebāt·Nam si omnes
abstinerēt arbitrarent humanū
genus deficeret·

Qd iohes cōfessus est se nō eē
cristum·

CVm g baptizaret iohes
miserūt a ierosolimis ad
eū sacdotes a leuitas ut i
terrogarent eū Tu qs es.e a cōfes
sus est se necꝫ xpm eē qd opinio
publica hēbat nec heliā nec pphe
tā a dixerit·Quid g baptizas si tu
nō es xps necꝫ helias necꝫ ppha
Ruesierāt de helia a sb noie pphe
de heliseo qꝰ in hijs duob9 pcesse
rat figurā baptismi a de baptismo
xpi legerāt in pphetia·Effundā de
spū meo sup vos aquā mūdaz et
iō putabāt ad aliū ñ ptinere ba
ptismū a mīdit·Ego qdē baptizo
in aq·medio ēt vrm stat quē vos
nesciti·Ipe baptizabit vos i spū
scō a i igne·in spū in baptismo·in
igne in pmitētia Hec in bethania
facā sūt trāsiordanē vbi erāt iohes
baptizās·Pōt figurari baptism9
iohis i capitilauio aū baptismū

De ihesu baptizato·

CVnc venit ihs a galilea i
iordanē ad iohem ut ba
ptizaretur ab eo·Tres fu
erunt cause precipue cur baptiza
tus est ihesus a iohāne·ut baptis
mū iohis approbaret·ut omnem
humilitatē impleret a implen dā
doceret·ut tactu sui corporis vim re
generatiuā oferret aquis a si for
te nō statim·De vi ei a institutōe
baptismi triplex est opinio ut in
sētēcijs hēt a ipse ihs erat incipi
ens q̄si annoy·xxx·a tricesimum
annū incperat·xiij·tm dieb9 eius
dē anni pactis a sm hoc vixit ihs
tm·xxxij·annis et dimidio·quia

eadez die reuoluto anno cõuertit
aquã in vinũ ⁊ in sequẽti pasca ⁊
in pasca tricesimi primi anni incar
ceratus ẽ iohannes ⁊ in pasca se
quẽti id est tricesimi secũdi decol
latus est ⁊ in tertio pascate id est
xxxiij. anni passus ẽ dñs et ita vi
xit dñs. xxxij. annis integris ⁊ de
xxxiij. quantũ fluxit tpis a natali
vsq; ad pasca qđ ꝓ dimidio ãno
ꝯputat. Crisostom⁹ tñ dicit eum
iaz cõpleuisse tricesimum ãnũ. in
omelia decima ĩ matheo sic dicẽs
post triginta annos venit ihus
ad baptisma legez veterez solutu
rus. Propterea vsq; ad hãc etatẽ
que oĩa solet capere pctã in legis
obseruacõe ꝑmãsit ne quis dice
ret ideo illũ soluisse legẽ. qꝛ eã nõ
potuisset adimplere ⁊ infra ꝑ tri
ginta ãnos iustitiã legis adiple
uerat et tunc venit ad baptisma
euãgeliũ docturus quasi cumulũ
cũctis obsuacõnibus legis impo
nẽs. Hoc autẽ dixit crisostomus
occasione illius verbi qđ dixit do
minus. Sic decet nos implere om
nẽ iustitiã. Et ſm hãc opinionez
vixit dñs triginta trib⁹ ãnis inte
gris et tãtũ de. iiij. q̃tũ ẽ a natali
vsq; ad pasca. Johãnes aũt pro
hibebat ihesũ dicẽs Ego a te debeo
baptizari ⁊ tu venis ad me. Cur
dixit se baptizandũ iohãnes si in
vtero sãctificatus mũdatus erat
ab originali vel saltim in circũcisi
one. Sed ꝑ se genus hũanũ intel
lexit quasi dicẽt homo ꝑ te debet
mũdari vel q̃tũ ad plenitudinez
mũdacõis se adhuc mũdanduz
dixit qꝛ ⁊ si mũdatus ꝑ sanguinẽ
cristi plenius erat mũdãd⁹ sicut
quis accepta efficaci medicina.
ꝑ causã curatus dicit. ꝑ effectus
plenitudinez curãdus. Cui ihus
rñdit Sine modo. Sic eĩ decet nos
implere omnẽ iustitiaz id est sup
abundantẽ humilitatez. Est em̃
debita humilitas subdere se maio
ri ꝓpter deũ. abundans subdere se
pari. sup abũdans subdere se mi
nori. Quasi diceret Ideo mõ subdo
me tibi minori ne dedignẽtur ma
iores a minorib⁹ baptizari ⁊ regi
Qđ intelligẽs iohãnes ꝯsẽsit. Ba
ptizatus est ihesus tertio lapide a
iericho.

De spũsãcto ⁊ voce pr̃is.

Factũ est aũt cũ baptizaẽ
tur fere omnis populus t̃
re illius ⁊ ihesu baptizato
⁊ orãte ꝓ baptizatis ut accipent
spiritũsãctũ: cõfestim ascẽdit ihs
de aqua. Et ecce apti sũt celi id est
inestimabilis splendor factus est
circa eũ ac si celo aerio et syderio
reseratis: splendor celi empirei ter
ris infũderet et spũsscũs in corpa
li spetie colũbe venit et sedit super
caput eius que ꝑacto offitio suo
in preiacẽtem materiã rediit vnde
sumpta fuerat. Et tunc cognouit
baptista qđ dixit se añ nescisse q̃
xp̃s solus baptizaret id est pote
statẽ baptismi retineret sibi. ſ mi
nisteriuz baptizãdi alijs daret. q̃
em̃ miserat eũ añ baptizare cũ so
litariã duceret vitam: etiã dixerãt
ei quasi multos baptizabis. ſ in
ter illos sup quẽ videris spm̃ descẽ
dẽtẽ ⁊ manẽtẽ hic solus est q̃ ba
ptizat in spũsãcto. Et ecce vox pa
tris audita est de sublimi tu es fi
lius me⁹ dilect⁹ in te ꝯplacuit m̃

Vsq; post voces hac credit durasse splendor qd alius euangelista dicit. Hic est filius meus dilectus in q mihi ꝑplacui Hic est filius a in te a p te placitu meu gerere ꝓstitui. Fuerut heretici q dicerent solo die epiphanie debe baptizari nec dari spmsactu si alio die qs baptizaret ob qua heresim vinatius extirpanda decreuerit sci pres eade die neminē baptizare nisi in necitate

De ieiunio ihu et tēptacōe.

Vnde ihs ductus e a spiritusancto q eu assignauerat in desertu a cu ieiunasset. xl. diebus et. xl. noctibus postea esuriit. Mouebat dyabolus. xl. diebus ieiunio. Sciebat tot diebus aqs diluuij effusas exploratazq terrazq pmissionis p moysi lege a ds data filios isrl in heremo tot annis p ane angelorum vixisse. Cu vero se sit dnm esuriire qd no legit de moyse vel helya accessit ut tēptaret si possit eum deicere in peccatu a ut exploraret an eet dei filius qe audierat voce hanc. hic e filius meus que sciebat quicq veturu a se p eu potestatez amissuru. ꝗ vsq ad iuditiu futuru no expectabat. Tentauit at eu in eisdez tribus quibus ada deiecerat. ꝗ no ordine eode. p mo in gula ut esuries panē vides immoderato cibi appetitu accede ret. Secudo de auaritia vbi supermonte ostēdit ei omnia regna mundi a. exposuit ei gloria mundi. Tertio de supbia ut iactanter se ostēderet filiu dei tunc abiecit eum dns a ꝓsumata omni temptacone ad quazq venerat recessit a domino lucifer ad tempus: tempore passionis redisit timore mortis putans eu cicere. Tunc aut omnino deuictus religatus est in inferno in diebus antichristi soluendus. sedm apocalipsim iohanis Credēdus est aut dyabolus hois assumpsisse formā in qua dnm circuducere a colloqui posset ei. Vtru aut extremo die ieiunij solo omes facte fuerint tēptacones. an p aliquot dies sequentes separate mihi nē est nostra scire. Ieiunauit dns in deserto qd est inter ihrusalem a ieicho secudo lapide a iericho qd quarētena dicit sb quarētena fluit riuulus fontis quez sanauit heliseus: secudo miliario a quarentena dicitur mons esse super quem statuit dyabolus ihesum. Exēplo sane ipsius hic numerus dierum in ecclesia penitentialis est. Vnde a post epiphaniazq non statim ieiunat ecclesia. sed circit post quadraginta dies quasi ipso tempe ieiuniu suu ꝓsecutiuu ieiunij domini figmificans. Ob hocq ut p penitētiazq ostēdamur ascēdere ad requiem sicut quadragenarius ascēdit ad quinquagenarium. Est ei nuerus supabundās a ꝓgregatis ommibus suis ptibus ꝓpatibus ascēdit ad quinquaginta.

De prima vocacone discipulorum.

Quadaz die stabat iohānes et ex discipulis eius duo quoq vnus erat andreas a videns ihesum ambulantem dixit. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Quare agnu vocauit determinat subdens qui tollit hoc est venit ut tollat

peccata mūdi. qꝫ p pctis tollēdis
pasca nostꝫ ymolatus ē cristus
vel qagnus dicit̃ grece ab agnō
qd est piū. vel latine ab agnoscē
do qꝫ magno grege solo balatu
agnoscit mrēz. ideo ꝓprie p passio
ne agnus dicit̃. qꝫ ibi pus donās
nobis pacē agnouit prēz obediē
tia a mrēz cura a hec est vna cau
sa cur in ymolacōne altaris dicit̃
ter agnus dei qsi agne q agnoui
sti prēz miserere nobis. agne qui
agnouisti mrem miserere nobis.
agne q obtulisti te p nobis dona
nobis pacē. Ob hoc illi duo disci
puli eius secuti sūt ihesū a videūt
vbi maneret a mānserūt apud eū
die illa. Inuenies aūt ādreas sy
monē fratrez suū dixit ei. Inueni
mus messiam qd est interp̄tatuz
xp̄s. xp̄s grece. latine vero vnctus
a duxit eū ad ihesū. Intuitus eum
ihesus dixit. Tu es simō bariona
tu vocaberis cephas qd interpre
tat̃ petrus. Bariona hebreū est a
sonat filius iohāna ꝓpositū ex in
tegro a corrupto Cephas hebreū
est a syrū. Petrus grecū a latinū
Vtꝫ aūt hoc nomē tūc ei impositu
erit an pmiserit imponēdum du
biuz est. Tutius tū dici potest qꝫ
tūc impositum ei hoc nomī omnino
cū dixit. Tu es petrus a sup hanc
petrā ꝛc. Vel in electione duodecī
vbi dicit̃ a impositum simoni nomī
petrus. Si vero modo impositum et
in sequentibus confirmauit.
In crastino volens ihesus redire
in galileam inuenit philippū a di
xit ei. Sequē me. Hic erat de beth
saida cōciuis ādree a petri. Hic i
uenies nathanahelez fratrē suū
dixit ei. Quē scripsit moyses in le
ge et ꝓphete inuenimus ihesum fi
lium ioseph: a nazareth a ait na
thanahel. A nazareth pōt aliqd
ēē boni. Despectiue quasi nō vel re
missiue legit̃. Et egredietur virga de
radice yesse et Iste enim legis
nazareus id est peritus legerat
floridus qd alia i ꝓphetia naza
ediō dicit de ra reus vocabit̃ a
ma erat audita signa aduēt
vl. de radice ei dominici forte no
tauerat a ait. A nazareth potest
aliquid boni ēē. Quasi diceret. Nūc
tandez a nazareth potest aliquid
ēē boni a adduxit eū philippus ad
ihesū. Quo venīēte ad se ait ihus
Ecce vere israhelita in quo dolus nī
est a dixit nathanahel. Vnde me
nosti. Rndit ihus Priusq̃ te phi
lippus vocaret cū esses sub ficuvi
di te. Rndit nathanahel. Rabbi
tu es filius dei. tu es rex israhel. Quia
agnouit iste dnm absentē vidis
se que solus gesserat a quo a vbi
a philippo vocatus sit xp̄m a doī
nū fatetur. Tamē quidā de prede
stinacōe exponūt hoc ita. Cū eās
in lūbis ade latētis sb ficu pus a
iam p̄destinauit te a regressus est
ihesus in galileā.

De varijs opinīoib⁹ historie.

Hauisqꝫ idē est ordo histo
rie euāgelice apud omēs
de ēmcepts varie ordinat̃
vsqꝫ ad incarceracōez iohannis
Quidaz dicūt qꝫ circa primū pa
sca p⁹ baptismū ouertit dominꝰ
aquā in vinū. ideo qꝫ iohānes cō
sequēter p⁹ hoc miraculū narrat
eū ascendisse i ihersalē a eiecisse

emẽtes ⁊ vendẽtes in templo q̃d
nũq̃ ab eo factũ dicunt nisi in pa
sca. ꝫ eis obuiat ecclesie ꝯsuetudo
que ĩ epiphania factũ eẽ quot ã
nis sollẽnizãdo memorat. Fuerẽt
etiã q̃ dicerẽt ꝙ eadẽ die q̃ bapti
zatus est fecerit hoc miraculuz. Sz
matheus ait Tũc ihs ductus est
in desertũ et marcus statĩ expulit
ihesum spũs in desertũ. Habet em̃
eccĩa ꝙ eadẽ die ꝫ reuolutis ãnis
hec tria facta sũt. aduẽtus mago
rũ tredecima die primi ãni Baptis
mus eadez die tricesimi ãni vel tri
cesimi p̃mi anni Mutatio aque ea
dẽ die reuoluto ãno. Vñ maxim⁹
eps in sermone q̃ sic incipit. Cuz
plura nob frẽs ⁊c̃. Sic ait. Sic̃ po
steritati sue fidelis mãdauit antiq̃
tas. hodie saluator a chaldeis ado
ratus ẽ. hodie fluẽta iordanis bñ
dictõne ꝓprij baptismatis ꝯsecra
uit. hodie inuitatus ad nuptias
aquas vertit in vinũ. Vñ et in ã
tiquioribꝰ libris dies illa plurali
ter dr̃ dies epiphanioꝝ ⁊ pluriuz
illustracõnũ xp̃i. Epiphania ei il
lustracõez sonat. Has tres tamẽ
manifestacões ꝓprijs q̃dã noĩbꝰ
distinguũt epiphaniã vocantes
eã illustracõez que ꝑ stellã quasi
de sursũ factã. Theophaniã eã q̃
in baptismo q̃si a deo ⁊ a patre fa
ctã Bethphaniã eaz q̃ in nupcijs
q̃si in domo factã. Beth em̃ dom⁹
sonat. Verũtñ adhuc restat int̃
sũmos et catholicos doctores de
ordine historie duplex opinio. q̃
dã em̃ scribẽtes vnum ex quatuor
ymitantes anthoniũ alexãdrinuz
eusebiũ cesariẽsẽ theophiluz q̃ se
ptim⁹ a petro sedit ãtiochie dicũt
dñm post ieiuniũ apte predicasse
discipulos ꝯgregasse ⁊ ꝑmonem
in mõte factũ ante vini miraculũ
q̃ legũt dñm ⁊ discipulos ei⁹ iui
tatos ad nuptias. Cõmunior au
tẽ ⁊ veratior opinio est dñm post
illud miraculuz discipulos vocas
se occulte ⁊ occulte p̃dicasse vsq̃
ad iohãnis incarceracõez. Sz p⁹
publice ⁊ hũc ordinẽ sequimur si
ne alterius ordinis p̃iudicõ.

De mutacõe aque in vinũ.

Et facte sũt nuptie in cha
na galilee. iiij. miliario a
nazareth secũdo a sepho
ris ⁊ in ficu galilee sic dicto Et erat
mater ihesu ibi ⁊ vocatus ẽ ihus
ad nuptias ⁊ discipuli ei⁹ quidã
.s. futuri discipuli q̃ ad verbũ io
hãnis iaz plures audiebãt eũ oc
culte qui post omnino secuti sunt
eum. Nõ est vocatus ioseph. sed
vxor eius Vnde quidam dicunt
ioseph fuisse mortuum ⁊ virginẽ
transisse in custodiam filij q̃ nec
etiam deinceps legit̃ de eo in euã
gelio. ꝙ si nondum mortuus tam̃
certum est ꝙ in passione domini
mortuus erat. quia vxor eius alij
cõmendata est. Quidã autumãt
has nuptias fuisse iohãnis euã
geliste et ideo vocata est maria.
quia matertera eius ⁊ dominus.
quia ꝯsobrinus eius ⁊ dicunt ꝙ
dominus eum volentez nubere ex
hijs nupcijs vocauerit q̃d certuz
non ẽ. Et defitiente vino dixit ma
ter ihesu ad eum. Vinũ nõ habẽt
quasi diceret da eis vinuz. Respõ
dit ihesus. Quid mihi et tibi est
mulier. Nondum venit hora mea

Licet mulier sit q̃si adiectiuũ no
mẽ fractionis quasi mollier. tam̃
qñq; nomẽ sexus est maxime qñ
virgo viri potẽs est. Et est sensus
Vis fieri miraculũ ꝫ ad hoc agẽ
dũ qd habeo tecũ ꝯmune q̃si dice
ret. Ex natura sibi ꝯmuni nõ ago
hoc. ꝫ in hora passionis que non
dũ venit ex ꝯmuni natura mihi ⁊
tibi patiar. Nec est credẽdũ scd̃m
geneaticos hoc dixisse dñm q̃ pu
tant vnũquenq; horã suã mortis
habere ineuitabilẽ ſm horã ꝯstel
lationis in qua natus est. ꝫ voca
uit horã suã ⁊ a se dispositaꝫ. Vo
lũtarie em̃ mortuus est nõ neces
sitate. Erãt autem ibi sex lapidee
ydrie id est vasa aquatica posite
ſm purificacõneꝫ iudeoꝝ. Crebro
iudei baptizabant vasa epulato
ria et si casu aliquid tangerẽt im
mũdũ nisi loti nõ comederẽt Erãt
ꝯ posite ut si forte ꝯtigissꝫ aliquẽ
de cõuiuis oportere lauari aquaꝫ
haberẽt paratã Impleuerũt aũt
eas ministri aqua ad p̃ceptũ doi
ni ⁊ tulerũt aquã vinum factã ar
chitriclino ⁊ primati inter ꝯuiuã
tes in triclinio. Triclinũ quidaꝫ
dicũt fuisse domũ tricameratam.
vel tres habẽtẽ testudines sub q̃
bus discũbebãt vel forte tres erãt
ibi mẽsaꝝ ordines ut ĩ refectoriis
fieri solet. Et ꝯmẽdauit architri
clinus vini bonitatẽ. post in ꝯmu
ni ꝯmẽdauerũt oẽs miraculi no
uitatẽ. hoc em̃ inicõ signoꝝ mani
festauit ihesus gloriã suã. Nec di
citur hec eẽ initiũ quin ⁊ prius si
gna fecisset nascendo de virgine.
magos stella p̃uia ducẽdo. xl. di
ebus ⁊ noctib⁹ ieiunãdo et hmõi

Sed hoc fuit primũ publice ⁊ ad
publicãdũ factũ vel primũ factũ
in chana galilee.

De prima eiectõe vendẽtium ⁊
emẽtium in templo.

In ꝓximo pasca ascẽdit ihs in ihe
rosolimã ⁊ eiecit vẽdẽtes ⁊ emen
tes de templo. hoc em̃ bis fecisse
creditur.

De instructione nicodemi.

Erat aũt homo ex phari
seis nicodemus nomine
⁊ de principibus iudeoꝝ
hic venit ad ihesũ nocte q̃a timu
it populũ offendẽ cuꝫ esset de pn̄
cipib⁹. vel q̃a magister erat in is
rahel palaꝫ discere erubuit et ait
ad ihesũ Rabbi scimus qꝛ a deo ve
nisti magister. Nemo em̃ põt hec
signa facere que tu facis nisi fuerit
deus cũ eo quasi diceret. Doce me
de regno dei. Rñdit ihesus. Amen
amen dico tibi nisi quis natus fu
erit denuo non poterit videre reg
nũ. In veteri testamẽto quasi iu
ramẽtũ dei erat: viuit dñs. ĩ nouo
Amẽ dico. et cũ aliis simplicit di
catur in solo iohanne geminatur
scd̃m illud. Sit sermo vester. est ẽ
quasi diceret. veꝝ dico corde ⁊ ore
Cũq; miraẽtur nicodem⁹ qũo pos
set homo secũdo nasci cũ non nisi
carnaleꝫ natiuitatẽ sciret: edoctus
est a dño de spũali que fit ex aq̃ ⁊
spũ quarũ neutra iterari põt. Tñ
qꝛ adhuc inflatus erat materiali
scĩa non poterat intelligere. ideo
meruit audire Tu es magister in
isrl ⁊ hec ignoras ut sic inuitaret
eũ ad humilitatẽ. Instruxit etiaꝫ
eum de hũana ⁊ diuina sui natiui
tate. de passione ⁊ ascensione ⁊ de

pluribꝰ aliis. ꝙ autē dixit nemo ascēdit in celū nisi q̄ descēdit de celo sensus est. Nemo ascendit nisi xp̄s cū corpe suo vel ſm tropuz q̄ dicimus deū facere q̄ p eū facimꝰ ⁊ ē sensus. nemo ascēdit nisi quez deus ascendere facit Vel iohānes preoccupauit Et circa illud pasca incarceratus est iohānes Ait em̄ iohes Quia cū post hoc pasca redi isset ihs in iudeaz: adhuc erat iohānes baptizās in ennon Interī autē prius q̄ ascēdēt in pasca q̄s dā vocauit discipulos ⁊ docuit ⁊ miracula fecit. ſ nō adeo publice Sane ibat ihs iuxta maē galilee Lacus est q̄ fit iordane influēte ⁊ dicit̄ mare cū sit aqua dulcis ydiomate hebreo qꝛ omnē aq̄ꝝ collectionē vocat hebreus tharsis id ē mare ⁊ dicit̄ galilee qꝛ preterfluit galileā. Rn̄q̄ mare tyberiadis dr qꝛ famosa est cītas hec que ei īminet. ꝙ aūt dr stagnū genezaēth ex accidēti est Rn̄q̄ em̄ crispātibꝰ vndis generat ex se auraz. Extendit̄ aūt. cxl. stadiis ī longitudinē ⁊. xl. in latitudinem. Dicit tn̄ iosephus eū sic dictū a modica regione genezara quā preterfluit quā etiā dicit ammirabilē. Nā tota diuersissimi generis arbustis ꝯsita nulli eoꝝ vbertatē suā negat ⁊ tēperiē. sunt ibi nuces que maxime frigoribꝰ gaudēt. sūt et palme q̄s nutrit calor estiuus. sunt ficus ⁊ olee quibꝰ aura mollior destīata est ut quasi repugnātia bona cōtēcōe studio terre faueāt hāc dic̄ irrigari fonte qui cadit ī caphar naū quē quidā esse venā nili opinantur quia corastinū piscem generat qui nō alibi nisi in nilo flumine repitur.

De secūda vocacōe discipuloꝝ.

Cum aūt turbe irruerent in euz vidit duas naues stātes secus stagnū ⁊ ascēdēs in vnaz que erat simonis pusillū reductus a terra docebat de nauicula turbas Vt aūt cessauit loqui ait ad simonē. Duc in altū ⁊ laxate retia in capturaz. Quo facto ꝯcluserūt multitudinez pisciū tātaz ꝙ fere rumpebat̄ rete ⁊ innuerūt simō ⁊ andreas filiis zebedei qui erāt in alia naui ut venirent ⁊ iuuarēt eos ⁊ impleuerūt ambas naues ita ut fere mergerent̄. Rd videns simō petrus procidit ad genua ihesu ⁊ ait. Exi a me domine. qꝛ peccator sum. Cui dominus Noli timere qꝛ ex hoc eris hoīes capiens ⁊ subductis ad terram nauibus id est locatis animo redeūdi ad eas secuti sūt eū aliquātuluz ⁊ iterꝝ redierūt ad sua.

De eo qd dn̄s legit ī nazareth.

Ihesus autez venit in nazareth et die sabbati quādo plures ꝯueniebāt intrauit in sinagogaz ut plures doceret ⁊ cuz legisset in ysaia. Spiritus domini sup me ⁊c̄. dixit qꝛ hodie ꝯpleta est scriptura ī auribꝰ vestris quasi diceret. Ego suz de quo scriptū est hoc ⁊ om̄es intēdebāt in eū.

Rd discipuli baptizabāt ⁊ ihs.

Post hec venit ihesus et discipuli eius in iudeaz t̄rā q̄. s. spēalit̄ a sorte iude vel a regno duaꝝ tribuū specificato

vocabulo iudea dicebat̃ ⁊ mora
bat̃ ibi cum discipulis ⁊ baptiza
bat licet nõ ipse. ꝫ discipuli eius
baptizarent. Sed vtꝝ baptismo
iohãnis vel cristi incertũ est Erat
aũt iohãnes baptizãs in ennon
iuxta salim. qꝛ aque multe erant
ibi. Nõdũ em̃ missus fuerat ĩ car
cerẽ iohãnes Salim vero ẽ opidũ
vltra iordanez situ vbi olim mel
chisedech r̃gnauit Mittebat etiã
iohãnes multos venientes ad se
ad ihesũ Inde turbati discipuli io
hãnis dixerũt. Rabbi qui erat te
cũ trãs iordanez cui testimoniuz
ꝑhibuisti: ecce ꝫ baptizat ⁊ oẽs
veniũt ad eũ Quoꝝ retundẽs inui
diã iohãnes ait. Dixi vobis qꝛ nõ
sũ ego cristus. ꝫ qꝛ missus sũ ante
illũ qui de sursũ venit sup oẽs est.
Me ergo oportet minui. illũ autẽ
crescere. Vt aũt ꝯgnouit ihesus ĩ
uidiã illoꝝ ascẽdit ad diẽ festum
pasce de quo supra dictũ est. Sꝫ ⁊
ibidẽ qꝛ p̃sensit ortaz in se pharise
oꝝ inuidiã maxime cũ audissꝫ io
hãnẽ traditũ in carcerez re liquit
iudeã ⁊ iteꝝ abijt in galileam.

Cur iohãnes incarceratus ẽ.

ARguebat em̃ herodem io
hãnes ꝓpt̃ herodiadez q̃a
s̃m legẽ quã receperat: ñ
licet frĩ habere vxorẽ fratris eo vi
uente. Sup matheuz legit̃ ꝙ hero
dias filia erat regis arethe quam
auferens philippo ortis inter eos
quibusdã simultatib⁹ ĩ odiũ phi
lippi dederat fratri herodi. qꝛ ⁊ fra
tres inuicẽ erãt inimici. Joseph⁹
tradit herodiadem fuisse filiam
aristoboli quẽ occiderat cũ fratre
alexãdro pr̃ eoꝝ herodes ⁊ ita so
ror erat herodis agrippe quã au⁹
fu⁹ herodes magn⁹ dederat herodi
filio suo vxorẽ Dic̃ eĩ aliũ fuisse he
rodẽ p̃ter tetrarchã quẽ pater su
scepat de filia simonis sacerdotis
philippũ vero iã mortuũ cũ gay⁹
regnare cepisset. forte ⁊ ꝫ herodes
nominabat̃ philippus qꝛ binomi
us ⁊ ita virũ eius quez iosephus
vocat herodẽ. euãgeliũ vocat phi
lippũ vel forte prius nupta herodi
post nupta philippo. herodes vero
tetrarcha vxorez habebat filiam
arethe regis damascenoꝝ. Qui ro
mã iter fatiẽs trãsiẽs ꝑ frẽm suũ
secreto pepigit cuz vxore frĩs ꝙ in
reditu suo r̃pudiata vxore sua du
ceret eã in vxorez. Qd̃ tñ nõ latuit
vxorẽ ipsi⁹ herodis que non expe
ctãs reditũ viri sui festinauit ad
patrẽ. Herodes aũt rediẽs abstu
lit herodiadez fratri suo ⁊ factus ẽ
inimicus arethe ⁊ philippi super
quo cũ argueret eũ iohãnes: sug
gestione herodiadis misit eum in
carcerẽ Qd̃ cũ audisset ihesus veĩt
⁊ habitauit in capharnaũ in fini
bus zabulon ⁊ neptalim.

De tertia vocacõe discipuloꝝ.

AMbulans aũt iteꝝ ihs
iuxta mare galilee vidit
duos frẽs simonẽ ⁊ ãdre
am. frẽz eius mittẽtes retia in ma
re ⁊ ait illis. Venite post me fatiã
vos fieri piscatores hominũ. At il
li cõtinuo relictis retib⁹ ⁊ naui se
cuti sũt eũ omnino. Et ꝓcedẽs inde
vidit duos alios frẽs iacobum ⁊
iohãnẽ refitientes sua retia cũ ze
bedeo p̃re eoꝝ et vocauit eos. Illi
aũt r̃lictis retib⁹ ⁊ patre secuti sũt
eũ omnino. Et cũ trãsisset ĩde ihs

vidit matheū q̄ et leui dictus est filiū alphei sedētē ad theoloniū ⁊ ait illi sequere me. Qui relictis oī bus secutus est eū. Theolos grece. latine vectigal. Iste ergo erat publicanus ⁊ publica negotia ā ministrās q̄ sine pctō aut vix aut nūq̄ amministrant. Et nota a q̄ libet orta ē eccīa ne si a sublimib⁹ orta eēt virtus fidei scīe eoꝝ et potētie asscriberetur. De vocacōe reliquoꝝ terminatū nō habem⁹.

De apta p̄dicacōe et miraculis domini.

Et apte exinde p̄dicabat dicēs. Penitētiā agite appinquabit em̄ regnū celoꝝ. Vñ ⁊ post dixerūt sacerdotes ad pilatū. Cōmouet vniuersā iudeā incipiēs a galilea vsq̄ huc et sic impletū est illud ysaie Primo tpe alleuiata est terra zabulon ⁊ terra neptalim Vñ ⁊ primitiui cōuersi a dño q̄ fuerūt de finib⁹ ill̄ dicti sūt p̄ncipes zabulon et p̄ncipes neptalim. ysaias siquidem ꝓphauit de captiuitate decē tribuū que in tribubus illis inchoata ē. Nihilominus tñ de alleuiacōne ab onere peccati futura in ptib⁹ illis ad p̄dicacōem xp̄i predixit. Et circuibat ihs totaz galileā docēs in sinagogis eoꝝ ⁊ sanās oēm languorez in populo et abijt opinio ei⁹ in totā syriā. Est aūt syria oīs r̄gio ab eufrate vsq̄ ad maē magnū a capadotia vsq̄ in egiptū ɔtinēs inter alias ꝓuintias palestinā in qua iudei habitabāt. Vñ ⁊ sup psalmos. thabor et hermō dicūt mōtes syrie Qñq̄ v̄o sic legit syria q̄ nullā includit ptē iudee ⁊ secute sūt eū turbe multe diuersarū regionū. Quas cuz vidisset ihs ascendit in montē.

De electōe. xij. apostoloꝝ. marcus. matheus lucas.

Et cū sedisset vocauit ad se quos voluit ipse ⁊ fecit ut eēnt cū illo. xij. quos ⁊ apl̄os ⁊ missos nomiauit. Simonē quē agnominauerat petꝝ ⁊ ādreā frēz eius. iacobū zebedei ⁊ iohānē frēz eius. Et ipofuit hijs duob⁹ noīa boanerges ⁊ filios tonitrui. q̄ vnus eoꝝ intonuit dicēs. In principio erat verbū et ambo sepe terrificā vocē p̄ris audire meruerūt. Philippū ⁊ bartholomeū thomā ⁊ matheū publicanū iacobū alphei ⁊ tatheū fratrē ei⁹ qui ⁊ iudas ɔgnominatus ē quē lucas iudā iacobi vocat qui tertio noīe dictus est lebus hunc dicit ecclesiastica historia missum a domīo ad abigaꝝ regem edisse Simonē chananeum ⁊ iudam scariothē. In hoc cathalago nomina apl̄orum ɔbinata quasi parium ponūtur non satis nota causa. Quare vero iacobus alphei posterior numeretur iacobo zebedei ⁊ minor dicatur ⁊ ille maior cū prerogatiua sāctitatis sue factus sit ab apostolis postea episcopus ierosolimoꝝ ⁊ senior illo fuerit merito querit. ad qd̄ melius videndū dicimus q̄ āna mortuo ioachim de q̄ susceperat mariā v̄ginē data ē in vxorē a ioseph genero suo deophe frē ipsi⁹ ioseph de q̄ post susceptaz filiā vocatāq̄ mariā dedit in vxorē alpheo de q̄ nati sunt alpheo. iiij.

ꝯsobrinꝰ dñi· iacobus· simõ ⁊ iu
das apostoli· ioseph qui ⁊ barsa
bas q̃ ꝑ iuda post cũ mathia ele
ctus sic fuit et hij quatuor ꝑ cete
ris ꝯsanguineis dicti fuit fratres
dñi· q̃ nõ solũ ꝯgnati ꝑ ⁊ agnati
eius putabant tã q̃ ex duobꝰ fri
bus ioseph et deopha descendentes
Inter quos tñ q̃si antonomatice
iacobus dictus est frater dñi· q̃a
q̃ similimus fuit ei in facie· Item
mortuo deopha anna nupsit vi
ro tertio. s. salome· suscepta q̃ ex
eo filiã sicut ⁊ alias prius vocauit
mariã ⁊ hanc duxit zebedeus· ha
buitq̃ ex ea filios iacobũ maiorẽ
⁊ iohãnez qui licet posterior natu
maior dictus est· q̃ prius vocatꝰ
est a dño et prius adhesit ei· Ro
romana fuat eccia ut singuli in
ordinibꝰ suis priores sint prius or
dinati· Ita dicit ieronimꝰ· Alij ve
ro videntes mulieres agnominari
solere a nominibꝰ virorꝰ· ut mar
tia catonis: dixerũt priorib9 viris
mortuis has duas malas nupsis
se deophe ⁊ salome vel priores vi
ros fuisse binomios et dictũ zebe
deũ deophã· alpheũ salomã·

De sermone dñi in monte·

Et eleuatis oculis in disci
pulos ibus docebat eos
dicẽs Bti pauperes spũ qm
ipoꝝ est regnũ celoꝝ ac·. Hũc ser
monẽ matheus ⁊ lucas varie nar
rant· Ob hoc quidã tradũt dñm
prius eos fecisse discipulis in sup
alio mõtis sedẽdo post ĩ latere mõ
tis ꝯmuniter discipulis et turbis
stando· Alij vero tradũt non nisi
vnũ sermonẽ factũ cõmuniter di
scipulis ⁊ turbis· Vtꝝ aũt hoꝝ ve
rũ sit nõ multũ interest nos scire
sicut nec scire interest· an mõs in
quo hec facta fuit fuerit thabor· an
alius mõs in galilea· Sermonez
q̃dez a dño ad discipulos factum
legimꝰ in matheo· lucea· ⁊ iohe tm·

De oratõe dñica·

Hvic sermoni interseruit
dñs oratõez dominicaz q̃
octo ptes habz· Prima ẽ
captatio benuolentie quã sequũ
tur septẽ peticões ⁊ dirigũtur ad
deũ prez a q̃ petimꝰ nobis dari pa
nẽ nostꝝ supsubstãtialẽ id ẽ filiũ
suã ⁊ xps docuit nos id petẽdez
a pre in nomine suo Tres prime
peticões spectãt ad vitaz futuram
Sicut sanctificetur id est firmet ĩ
nobis nomẽ tuũ· In hac vita q̃si
mobile ẽ nomẽ pris in filios· q̃a
⁊ iudas qñq̃ fuit dei filius qñq̃
nõ ꝑ qua etiã possibilitate mouẽ
di dixit apls· Timeo ne ⁊ ego re
pbꝰ inueniar· In patria ei appa
rebũt filij ⁊ immutabiliter erit de
us pater eoꝝ· Aduemiat ⁊ ad te
videdũ veniat regnũ tuũ ut sit ẽg
nũ in regno· Fiat voluntas tua sicẽ
in celo ⁊ in tra· quasi sicut celestis
ecclesia nihil potest velle nisi qꝰ
scit te velle· ita et illa que adhuc
militat in terra: addicat voluntati
tue· Quatuor que sequũt ad mili
tiã huius vite spectãt. s. panez no
stꝝ supsubstãtialez da nobis ho
die ⁊ xpm qui est supsubstãtial·
id est sup oẽs substãtiat ⁊ est pa
nis noster in altari· Vel sunt duo
dictiones supsubstãtialẽ ⁊ est sen
sus ⁊ da nobis panẽ ⁊ xpm ⁊ hoc
sup ⁊ preter panẽ substãtialez· id
est necessariũ ad sustẽtacõem da

nobis hodie ⁊ in p̄senti tp̄e panē nostrū ⁊ xp̄m q̄ panis fideliuz est quasi da nobis vtrūq; panē aīe et corpis. Lucas posuit quotidianū qd̄ de viatico tm̄ exponit̄. Grecus habet epiusion. Hebreus vero sogolla ⁊ p̄cipuū vel egregiuz vel peculiarem. Ob hoc forte lucas vidēs matheuz dixisse sogolla qd̄ sonat peculiarez dixit quotidianū Grecus vero interpres mathei. q̄ vidit eū dixisse sogolla qd̄ sonat egregiū dixit epiusion. Tres que sequūt̄ patent amē. hebreus in fine ponit vnū ex hijs trib⁹ amen sela salem q̄ sonāt vere sēp pacez.

Qd̄ apl̄i missi sūt cuz potestate te curādi.

Cum ɔsūmasset ih̄s v̄ba hec ɔuocatis discipulis. xij. dedit eis potestatē eiciendi spūs immūdos ⁊ curādi omnē infirmitatē ⁊ misit eos p̄dicaē regnū dei ⁊ ait. Nihil tuleritis ī via neminez salutaueritis. s. sic alij qui n̄ ex studio optandi salutē cōsueuerūt tm̄ salutare. In viam gētiuz ne abieritis nec in ciuitates samai tanorz intraueri tan[illegible] atis accepi tis gr[illegible] tis date stis gr[illegible] abitis Non por[illegible] n pa pecuniā n[illegible] s tu nez nō dua[illegible] lu nicas ⁊ super[illegible] ē as. nō calciam[illegible]

Inde ē q̄ dyaconꝰ sūpto codice de altari sb̄ silētio trāsit in clinās donec in ambōe salutat q̄si ītrās domū cui offert pacē nec portat puluinar ⁊ solatia vite ß alij⁹ fert ei nec obest q̄ puluinar sig̃ficat onus euangelij leue forte ī de est q̄ dyaconꝰ n̄ dicit dn̄s vobiscū n̄ cū legit euā. n̄ raro.

ta. n̄ virgam. s̄m marcū soleis vel sandalijs vti iussi sūt ⁊ ponibus ⁊ virgā ferre que p̄ potestate accipiēdi necessaria ponit̄. Ecce mitto vos sicut oues in medio luporz q̄ vos recipit me recipit.

De curacōe leprosi.

Cum āt descēdisset de mōte tetigit leprosū q̄si iam soluēs figuras ⁊ sanauit eū dicēs volo mūdare ⁊ addidit Vide nemini dixeris. q. d. Vide q̄ manifeste ⁊ plene mundatus es. Nemini dixeris id ē nemini necesse habes dicē adeo res euidēs est. ß oñde te sacdoti ad cui⁹ arbitriū reuocādus es. ecce alios nōdum docet soluere legē. Sanatus tamē vbiq; p̄dicauit.

De s̄uo cēturionis.

Dum aūt ītrasset capharnaū rogauit eū cēturio p̄ interuētū seniorz iudeorū ut sanaret puerz ei⁹ paliticum ⁊ ait ih̄s. Veniā ⁊ curabo eū. Veit aūt potētia sanādi nō corpe ⁊ ait centurio. Nō sū dignus ut intres sub tectū meū. ß tm̄ dic verbo ⁊ sanabit̄ puer meus. q̄ ⁊ ego solo v̄bo p̄ ministros meos operor forte ydola habebat in domo et immūda iudeis ⁊ sequentibus se ihesus dixit. Nō inueni tātaz fidez in isrl̄ sub audi huius tp̄is nec includūtur in noīe isrl̄ sequētes eū. q̄ ad eos loquebat̄ quātā in hoc gētili ⁊ sanatus ē puer in illa hora. Et ī gressus sinagogam sabbato docebat eos ⁊ ibi eiecit ab homine spiritū immūdū clamātē. Quid nob̄ ⁊ tibi ih̄u nazarene. Venisti p̄dere nos. scio q̄ sis sāctus dei.

Ge^m

De socru petri curata.

Et cū venisset ihus in domū petri quaz forte habebat in capharnaū p vxorez. ipse em̄ erat de bethsaida ad peticōez discipulorz sanauit socrz petri febricitantem.

De filio vidue.

Dum aūt iret in ciuitatem naym que est in galilea suscitauit añ portam filiū vidue tāgēdo feretrz ⁊ dicēdo. Tibi dico surge Vespe facto obtulerunt ei energuminos ⁊ male habētes ⁊ sanauit om̄es ⁊ voluit ire trās fretū ⁊ dixit ei vnus scriba. Rabbi sequar te quocunqz ieris. Volebat seq̄ dn̄m ut disceret signa facere ad lucrz ⁊ ideo nō audit̄ a dn̄o. dixit aūt dn̄s alteri Sequere me. qui rn̄dit. Domine pmitte me primū sepelire pr̄ez meū. Cui ihs. dimitte mortuos in pctis scilicet sepelire mortuos suos. Tu vade annūtia regnū dei. Nō phibuisset dn̄s ihs hūc a sepultuā si nō essent alij qui sepelirent ⁊ ait alt̄ Sequar te dn̄e ꝫ primum pmitte me renūtiare hijs qui domi sunt. Cui ihus. Nemo mittēs manum ad aratrz ⁊ respitiēs retro aptus est regno dei.

Qd excitat⁹ impauit ventis et mari.

Tunc ascēdit ihs in nauiculaz cū discipulis suis ⁊ dormiuit in puppi sup ceruical. Et orta tempestate excitat⁹ a discipul': impauit vento ⁊ mari dicēs. Tace ⁊ obmutesce et cessauit tempestas. Nō p errorē hereticorz impauit eis tāq̄ animātib⁹ qui occasiōe hmōi verborz q̄ om̄a legūtur obedire deo: dogmatizauerūt oīa animata eē. ꝫ dicūt̄ ei obedire inanimata. q̄ solo verbo fac̄ de hijs que vult. Scd̄m quem loquēdi modū solet dici in languoris materia obediēs vel īobediēs medicīe.

De duob⁹ obsessis a legione.

Cum aūt venisset tn̄s fretū in regionē geāssenorū que est ɔtra galileam occurrerunt ei duo arrepticij seui nimis quorz vnus adorauit ⁊ dixit Quid nobis ⁊ tibi ihesu fili dei. venisti ante tempus torquere nos. Nesciebāt demones eū dei filium sed suspicabant̄ p miraculis ⁊ testimonio patris. Torqueri autez se dicebāt q̄ cogebantur exire et cessare a lesiōe. dicebat em̄ illi ihesus. Exi spūs immunde. Sciebāt aūt in iuditio se torquēdos ī abissum. Cūqz dn̄o q̄renti nomē suuz dixisset se vocari legionē nō q̄ sic vocaretur. ꝫ quasi diceret. Frustr̄ queris nomē. q̄ plures sumus rogabāt eū ut mitteret eos ī gregē porcorū qui iuxta pascebātur. Et intrātes porcos precipitauerunt eos in mare Indige ne autē rogauerūt eū ut trāsiret a finib⁹ eorz. Cūqz ascēderet nauim sanatū licz rogaret noluit secū ducere. Et rediit capharnaū quā mathe⁹ vocat ciuitatē suā nō origine ꝫ gente q̄ quelibet ciuitas galilee potest dici ciuitas galileorz.

De palitico dimisso p tectū.

Et sanauit paliticū añ se dimissum p tegulas. primo remittens peccata ei⁹

que fuerat causa morbi qꝛ qđ ob
causā fit: cessante causa cessare de
bet effectus ⁊ ꝓpter scribas ⁊ pha
riseos q̄ putabāt eū blasfemasse
dixit paralitico ut surgeret ⁊ tollerꝫ
lectū suū ⁊ surrexit ⁊ tulit ⁊ abijt.
Quia ergo ꝯstat qꝛ ꝓ pctis qñqꝫ
egrotat hō medicus visitās egrū
p̄° dꝫ eū monē ad pn̄iaꝫ ⁊ ꝯfessio
nē ne pctō manēte tanq̄ ferro in
vulnē frustra sit malag̃ apponē.

De puteo samaritane.

Et cū ascendisset in iudeā
⁊ iterꝫ rediret in galileam
oportebat eū transire sa
mariā. i. ꝑ regionē cuius caput fu
erat samaria Ciuitas g̊ nomē an
tiquū amiseāt ⁊ dicebat̄ sebaste
ꝫ regio nomē illud retinuerat. ve
niēs āt iux̄ sichē q̄ corrupte sichar
dicebatur ⁊ erat ī predio qđ emit
iacob a rege emor qđ ⁊ dedit filio
suo ioseph Et fatigatus ex itinere
sedit sup puteuꝫ iacob q̄ hacten⁹
sic vocatus fuerat ex euētu qui se
quit̄ post agnoīatus ē puteus sa
maritane. Sūt qui dicāt locū illuꝫ
eē vmbilicū terre nr̄e habitabilis
qꝛ singulis annis quadā die esta
tis meridiana hora sol descēdit in
aquā putei nusq̄ fatiēs vmbram
qđ phi apud sienez fieri tradide
rūt Ideo em̄ dictū putāt in deutero
nomio Cōstituit eū sup excelsam
terrā Iuerūt aūt discipuli in vrbē
ut cibos emerent. venitqꝫ mulier
haurire aquā. Que dn̄o petēti po
tū quasi notās eū dixit iudeos n̄
couti samaritanis cognoscens ex
fimbrijs pallij dn̄m iudeū eē. Tn̄s
latis decē tribub⁹ rex assirioꝝ mi
sit ꝑsas ⁊ assirios ad incolendā
sibi terram. Qui ob metū feraꝝ li
bros moysi receperāt ⁊ legittima
terre nec tn̄ cessabāt ab ydolatria
Qui primo cuthei vocati a fluuio
ꝑsaꝝ tūc aūt samaritani dicebāt̄
quasi medij inter iudeos ⁊ gētes.
Qñqꝫ tn̄ iudei vocauerūt eos iaco
bitas id ē supplantatores qꝛ t̄rā
fratꝝ suoꝝ q̄ eos cōtingebat eis
supplantauerāt hoꝝ cibis ⁊ vascu
lis nō vtebāt̄ iudei. Cūqꝫ colloq̄n
do cum ihu accepisset ab eo qꝛ. v.
viros habuerat ⁊ sexti erat cōcu
bina ait. Video qꝛ ꝓpheta es tu ⁊
statim quesiuit determinacōnem
questionis que inter ipōs ⁊ iude
os versabatur. Dicebāt em̄ iudei
ꝓpriū locū adorādi eē iherusalez ⁊
templū. Samaritani vero mōtem
garizim in quo antiqui p̄res ado
rauerūt. Ihesus aūt dixit temp⁹ ve
nisse in quo nec in iherusalez nec
in monte illo adorarent homines
quasi diceret. Non p̄fero locū lo
co in adorādo. Vbiqꝫ em̄ adoretur
deus tm̄ in spū ⁊ veritate id est ex
dilectione que est a spiritu ⁊ pro
hijs que vere sūt id est ꝓ eternis
cui mulier. Scio qꝛ messias venit
id est in ꝓximo est ut veniat for
te ⁊ samaritani signa aduētus do
mini notauerūt Messias hebraice.
xp̄s grece. vnctus latine. punice
quoqꝫ messe dr vnge. Lingua em̄
punica et sira affines sunt hebree
dicit ei ihesus. Ego sū qui loquor
tecum. Reliquit mulier ydriam ⁊
abijt in ciuitatem monens ciues
egredi ad videndum hominem q̄
dixerat ei quecūqꝫ fecerat et dice
bat. Nūquid hic est xp̄us timuit
asserē qđ audierat ⁊ credebat ne

viri indignarent a muliere doce
ri. Ciuib9 vero egredientibus vo
cauit discipulos ihus ⁊ ait. sege
tes paratas ad messez id est pa
ratos ad credendū cū tn̄ adhuc
supessent. iiij. mēses ad messem
vn̄ ꝑpenditur hyemis tpe hoc fa
ctū. Jhesus aūt ad peticōez eoruz
intrauit vrbē ⁊ mānsit ibi aliquot
dies ⁊ multi crediderūt in eū.

De filio reguli.

Venit āt iterꝫ in chana ga
lilee a iudea in quā ascen
derat ⁊ erat ibi quidaz re
gulus ⁊ de potētioribus terre sub
rege cuius filius infirmabat nō
in chana. ꝫ in capharnaū ⁊ roga
bat dn̄m ut descēdēt et curaret fi
liū suū. Qui redargutus est a doi
no qꝛ nō credebat eū posse sana
re nisi corpali presentia ⁊ tactu. Et
ideo dū instaret ille ait ei. Vade fi
lius tuus viuit et sic absens v̄bo
sanauit eū. Descendēsqꝫ pr̄ cū cog
nouisset filiū sanatū in hora v̄bi
dominici credidit ipse ⁊ dom9 ei9
tota. Creditur iste fuisse iude9 q̄a
dixit ei dn̄s nisi signa ⁊ prodigia
videritis nō creditis. Judei em̄ sig
na querūt.

De cōuiuio leui.

Et fecit ei leui cōuiuiū in
domo sua et discūbebant
cū eo publicāi qui fuerāt
socij leui quez cū arguerēt phari
sei ꝙ cuz talib9 edebat ait. Nō ve
ni vocare iustos. ꝫ peccatores ī pe
nitētiā. Excusauitqꝫ discipulos de
eo ꝙ n̄ ieiunabāt. tū qꝛ rudes erāt
nec difficilia sustinerēt. tū q̄a cor
paliter cuz eis erat qꝛ cū auferret
ab eis plurimū ieiunarēt. Ex hoc
quidā dicūt ꝙ ablato xp̄o in ascē
sione ieiunauerūt discipuli vsqꝫ
ad missionē spūssc̄i et ob h° ieiu
nāt ab ascensiōe vsqꝫ in pētheco
stē nec etiā tūc celebrāt nuptias
quasi iā inchoantes tres ebdoma
das an̄ festū sc̄i iohānis Sed nō
est autēticū nec in actib9 aplorū
legit tūc de ieiunio eoꝝ. ꝫ de oīoe
tm̄. Querētib9 aūt phariseis sig
nū de celo negauit eis tāqꝫ indig
nis. q̄a deteriores erant niniuitis
⁊ regina austri q̄ nec legez dei nec
ꝓphetas habuerāt. Et nota ꝙ in
antiquioribus codicib9 niniuite
legitur.

De filia archisynagogi.

Et ecce p̄nceps sinagoge
iairus adorauit eū dicēs
Filia mea modo defuncta
est ⁊ morti ꝓxima ut marcus ⁊ lu
cas dicūt Veni pone manū super
eā ⁊ viuet Et dū iret mulier emor
roissa ab annis. xij. retro veniens
tetigit fimbriā vestimenti eius ⁊
sanata est. Legit in historia ꝙ in
eodez loco in q° dn̄s sanauit emor
roissam facta est a quodā statua
enea habēs fimbrias inferius de
sculptas sicut dn̄s legit habuisse
ad similitudinez iudeoꝝ ⁊ herbā
quādā crescentez sub ymagine q̄
sui sūmitate attingit fimbrias sta
tue que om̄es curat languores. ā
brosius in s̄mone de salomōe di
cit hanc fuisse martham Enume
rās em̄ bn̄fitia xp̄i circa gen9 hu
manuz post aliqua p̄missa subdi
dit. Dū languidū sāguinis fluxū
siccat in martha. dū demones ex
pellit de maria. dū corpus redini
ui spūs calore ꝯstringit in lazaro

Veniēs aūt in domū iairi induxit
tm̄ secū petrū. iacobū ⁊ iohannē
frēz ei⁹ qui q̄si secretarij eius erāt
⁊ p̄rez ⁊ m̄rez puelle ⁊ eiectis irri
dentib⁹ eū. q̄ dicebat puella dor
mit tenēs manū puelle ait. Tabi
ta cumi q̄d sonat puella tibi dico
surge. Tn̄ tibi dico nō est de inter
pretacōe ⁊ iussit illi dari māduca
re. Hoc em̄ est verū exp̄imētū vere
resurrectōis Magi em̄ mortuos su
scitant quibusdā caracterib⁹ alli
gatis sub vtraq̄ ascella et loqui
eos ⁊ incedere fatiūt. ꝫ ꝯmedere ne
quaq̄ possunt.

De duobus cecis ⁊ de surdo et muto.

Et trāseūte inde ihu secuti
sūt eū duo ceci damātes.
Fili dd miserere nr̄i. Cūq̄
venisset domū .i. ad domū suaz na
zareth tetigit oculos eorū ⁊ aper
ti sūt. Cunq̄ dixisset eis videte ne
quis sciat tn̄ diffamauerūt euz ī to
ta terra illa Egressis illis obtulerūt
ei mutū demoniū habētē ⁊ eiecto
demone locutus ē mut⁹. In greco
tn̄ meli⁹ sonat surdū q̄ mutū.

De beelzebub.

Cunq̄ laudaret eū turba
pharisei dicebāt. In beel
zebub principe demonio
rū eicit demones. A belo p̄mo no
mine ydoli babilonis varie gen
tes s̄m ydiomata lingue sue cog
noīabāt ydola sua. Babilonis di
xit bel. moabita beel. palestini ba
al. q̄nq̄ aliq̄d sup̄addebāt ut be
elfegor .i. de⁹ tētigimis q̄ ē priap⁹.
q̄nq̄ baalim q̄ est de⁹ sidoniorū ⁊
sonat vir meus .i. robur meū ⁊ ca
put. Beelzebub tn̄ nullius ydoli
nomē erat. ꝫ iudei irrisiōe vicinū
sibi ydolū achoroītarū sic vocabāt
⁊ sonat vir muscarum ob sordes
ymolacij sāguinis quē sequūtur
musce nec ē final' lr̄a. d. vel. l. vel.
c. ꝫ. b. q̄b⁹ ait ihs. Filij āt vr̄i ī q̄
eitiūt. q. d. Si in filijs vr̄is hāc ex
pulsionē deo datis cur non in me
idē facitis. Erāt em̄ de iudeis exorci
ste q̄ p exorcismos salomonis de
mones eitiebāt. maxime si radix
cuiusdaz herbe poneret̄ in narib⁹
obsessi. Ait em̄ ioseph⁹ se vidisse
quēdā exorcistā captū ⁊ adductū
ad vespasianū dū obsidēt iheru
salē. Qui anulū sub cui⁹ gēma ra
dix erat posuit in narib⁹ cuiusdā
obsessi ⁊ adiurauit demonē ⁊ egres
sus ē demō. ut aūt p̄baret eiectū
demonez posuit peluim aq̄ plenā
in medio ⁊ adiurauit demonē ut
subūteret peluim ⁊ subūtit eaz. q̄
aūt in anulis q̄daz includūt spm̄
immūdū p quē īpant alijs demo
nib⁹ n̄ credit̄ eē salomonis inuē
tū. De cypriano magno martire
dicit augustin⁹ q̄ in pixide q̄daz
eburnea dū adhuc magus esset
tres habebat demones īclusos p
quos q̄d volebat opabatur emit
tēdo illos ad q̄d volebat ⁊ postea
redibāt. ꝫ puellaz cuius amore te
nebatur nunq̄ potuit adducere.
q̄ illis semp signaculū crucis op
posuit. Quo p̄cepto cyprian⁹ ad
fidē cōuersus est ⁊ postea martir
fact⁹ cū iustina virgine.

De maria magdalena.

Hic quidam dicunt dn̄m
vocatū in nazareth a quo
dā phariseo in domū suā
⁊ ibi magdalene dimissa peccata

que a secuta est eū. Plures dicūt in bethania fem̄ ſ̄ neq; locus nec tempus quo fa ctū est ex euāgelio cōtificari pōt. Magdalū opidū est. ij. milia rio a tiberiade q̄ prius cheneret dicta ē.

De ministerio marthe.

Factū est aūt dū ascende ret in iudeā ihs in q̄dam castellum intrauit a martha excepit eū in domū suā a mini strabat ei. Sessio aūt sororis illi audientis dñm: plata ē a domio ministerio marthe: ñ q̄ maioris meriti ſ̄ q̄ nō auferet ab ea.

De questione iohānis.

Iohannes autē cū audisset in vin culis opa xpi misit ad eū duos de discipulis suis dicēs. Tu es q̄ ven turus es: an aliū expectam⁹. Nō dubitabat iohes qui dixerat. ecce agnus dei. ecce qui tollit pcta mūdi. ſ̄ cuz adhuc discipuli eius du bitarent misit eos ad ihesū quasi diceret. Ite ad eū a ab ipso quei te: vtz ipse sit xpūs an adhuc vē turus sit. Ñ gregorius super eze chielem videtur velle q̄ iohānes nesciebat vtrū p se an p aliū spo liaret infernū quasi diceret. Prope est ut descēdā ad populū meū. q̄ ergo te nūtiaui supis vis ut inferis te nuntiē. Ihesus aūt amouit dubitacōez eoz ostendēdo certa sig na sui aduētus. Illis aūt abeunti bus commendauit iohannē turbis dicēs. Inter natos mulierz nō surrexit maior iohāne baptista a est hic mulier. nō solū sexus ſ̄ et nomē facture. Vtz autē sanctior eo post aliquis fuerit vel futurus sit indiscussum est. Nec ob hāc lau dē credēdū est hereticis qui dicēt iohānē eē angelū humanatū. q̄ etiaz dñs p̄dixerat de eo fuisse dictū. Ecce ego mitto angelū meum ac̄. Addiditq; dñs q̄ oīs lex a p phete vsq; ad iohānez ꝓphetauerūt. Vbi intelligendū est ex mari ma pte q̄ post ꝓphetauit agabus a. iiij. filie philippi. Tūc exprobē uit ciuitatibus galilee i quibus plu rimas fecerat virtutes a p̄po fuit illis tyrū a sydonē. Redeūtes autē quidaz apl̄oz ad eū: nūtiabāt ei que audierant a fecerant a duxit eos in desertū locū ut ēquiescerēt pusillū nec eis edēdi spatiū habē bāt p turbis.

De. lxxij. discipulis.

Post hec designauit et alios. lxxij. discipulos suos a mittebat eos binos ā te faciē suā. Reuersi sūt autē cū gau dio a hij dicētes. dñe etiaz demonia subiciunt nobis. Exultauit ꝗ ihesus a dixit. Cōfiteor tibi dñe pī celi a terre. q̄ abscōdisti ea sapiē tibus a reuelasti ea puulis a nemo nouit pēz nisi filius. neq; filiū nisi pater. Erubescat eunomius dicēs se plenaz habere noticiam de pēa filio nec excludit vtriusq; cōnexio Ob hoc enim arrius spiritū. s. creaturam eē putauit a ñ eq̄lez illi q̄ nesciebat quicq̄d illi.

De solucōe sabbati in africacōne granoz.

Factū est in sabbato se cūdo primo cū ihs a discipuli eius trāsirent p sata grana africata manibus edebant discipuli. hoc exponitur sic. In sabbato secūdo primo cū ihs intrarz

p sata ꝛc. vel in sabbato secundo
a primo de quo ꝓcessit sermo vel
est vna dictio quā dixit lucas deu
teron ꝓ teron. nos secūdo primū.
Hoc aūt sabbatū qđ discipuli ñ
obſuabāt ideo secūdū vocauit ut
significaret spūale sabbatū iā in
choari et legalia cessatura. Est em̄
sabbatū spūale secūdo primū id
est supius inferiores legali quasi
factū de secūdo primū. Qđ em̄ p̄us
fueāt tpe factū est secūđ munere
gratie q̄i caput versū est i caudā
Vñ ꝛ si quis xp̄m velit appellare
adā secūdo p̄mū ñ errabit vel sūt
due dictiones ꝛ dicūt secūdū ꝛ p̄
mū tpe. qꝛ añ legē sc̄i p̄res sabba
tiz auerēt spūalit ꝛ post legali sab
bato medio interposito. Cū autē
pharisei dicerent q̄d facitis qđ ñ
licet sabbatis excusabat eos dñs
multis modis. cuz qꝛ necc̄itas excu
sabat eos sicut excusauit dđ ꝛ pu
eros ei⁹ qñ ꝯmedit panes sacdo
tales nec peccāt sacerdotes circū
cidētes ꝛ sacrificātes in sabbato.
tū qꝛ p̄sente auctore dño sabbati
fatiebāt hoc. qꝛ etiaz ñ peccauit io
sue dū circuiuit iericho. vij. dieb⁹
Nec etiā eger si soluit ieiuniū re⁹
est. Dixerūt āt pharisei hoc nō li
cere sabbatis. q̄a alia die licebat
ſm legē edere grana segetis ꝓpin
quoꝝ. ſ nō metere falce. Nota pri
mos ap̄los soluisse sabbatū. q̄s
tñ recipiūt hebeanite cū repudiēt
paulū q̄i legis trāsgressorē.

De manco.

Factū est āt in alio sabba
to intrauit ihs sinagogā
ꝛ erat ibi homo manum
aridā habens ꝛ obseruabant eū
pharisei si sabbato curaret Cūqꝫ
quesisset ab eis si licz sabbato cu
raē nec rñdissent: curauit langui
dū ꝯfutans supstitiosos qui sab
batis pecus lapsū a fouea extrhe
rēt. Ipi āt collo q̄bāt q̄d naz face
rēt ihu. Ihs āt sciēs secessit inde
ꝛ secuti sūt eū multi ꝛ curauit eos

De. ꝯ. pabol' ad turbas innaui.

Factū est in dieb⁹ illis exi
it ihesus in montē orare ꝛ
erat pnoctās ibi i oracōe
Et cū dies factus eēt vocauit disci
pulos suos forte adhuc dormien
tes ꝛ se debat secus mare. Cūqꝫ cō
gregarētur turbe ascēdēs nauicu
laz docebat de ea turbas stātes in
littore in pabolis loquēs eis. ꝓpo
suitqꝫ eis pabolā seminātis in ter
rā tripliciter malaz nec ferētē fru
ctū ꝛ in vnam bonam fatientē fru
ctū triplicē. Et nota ꝙ sup hūc lo
cum habetur in ātiqua glosa Nō
est credendum valentiniano here
tico qui ex h° loco trahēs fomētū
erroris dicit terras esse in homie
ꝛ scđm eas esse tres creatores. ani
mā cuius deus creator. corpus cu
ius creator dyabolus. animalita
tem siue spiritum quendam vita
lem cōmunem nobis cum brutis
cuius creatores angeli. Sed h nō
tm̄ tres. sed ꝛ quartam addidit
Nec de hijs terris intelligitur nec
facit vir catholicus nisi duas i ho
mine animā. s. ꝛ carnem. animali
tatem āt vel spm̄ vitalē vel sensua
litatē quicq̄d illis sit cōmune cuz
brutis nobis animalib⁹ sb carne
ꝯp̄hendit ꝛ sic tenet vir catholic⁹
Secundo ꝓposuit pabolaz seminā
tis bonū semē cui inimicus homo

sup seminauit zizania in qua illꝰ qꝰ dr. Simile vtrq; crescere vsq; ad messem videtur paulo ostratiu qui ait. Auferte malu de medio vestri Sed inter triticu antequ veniat ad spica a lolium: grandis est similitudo vix distingui possunt. Hoc igitur dictum est de ambiguis. illud pauli de manifestis Tertia posuit parabola de grano sinapis. Quarta posuit de fermento qꝰ mulier abscondit in farine satis tribꝰ. Satu est genus mensure in palestina modiu a dimidium capies. Seorsu aut discipulis disserebat omia Tuc dimissis turbis venit i domu a dixerunt ei discipuli. Disserere nobꝰ parabolas zizanorum. Prima enim eis exposuerat in nau.

De tertia ad discipulos i domo.

Vnqm exposuisset qꝰ que fierant in parabolis etia locutus e eis. Et posuit parabola de thesauro abscondito i agro p quo emendo vendit inuentor omia que habet. Alia q; posuit de inuenta a empta bona margarita. Tertia q; de sagena missa in mare in qua dicit. q in gehenna erit fletus a stridor dentium in quo innuitur resurrectio corpor futura. hoc aut nomen gehenna euangelicum est tm a dicit a dno inuentus obi igne inextinguibile qui erat sacrifitus ydolis i valle iuxta ierusalem que dicebat tophet. vel etia gehenn non quasi terra filior ennon id est hominis sic vocati p que ydolatre traiciebant puulos suos. sicut nos traicimus eos p aquam baptismi Igmis q; dicebat tophet non satis nota causa. vel forte q quodam artifitio de visceribꝰ terre p lapides spongiosos qs tophos dicimꝰ ingiter eruebat.

De saltu domini.

Et venies in patria suam docebat i sinagoga eorum ita ut mirarent et dicerent vnde huic sapientia hec. Nonne hic est filius fabri. Nonne maria mater eius a fres a sorores eius sut apud nos Qꝰ no est intelligendu secundu eluciu qui virgine pepisse dno fres de ioseph dogmatizabat vel ioseph de alia vxore liberos suscepisse. si osobrini eiꝰ fres sui dicti sunt. sicut abrahaz dixit ad loth fres sumus. marcꝰ ait dnm dictu ab eis fabr. Credebat enim fabruz qm ioseph fabri filium dicebat et paucos ibi curauit pter incredulitate eorum dicens. Nemo pheta acceptus est in patria sua et repleti sut omes ira Et eicientes eu extra ciuitate duxerunt eu vsq; ad superciliu montis ut precipitarent eu Ille aut trasiens p medium illorum ibat. Adhuc ostenditur ibi locus qui dicit saltus dni p que dns descendens impressit se rupia cedens ei rupes fecit ei locu quasi latibuli in q adhuc vestigia ruga vestimentorum eius i pressa olim notant.

De decollacone iohannis.

In illo tpe herodes tetrarcha diem natalis sui celebrauit cora principibus suis a primis galilee. Vbi puelle saltanti datu est p munere caput iohannis baptiste in disco Est aut discus vas rotundu de sup valde extentu vsi a dapifer disco forus dr. qnq; mensa supior discꝰ dicit. aliqn mappa. Que mensale

dicit̄ discus appellat̄. vñ ⁊ aīalia
dicūt̄ apparuisse petro ī disco quē
alibi lib̄ actuū apostoloꝝ lintheū
vocat. Credibile est ꝙ herodes cū
vxore de nece iohānis sb̄ tali occa
sione fatiēda prius secreto tracta
uerit. Discipuli vero iohānis tule
rūt corpus ei⁹ de carcere ⁊ sepelie
rūt illud. Cronica ⁊ .xi. liber histo
rie ecclesiastice tradūt iohānē in
castello arabie tr̄ns iordanē dicto
macheronta vinctū ⁊ trūcatū Cor
pus vero in sebaste vrbe palestīe
sepultū inter helizeū et abdiā. ca
put aūt ihrl'm humanatū est iux̄
herodis habitaculū. Ossa ei⁹ tpe
iuliani apostate gētiles sparserūt
inuidētes miraculis que fiebant
ad ei⁹ monumētū. Que rursus col
lecta ab eisdem cremata fūt ⁊ pul
uis ventilat⁹ qd̄ quasi secūd̄ mar
tiriū in iam mortuo quidā rep̄sen
tāt nesciētes duz in natiuitate ei⁹
ossa collecta vndicūqꝫ cremāt. Dū
autē colligerent̄ ossa quidā mōa
chia ierosolimis mixti latent̄ col
ligētib⁹ magnā eoꝝ ptē tulerunt
Inter que etiā digitus quo dn̄m
mōstrauit fuisse ꝑhibet̄ quē post
beata tecla inter alpes attulit ⁊ dr̄
eē in eccīa mauritanie. Tulerūtqꝫ
ossa ad philippuz iherosolimita
nū episcopū nonū qui misit ea ꝑ
iulianū dyaconuz athanasio ale
xādrie epō. Que post theophilus
eiusdē vrbis ep̄s reposuit ī tēplo
serapis a sordib⁹ purgato. basili
cāqꝫ in honore iohānis ꝯsecrauit
qn̄.s. theodosio iubēte fana gētiuz
destructa fūt. Tpe vero martiani
principis duob⁹ monachis oriē
talibus q̄ ob oracōnez venerāt ie
rosolimā: iohannes reuelauit ca
put suū. Sed nō multū post incu
ria ꝑditū: ꝑlatū est ab aliis ī edis
sam vrbez phenitie ⁊ in quodā spe
cu in vrna sub terra nō ꝑuo tēpo
re ignobilit̄ recōditū donec dēuo
idem iohēs caput suū oñdit mar
cello religioso abbati et p̄sbitero
dū in eodē specu habitaret. Rd̄ cū
ille iulioramo eiusdē vrb̄ epō indi
casset eleuatuz est. Ex quo tpe ce
pit in eadez vrbe decollatio iohan
nis celebrari ipsa die ut arbitra
mur qua caput inuētū est siue re
leuatū Rd̄ post ꝯstātiopolim trās
latū est ⁊ inde ad gallias Alij tra
dūt ñ eē festū decollacōis. ꝫ de col
lectione ossiū prius facta ⁊ cōbu
sta. Josephus aliā tradit causaz
necis baptiste dicēs euz p̄dicasse
hōib⁹ iustitiā ⁊ obtētu baptismi
multos ꝯgregasse inunū. Timēs
qꝫ herodes dispendiū ꝓpl'i sui seq̄n
tis iohannem occidit eum. Et re
fert iosephus iudeos tradidisse
herodem ⁊ ob hoc miserabiliter in
proximo victū ab exercitu arethe
regis.

De qn̄qꝫ pāib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹

AVdiuit āt herodes famaz
ihesu ⁊ ait. Johannē ego
decollaui. Quis aūt iste ē
de quo audio talia. ⁊ q̄rebat euz
videre. Rd̄ cū audisset ihesus ascē
dēs in nauiculaz secessit in locū de
sertū seorsū ⁊ secute fūt eū turbe pe
destres de ciuitatib⁹ ⁊ curauit eos
Erat autem proximus dies festus
qui dicitur pasca Vespere autem
facto .xij. dixerunt ei. Dimitte tur
bas ut eūtes inueniāt sibi escas
⁊ ait ih̄us. Date illis manducare

ge^m

⁊ facite eos discūbere sup viride fe
nū. p cōtubernia ⁊ p diuersas so
tietates hōim qui de villulis vene
rāt. Et acceptis quinq; panibus
ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹ a pue
ro quodā qui vnus de discipulis
fuisse creditur. p apostolos dedit
eos populo quasi. v. milib⁹ viro
rū exceptis mulierib⁹ ⁊ puulis et
de fragmētis impleti sūt cophini
xij. Et stati coegit discipulos ascē
dere in nauiculaz ⁊ precedere euz
trās fretū sm marcū ad bethsai
dam donec dimitteret turbas. q
ergo lucas dixit hoc factū in locis
bethsaide intelligenduz est nō q
esset in finibus ei⁹ ꝫ iuxta tiberia
dē ut dicit iohānes ⁊ q ad eaz p
tinebant. q aūt iohannes dicit
eos trāsfretasse ad capharnaum
intelligendū est p bethsaidā tūs
isse capharnaū. Ihesus aūt cum
cognouisset q homines illi vole
bāt eū rape ⁊ facere regē. q sb ta
li rege videbat eis nō posse egere
fugit ⁊ ascendit ī mōtē solus ora
re. Hic est mōs in quo sermonez
fecit a quo p miliaē distat locus
refectionis huius qui hodie dici
tur mēsa infra quē est locus ille.
in quo post resurrectōez comedit
ptem piscis assi. supra vero est ps
illa maris supra quā dñs ābula
uit quā alia vice excitat⁹ sedauit.

Qd dñs ambulauit sup mare.

Nauicula vero in qua erāt
discipuli iactabat fluctibus Videns aūt eos ihe
sus laborantes quarta vigilia no
ctis venit ad eos ambulans su
pr maē. Quatuor vigilias noctis
fatiūt excubātes in castris. p̄ma
dicit cōticiniū in qua omēs simul
vigilant. secunda intempestū in
qua adolescētes. tertia galliciniū
in qua viri. quarta antelucanuz
in qua senes. Has dñs alijs noi
b⁹ vocauit sero. an media nocte.
an gallicantu. an mane Cūq; pu
tarent discipuli eū eē fantasma ⁊
clamarent ait. Ego sū nolite timē
Nō dixit quis esset q ex nota vo
ce poterāt eū agnoscere vel ut ītel
ligerēt ipsū eē eū qui moysi dixe
rat. qui est misit me ad vos. post
petrus iuit ad eū sup aquas quē
dū mergeret erexit dñs. Qui cum
ascendisset nauiculaz cessauit vē
tus ⁊ statim fuit ducta nauis ad
terrā quā adibāt.

De verbis dñi p quibus q̄dā
abierūt retro.

Altera die turbe quas pa
uerat ihus intrauerūt na
ues supuenientes a tiberi
ade ⁊ venerūt capharnaū ⁊ inueni
entes ihesuz mirabant quomodo
illuc venisset cū solam vidissent
nauiculam quam nō intrauerat
Cūq; cōmendarēt cibū quē eis
fecerat tñ p̄ferebant ei manna di
centes. patres nostri māducaue
rūt ī deserto manna sicut scriptū
est. panē de celo dedit eis domin⁹
tūc dixit eis ihesus. Ego sū panis
vite qui de celo descēdi. Murmurā
bāt aūt iudei dicentes. Nonne h
est filius ioseph cuius nouimus
patrē ⁊ matrez ⁊ ait ihesus. Pais
quē ego dabo. caro mea est p mū
di vita. Litigabāt ergo iudei ad ī
uicē dicētes. Qūo potest hic nob
carnē suā dare ad māducanduz
tūc addidit dñs. n māducaueitis

carnē meā ⁊ biberitis sanguinem meū nō habebitis vitaꝫ in vobis Hoc aūt multi ex discipulis audientes dixerūt. Durus est ſ̄mo q̄s potest eū audire. Et abierūt retro ⁊ iā cū illo nō ambulabant.

De traditiōib⁹ phariseoꝝ etiā ɔtra mādata dn̄i.

Rogauit aūt quidaꝫ phariseus ih̄m ut pranderet apud eū. Cūq̄ vidissꝫ eū nō baptizatis māib⁹ prādē murmurabat intra se. cui ait domin⁹ Vos pharisei qd̄ deforis ē calicis ⁊ catini mūdatis ⁊ nō qd̄ int⁹ q̄i diceret. Corpora mūdatis ⁊ nō aīmas stulti nōne deus vtrūq̄ fecit Hoc ɔtra māicheos qui aīas tm̄ a deo creatas dicunt. carnē vero a dyabolo ⁊ addidit. Date elemosinā ⁊ ecce oīa mūda sūt vob̄. Quidaꝫ q̄ scribe ⁊ pharisei veniētes a iherosolimis videntes discipulos ei⁹ cōmunib⁹ manib⁹ māducare dicebant Quare discipuli tui trāsgrediūt̄ trādicōes senioꝝ. ⁊ rn̄dit ih̄s Quare vos trāsgredimini mādatū dn̄i ꝓpt̄ tradicōeꝫ vr̄aꝫ. Naꝫ deus dixit honora pr̄eꝫ tuū ⁊ mr̄eꝫ tuā. Qd̄ nō tm̄ ꝓ reuerētia dictū ē verū etiā ꝓ necessariis obsequiis exhibēdis Hic pharisei impietatē sb̄ noīe pietatis docebāt dicētes filios melius facere si deo vero pr̄i vouerēt q̄ pntib⁹ offerēda erant instruētes eos q̄d pntib⁹ egenis rn̄derēt. O pater corbā qd̄ est ex me tibi ꝓderit. Corbā est munus votiuuꝫ. q. d. Qd̄ voui deo vis tibi ꝓdesse absit. Et conuocatis ad se turbis ait illis. Nō qd̄ intrat ī os coinquinat hominē intellige apd̄ deū. ſ̄ qd̄ ꝓcedit ex ore. Primū intellige de ore carnis. secūdū de ore cordis. Nam ⁊ vomitus inquinat hominē. Vn̄ ⁊ quidā libri habēt ſ̄ qd̄ ꝓcedit ex corde. Quare ergo ydolaticis ⁊ hijs que furtiua sūt ⁊ rapta nō vescimur ꝓ scādalo vitando. Cibus em̄ in se mūdus ē ⁊ dixerūt ei discipuli. Scis q̄a pharisei audito hoc verbo scādalizant̄ Scalon vel scandalō offendiculū pedis vel ipsā ruinam dicim⁹ ⁊ rn̄dit Sinite illos ceci sūt duces cecoꝝ Nō em̄ a veritate ꝓ scandalo recedēdū est.

Qd̄ cibus nō trāsit in veritatē nature.

Cunq̄ ītrasset ih̄s domū ait petrus Edissere nobis ꝑabolaꝫ istā ⁊ rn̄dit Non intelligitis q̄ om̄e qd̄ ī os intrat vadit in ventrē ⁊ in secessuꝫ emittitur Nihil em̄ de cibis trāsit in veritateꝫ nature que resurget. sed cibus ad vitā in se tm̄ crescit ⁊ manet. Dicūt heretici dn̄m ydiotaꝫ fuisse ⁊ phisicā ignorasse. q̄a plures cibi ꝑ artus ⁊ venas ⁊ medullas ⁊ neruos fundūt̄ qd̄ ꝓbatur ꝑ eos q̄ iugeꝫ vomitū habent sumpto cibo ⁊ tn̄ corpulenti sūt. sed q̄libet humoꝝ purgacō secessio dici potest ⁊ subiūxit. De corde autē exeūt furta ⁊c. Plato principaleꝫ ꝑtem am̄e putauit esse in cerebro id est rationem. iram in felle. desideria in iecore ſ̄ iuxta xp̄m principale anime est in corde. Marcus pro coinquinat ponit cōmunicat iuxta hebreum ydioma qui cōmune immūdum dicebant q̄a cibos cōes vocabant ꝓhibitos in lege

quos minūdos iudicabāt. quia alie gētes cōiter illis vescebāt.

De muliere chananea.

SVrgens inde ihūs abiit in fines tyri a sydonis et rogabat eū mulier gentilis chananea sirophemissa genere. p filia sua que male a demonio verabat. Chananei quōdam iudeā iccoluerāt ꝗ post dispsi fūt ex hac dispsiōe erat mulier ista ex finis et phemicib⁹ orta. Quidā tū dicūt tirophemissa. qsirophemissa eāt q̄ tiria sicut a dido fuit hoc nomine īdicantes regionē mulieris et patriā. Ihūs aūt nō rūdit ei verbū ne sibi ꝛtrarius videret qui dixerat. In viā gentiū ne abieritis. p qua cū intercederent discipuli respōdit. Nō sū missus nisi ad oues que pierūt domus israel. At illa venit a adorauit a ait. dñe adiuua me. cui dñs. Nō est bonū sumere panē filiorꝫ a dare canib⁹ ad māducādū. Hebreorꝫ more gentiles canes dixit. qr edebāt sanguinez ut canes a est sensus. Veni cura re israel primogenitū et nōdū gentes. cui illa. Etiā dñe nam a catelli edūt de micis que cadūt de mēsa dñi q̄si diceret verū est qd dicis. Fac ergo mihi qd fit canibus. id est modicū panis tui imptire mihi. Et ihēsus cōmēdās fidē mulieris ait. fiat tibi sicut vis a statim sanata est filia eius.

Tirus originē tumulatū celat
Ante tyrū fuit lapis marmoreus grādis super quem sedit ihs illesus tpe gētiū. ꝗ post a frācis a veneciamis mutilat⁹ supra cuius re sidūū in bono re saluatoris ecclesia cōstructa est.

De surdo a muto.

ETiterū exijt de finib⁹ tyri a venit ad mare galilee inter medios fines decapolis. id est puenit ad illū locum maris cui e regiōe ꝛtrapsita eāt decapolis. id est regio decez vrbiū circa pellā a gadarā ꝛtra galileā Et adducūt ei surdū a mutū a rogauerūt ut imponat ei manū. Et apprehendens eum de turba seorsum misit digitos suos in aures eius et exspuens tetigit linguam eius ait Effeta qd ē adapire a ad eius impium adaptē fūt aures ei⁹ a soluta est lingua illius.

De pbatica piscina.

POst hoc erat festus dies iudeorꝫ nō determinatus quis. ꝗ potest intelligi festuz nouorꝫ id est pēthecostes ꝗ p dictū est iā de pasca q̄ decollat⁹ est iohannes. Sequit vero de scenopegia post de encenijs. Ascendit aūt ihūs ad diē festum. Erat aūt ihēro solimis pbatica piscina cognomiata hebraice bethsaida quinq̄ porticus habēs in quib⁹ iacebat multitudo languentiū expectātiū aque motū Angelus enī descēdebat in eam a qui movebatur aq̄ quicūq̄ prior post motum descēdebat in eam sanus fiebat a quacūq̄ detineretur infirmitate pbaton grece latine ouis. sic ergo dicta erat q̄a in ea nathinnei hostias lauabāt. Solet aūt collecta aqua pisces ñ habēs piscina dici q̄si p cōtrariū. De hac motione incertū est qui cōperit. q̄ autem incertū eēt qui moueri debebat in de ppendit q̄ languidi sēp erāt

ibi qui ad certaz horā ꝯuenirent
tm̄ si sciretur Tradit̄ a quibusdā
ꝙ regina saba vidit in spiritu in
domo saltus que nerota dicebat̄
lignū dn̄ice crucis ⁊ nūtiauit salo
mōi cū iaz recessisset ab eo ꝙ ī eo
moreret̄ quidam ꝑ quo occiso pe
rirēt iudei ⁊ ꝑderēt locū ⁊ gētē Qd
timēs salomō defodit illud in ter
rā vbi post facta ē piscina. Appro
pinquāte āt tpe passionis xp̄i su
penatauit quasi p̄nūtiās xp̄m ⁊
exinde cepit mocō p̄dicta. ꝫ hoc n̄
est autēticū. Cū aūt sanasset ibi
ihs hoīez habētē. xxxviij. ānos in
infirmitate sua p̄cepit ei ut tolle
ret grabatū suū ⁊ ibat ferens illd
Grabatū est lectus pauperū vbi
tm̄ capiti aliquid substratū est di
ctū a graba qd est caput. erat āt
sabbatū. dicebāt ergo iudei Non
licet tibi tollē grabatū. Qui rn̄dit
Qui me sanauit dixit ut irez ⁊ tol
lerē illud. Cūqz quesissent q̄s ē il
le. rn̄dit Nescio. Post inuenit euz
ihs in tēplo ⁊ dixit ei. Sanꝰ factꝰ
es iaz noli peccare ne deterius tibi
ꝯtingat Tūc homo nūtiauit iude
is ꝙ ihs eū sanū fecerat.

De zelo iudeoꝝ ꝙ xp̄s filiuz dei
se fecit.

Cum ḡ arguerent eū ꝙ in
sabbato opabat̄ ait ill̄.
Pater meꝰ hucusqz opa
tur mō ⁊ ego opor. q. d. Nō sex di
ebꝰ tm̄ opatus ē pr̄ ut putatis ꝫ
semp opat̄ deꝰ gubernādo renouā
[illegible] ꝯmaneāt ꝯdita cū quo ego
do ut [illegible] nuz est qd ago. Con
opor ergo [illegible] ētuz ꝙ de req̄e
stat ergo eē [illegible] sacram[illegible]
sabbati legit̄. Proptēa ḡ magis
querebāt interficere illum. quia
pr̄ez suū dicebat deū Ait iterꝝ ihs
Pat̄ diligit filiū filiꝰ quos vult
viuificat nec pr̄ iudicat quēquā
ꝫ oē iuditiū dedit filio qꝛ ⁊ solus fi
liꝰ venit in carnē ut iudicaret mū
dū ⁊ argueret ⁊ post in iuditio so
la filij ꝑsona apparebit iudicās ⁊
si q̄ ꝓferet̄ a iudice sētentia ꝓferz
eaz. Predixitqz eis ꝙ alius ⁊ anti
xp̄s veniet nō in noīe pr̄is. ꝫ suo
⁊ eū reciperēt.

De refectōe. iiij. miliū de. vij. pa
nibus.

Et relictis illis iterū abijt
secus mare galilee ī desertū
Cūqz turba multa ibi eēt
ait discipulis Misereor sup turbā
qꝛ iā triduo sustīet me nec habet
qd māducet. Cūqz accepissz a di
scipulis septē panes ⁊ pisciculos
paucos p̄cepit ut discūberēt sup
terraz. Forte in alia refectōe circa
pasca adhuc erat herba sup t̄rā
nūc āt ꝓ feruore t̄re illius iam nō
erat ibi herba qꝛ post pentec̄. erat
ut p̄diximꝰ Saciatis aūt. iiij. mili
bꝰ viroꝝ absqz mulieribꝰ ⁊ puu
lis. de fragmētis impleuerēt septē
sportas. Est aūt sporta vas de iun
cis ⁊ folijs palmaꝝ ꝯtextū.

De quodā ceco.

Et statim ascendens ihus
nauim cū discipulis venit
in ꝑtem magedon Eūdem
locum vocat marcus damamita.
qꝛ binomius erat ⁊ obliti sunt di
scipuli tollē panes ⁊ docebat eos
Cauete a fermento phariseoꝝ ⁊
saduceoꝝ ⁊ herodis. Cunqz puta
rent se tacite notatos de panū ob
liuiōe arguit eos de modicitate fi
dei. qꝛ eo p̄nte timebāt posse egē

Secm marcū illuminauit autē B
ccū ꝗ de similib9 sufficit nob aliq̄
ponere alia trāsimus qr cōcanōi
ca fuit illis.

De confessione fidei quaz fecit petrus p ommib9.

Venit aūt ihs in ptes cesa
rie philippi. Philippus i
termino iudee septēntrio
nali ostituit sibi ciuitatē quaz vo
cauit cesareā philippi i memoriaz
tyberij a sui nominis a est in regi
one phenicis vbi ad radicē liba
ni oriuntur duo fontes. ior a dan
quoz riuuli sociati sub mōtibus
gellboe sub vrbe cedar secus medi
cabilia balnea iordanē fatiūt. ꝗ
a nomē eius ex suis nominib9 q̄
si oponunt. Tn ieronimus dicit.
Qua ciuitas illa olim dicta ē dan
vbi vitulū aureū posuit ierobaz
a qua riuus pterfluēs dictus est
iordanis quasi ex nomine fontis
a ciuitatis ognominat9. Ciuitas
eadē nūc paneas dicit. Joseph9
dicit vltr cesareā. cxx. stadijs mo
dicū lacū esse q̄ a rotūditate phi
ola dicit semp plenus a nūq̄ exu
berās. Ibi oritur iordanis a pau
lo post terrā ingreditur a ad radi
cē libani iterū ebulit qd primus
philippus tetrarcha dep hendit.
nā missis i phiolā paleis eas ap9
panū sic iosephus vocat fontem
sub libano redditas inuenit. dic
etiā sup seleutiā ex quodam lacu
nasci riuū quē vocat minoreꝫ ior
danē a ex duob9 riuis ad locum
qui dicit aureū tēplū iouis cōflu
entib9: iordanis oficit et interro
gabat ihs discipulos suos dicēs
Quē dicūt homines esse filiū hominis soli xpo ouenit
Ada enim filius terre alij filij hōm
solus xpus filius homis vnius.
at illi dixerūt. Alij iohānem bapti
stā. alij helia. alij ieremiam. aut
vnū ex pphetis v heliseū. qr xpus
baptizabat: putabāt suscitatū io
hānē baptistā vel pphetā aliquē
duoz qui trāseūtes iordanez ba
ptismū prefigurabāt. s. helias et
helizeus. ieremia vero ideo. qr san
ctificatus ab vtero legit. Augusti
nus: potest mouere qr lucas dicit
dnm interrogasse discipulos cuz
esset solus orās. Marcus vero di
cit in via. ꝗ eū mouet qui nunq̄
orauit in via forte bis quesiuit.
Cūq̄ quesisset ab illis suaz ipōz
sentētiā dixit petrus p ommib9.
Tu es xpus filius dei viui v tu es
homo fm qr vnctus es p̄ pticipi
bus tuis a es deus filius dei viui.
Hebrei aūt cōsueuerūt deū vocare
viuū in suggillacōez ydoloz que
nō viuūt a ait ihesus. Beatus es
simō bariona v bar iohāna v fili
us hōnis. dicunt enim quidā vitio
scriptoz corrupte positū iona pro
iohāna a addidit. Tu es petrus
qd latini a greci dicunt petraz. he
breia siri cephā Idē ergo est tu es
cephas a sup hāc petrā a qua di
ceris petr9 edificabo ecclesiā meā
vel sup hāc petrā quā ofessus es
que sola fidamētū est et pmisit
se ei daturū claues regni celorum
Forte tūc ei soli dedit vel post ēsur
rectōez cū alijs. Tūc precepit ihs
discipulis suis ne cui dicerent qr
ipse eet xpus. vbi intelligendū ē
donec eo suscitato qd audierāt in
aure p̄ dicarēt sup tecta Tūc cepit

eis ostēdere. qꝛ oportebat eū ire ie
rosolimā ⁊ multa pati ⁊ occidi et
tertia die resurgere Quo seorsū as
sūpto dixit ei petrus. Absit a te do
mine ñ erit tibi hoc Grecus habet
ꝓpitiꝰ sis tibi dñe. cui dñs Vade
post me sathana ñ sapis ea q̄ dei
sūt ⁊ sequere sētētiā meā nec adū
seris mihi. Sathanas em̄ adūsa
riū sonat. Fuerūt q̄ dicerēt petrū
nō eē correctum ꝫ sathanā hoc ei
suggerētē. Ob eiꝰ hūc errorē. s. qꝛ
credidit sathane etiā dicunt ꝙ di
ctū ei est beatus es ꝓmissionez fu
turā eē ⁊ beatus eris. Tūc cōuoca
ta turba cū discipulis ait. Si quis
vult venire pꝰ me abneget semet
ipsū ⁊ tollet crucē suā ⁊ sequatur
me. Crux triplicit̄ tollit̄. ꝑ martiri
um. ꝑ mortificacōnē carnis. ꝑ ꝓxi
mi ꝯpassionez.

De trāsfiguracōe dñi.

Et post dies septez assum
psit petꝝ iacobū ⁊ iohan
nē frēz eiꝰ ⁊ duxit illos in
mōtez thabor excelsū ut oraret Lu
cas dicit diē. viij. eū diē in quo p̄
dixerat quosdā de eis visuros añ
q̄ morerent̄ gloriam regni ⁊ illuz
in quo viderūt ꝯnūerās. Matheꝰ
⁊ marcus. vi. medios tm̄ ponētes
Et notandū ꝙ matheus dicit iaco
bū frēm iohānis. Augustinꝰ sup
epl'am ad galathas scribit iaco
bū ep̄m interfuisse trāsfiguracōi
cui etiā videt̄ am
brosius ꝯsentire
Et factuz est duz
oraret trāsfiguā
tus est añ eos ⁊
faties eius resplē
Videt̄ ꝯtrarie
tas eē in v̄bis
expositoruz au
gustini ⁊ ābro
sij ⁊ mathei cū
matheus dicat
duit sicut sol ⁊ ve
stimēta eiꝰ facta
sunt alba sic̄ nix
qualia fullo nō
pōt facere sup t̄
ram. Et apparue
rūt illis moyses
⁊ helias loquen
tes cum eo de ex
cessu quē ꝯpletu
rus erat ī ihrlm
⁊ de morte eiꝰ et
ait petrus. Dñe
bonū est nos h̄
eē si vis fac hic
tria tab̄nacula
tibi vnū moysi
vnū ⁊ helie vnū
Et facta ē vox de
nube dicēs. Hic
est filius meꝰ di
lectꝰ ipsū audite
Cūqꝫ timore cor
ruissent discipu
li tetigit eos ihe
sus ⁊ ait. Surgi
te nolite timere.
Et descēdēs prece
pit eis ne cui di
cerēt donec resur
geret. Quidā di
cūt hāc xp̄i glo
riā in aere circū
fuso fuisse nō ī
corpe qd̄ tūc ha
bebat mōrle alij
ad tēpꝰ deposuis
se mortalitatem
alij ipsum sem
iacobū zebedei
frēz iohannis
q̄ maior dictꝰ ē
cum eēt minor
natu interfuis
se trāsfiguracō
ni. Augustinꝰ
videtur ꝯtradi
cere iacobū epi
scopū īt̄fuisse
Legit̄ autez ꝙ
iacobꝰ alphei
minor. s. qui et
frater dñi dictꝰ
est ep̄s ierosolimitanꝰ fuerit
Qd̄ sic solui po
test qꝛ oēs ep̄i
fuerūt ⁊ sic nō
est ꝯtrariū p̄ci
pue cū ñ dicat
ierosolimitanꝰ
ep̄s. ꝫ simplici
ter ep̄s Magis
mouet qd̄ dic̄
ambro. q̄ p̄mꝰ
sacerdotale so
liū ascēdit qd̄
nequaq̄ de ia
cobo maioē pōt
intelligi iō dicē
duz ꝙ pōt intel
ligi de mistico
solio sacerdota
li qꝛ p̄mꝰ mar
tiriū subijt vñ
dr Occidit iaco
bū frēz iohan
nis gladio.
per habuisse tale corpus per natu
ram. Sed ut videretur et patere
tur fecerat illud mortale ad tēpꝰ

ꝛ ibi qualis erat ꝑ naturā talē se
ostēdit ꝛ talez ut aiūt se dedit di
scipulis in cena ꝙ talis ī modico
potest esse loco. Vanū est aūt in
hmōi laborare ꝛ sequi naturā in
miraculis. Ita em̄ in carne morta
li oñdit dñs gloriaz īmōrlitatis si
cut post resurrectōez in carne īmor
tali cicatrices et palpādū se p̄bu
it ꝛ comedit ꝛ sic varie sentiūt au
ctores de moyse ꝛ helia ꝛ sup lucā
inuenies glosā que dicit eos ibi
fuisse. hoc potuit eē de helia qui ad
huc viuit. aliā que dicit angelos
eoꝝ assumpsisse corpora. Qua
tuor habebāt corpa post resurre
ctōez. immortalitatez. impassibili
tatē. glorificacōez. agilitatē. et sic
añ passionē in corpe mōrli dicēs
quedā signa immortalitatis ostē
dit. ut qñ discipulis corpus suuz
dedit ꝛ hic ita etiā post resurrectō
nē quedaz signa corpis mortalis
oñdit ut quādo thome cicatrices
ostendit.

De lunatico.

In sequēti die ad preces patris sa
nauit filiū lunaticū quē oblatuz
sibi discipuli sanare nō poterant
Nō ex vitio lune patiūt lunatici
ꝫ demones eos vexāt hijs tempo
ribus ut ꝑ lunā infamēt lune cre
atorē. Erubescat iulianus qui dic̄
nullū peccatū eē in puero Legitur
em̄ de isto quia a pueritia lunati
cus fuerat in quo si nihil suū ha
beret demō non illū possideret Cū
ꝙ quesissent discipuli quare ipsi
nō eiecerint. ait ꝓpter incredulita
tē vestrā. ꝙ si habueritis fidem si
cut granum sinapis dicetis mōti
huic trāsi hinc et trāsibit qđ trās
latiue de dyabolo p̄nti quez eiece
rat potest intelligi. ꝙ a nullo ad
litterā legit factū nisi ad p̄ces gre
gorij neocesariensis legit quidā
mōs retractus ꝛ dedisse locū basi
lice fabricande ꝛ ad preces cuius
dā patris lapis trāslatus de orto
vel gratia exēpli ꝓ quolibet īpos
sibili dictū est. vñ in luca aliud ē
exēplū. dicetis huic arbori moro
transplantare in mare ꝛ obediet
vobis.

De verbis dñi quibus innuit
triduū mortis sue.

Et accesserūt quidā phari
seoꝝ ad ihesū dicētes. va
de hinc id est de galilea.
ꝙ herodes querit te interficere. et
ait illis. Ite dicite vulpi illi ꝙ ecce
demonia eitio ꝛ sanitates ꝑfitio.
hodie ꝛ cras ꝛ tertia die cōsūmor
qđ est. Ipse nō occidet me ꝫ ego
ponā animā meaz ita ꝙ p̄ma die
mortis intrans infernū: tollam de
moni tyrannidē suā. in crastino
eductā captiuitatē quasi sanitati
restituā dū portā ꝑadisi aptam ei
ostendā. vel ponā eam in ꝑadiso
que est in extremis maris ad ori
entē quasi restituēs homini sani
tatē quā ꝑdiderat. tertia die resur
gā ꝯsūmatus Potest tñ hoc refer
ri ad tres annos opacōis miracu
loꝝ xp̄i in quoꝝ tertio cōsūmatꝰ
est ꝛ quasi ostēdēs ihs ꝙ nō mo
reretur in dñio herodis. addidit
ꝙ non capit scriptura ante me ꝓ
phetā perisse ex isrl extr̄ ihrlm.

De tributo inuēto ī ore piscis.

Et cum venissz capharna
um accesserūt questores cē
sus capitis ꝛ missus a dño

petrus ad mare tulit piscem in cu
ius ore inuenit staterem ⁊ duo di
dragmata ⁊ soluit ꝓ se ⁊ ꝓ dño.
Et si ei dñs loculos haberet. tñ ea
que data erāt ei in vsus pauperū
in vsū ꝓpriū noluit expēdere.

Qđ apl̄i quesierūt quis eoꝝ es
set maior.

Cum āt discipuli q̄sissent
in via q̄s eoꝝ essꝫ maior:
accesserūt ad ih̄m ⁊ dixerūt
Quis putas maior ē in regno celo
rū. q. d. Dic quis maior ē int̄ nos
mō. q̄ ille idez maior erit in celo in
quo errabāt. In futuro em̄ om̄is
prelatio cessabit angeloꝝ ⁊ hōim
ut apl̄s tradit. Et amplexās ih̄s
puulū docuit similes puulo ⁊ hui
les in via exaltari in patria ⁊ qui
vellet p̄mus eoꝝ eē fieret oīm mi
nister. hinc est q̄ p̄m⁹ oīm ī eccīa
suū oīm se fatetur suoꝝ dei. Par
uulus iste ut q̄dā trādūt fuit mar
tialis apl̄s lemonitaꝝ.

De pabola ouis ⁊ dragme ⁊ fi
lij ꝓdigi.

Cum scādalizatores pusil
loꝝ dixisset p metaphorā
mēbroꝝ eruēdos et ꝓitiē
dos nec cōtēnēdū vnū de pusillis
ad ostēdēdū q̄nti sint pusilli apđ
p̄rem dixit eis pabolā ouis cētesi
me reportare relictis. xcix. Licet ei
pastor pl⁹ diligat vndecētū oues
q̄ vnā. tñ magis sollicit⁹ ē de ꝑdi
ta q̄ de manētib⁹. ꝓ eodē addidit
pabolaꝫ de decīa dragma īuēta ⁊ ē
dragma me. nūm⁹ certe q̄ntitatis
hñs ymaginē ēgis. dragma vero
dragmatis q̄rta ꝑs stateris. drā
ma drāmatis gen⁹ carminis de q̄
đr dulcia cātica drāmatis. Dram
ma sine. g. cāticū ꝑsōaꝝ q̄ scriptū
est cāticū amoris ⁊ declinat̄ a q̄bus
daꝫ drāmis a q̄busdā drāmatis
Tertiāq̄ de eodē subdit pabolā de
filio ꝓdigo in quo ñ solū gaudiū
suū de pusillis redeūtib⁹ ostēdit. ꝫ
etiā inuidētiū murmur arguit in
qua siliq̄s porcoꝝ cibū dixit ⁊ est
s̄m quosdā fructus arboris sonū
fatiēs cū ɔmedit̄. Est aūt genus le
guminis sonoris follib⁹ ⁊ vacuis
qđ magis onerat q̄ refitiat. Et no
ta q̄ qđ ī auib⁹ đr altile. in aīali
bus đr saginatū.

De dimittēdo frī septuagies se
pties.

Cunq̄ addidisset dñs de
corripiēdo frē q̄ in te solo
peccauit ⁊ te solo sciēte p̄
us secreto. post coraꝫ testib⁹. post
corā eccīa et addidisset quecūq̄
ligaueritis sup terraꝫ ⁊c. q̄siuit pe
trus an dimittendū sit fratri pec
cāti vsq̄ septies: rñdit ih̄us. ymo
vsq̄ septuagies septies ⁊ cccc. no
nagīta vicibus ⁊ etiā septuagies
septies ⁊ omnē iniuriam ut bis le
gatur ita. s. ut prima exposicō refe
ratur ad tempus. q. d. ymo semp
dimittes. Secūda ad omneꝫ iniu
riā q̄a septuaginta septem ex nūe
ro vniuersitatis et numero trans
gressionis id est ex. vij. et. xi. ē. Se
ptenarius dicitur numerus vniū
sitatis. quia vniuersitas dieꝝ cur
rit per septem dies ebdomade Vn
denarius numerus dicitur trans
quia vnitate transgreditur deceꝫ
⁊ non peruenit ad. xij. qui iterum
bonus numerus est q̄tum ad sig
nificata. Et nota q̄ quilibet tenet̄
rancoreꝫ animi ꝓ iniuria dimittē

etiã si nõ petat venia; qui lesit. q
si petierit teneor ei dicere aue. sub
uenire sibi si indiguerit qd nõ te
neor nisi petat. nisi sim pfectus. q
dimittendũ sit petenti: dñs p ser
uũ parabola; subostẽdit cuius debi
tũ tuo cauit dñs suꝰ. qnoluit mi
sereri oserui sui.

Qd ob sola; fornicacõem vxor
potest dimitti.

Factũ est post ꝓmones
istos migrauit ihs a ga
lilea et venit in iudeã trãs
iordanẽ a secuti sũt eũ galilei a cu
rauit eos ibi. Et accesserũt ad eum
pharisei temptãtes a dixerũt. Si
licet homini dimittere vxorẽ qua
cũq ex causa. Quibꝰ ait dominꝰ
q deus instituit oiugiũ a ideo nõ
licebit hõi separe illud. qe etiã sic
voluit dñs viũ adhererevxori q
pter eã relinqueret patrẽ a ma
trẽ. affectũ suũ magis dirigeret
homo ad pcreacõem liberoꝝ q̃ ad
curam pntum. Sicut enim humor de
radicibꝰ ascendit ad arborẽ a trãs
mittit ad semen a ad radices nõ
redit. ita affectus a pentibꝰ ad fi
lios trãsmittit nec cõuertit id est
maior est affectus a pmior pentũ
ad filios. q̃ filioꝝ ad pntes. Cũq
obiecissent de libello ꝛpudij oces
so a moyse a dixisset ob duritiam
cordis eoꝝ hoc eẽ pmissum. nul
la lege pmitũ. Non enim ordinem dei
moyses suporcdinaẽt. addidit q
excepta causa fornicacõis nõ lice
bat hõi dimittere vxorẽ. Qd audi
entes discipuli dixerũt. qe nõ expe
dit nubere. Ne aũt oẽz otinentiam
meritoriã putarent distinxit dñs
eunuchos. qe quidã sic nascũtur
qui pprie dicũt castrati. casti na
ti. Alij facti sũt ab hominibꝰ qui
pprie dicuntur spadones a spata.
Alij se castrant pter regnũ dei q̃
pprie dicũt eunuchi. bñ vincen
tes ab eu qd est bonũ. nuche qd
est victoria et hec vltima merito
ria est. Cũq pueris oblatis impo
suisset manus et benedixisset eis
abijt inde.

De galileis q̃s occidit pilatꝰ.

Post hec ambulabat ihs
in galileã qe in iudea que
rebant eũ interficere. Ade
rant eo tpe quidã nũtiantes ei de
galileis quoꝝ sanguinẽ pilatus
mixuerat cũ sacrificijs eoꝝ. Qui
dã eis dicẽs se dei filiũ: multos se
duxeãt de galileis quos cũ duxis
set in garizim vbi dixerat se ascẽ
surũ celũ coram eis dũ sacrificarent
ei. supueniẽs pilatus ipsũ cũ om
nibus occidit. timuit enim ne a iu
deos seducere. Cunq putarent
eos pijsse. ideo qe nequiores eẽnt
ceteris galileis. ait dñs. Nõ min
iudeos hijs scelerato a similiter nõ
penitebũt pituros etiã ibero solimi
tas nõ peitebũt pituros sic pierãt
in siloa. xviij. viri oppressi a turre
quã edificabãt sup quo dixit eis
similitudinem ficulnee nõ fatiẽtis
fructũ p qua cultor vinee vix ipe
trauit annũ ne oboureret donec p
baret eam.

De muliere incurvata.

Vnq docebat sabbatis i
sinagogaerat ibi mulier
habens spiritum infirmi
tatis quã indinauerat spiritus i
firmitatis. xviij. annis a impositi
si manus a erecta est.

De scenophegia.

Erat aūt in primo scenophegia qd sonat vmbraculoꝝ fixione & dixerūt fratres eiꝰ ad eū. Trāsi in iudeā ut & discipuli tui q̄ vndicūq; illuc oue mēt videāt opa que facis. Si hec facis manifesta te mūdo. q. d. Si ex te facis & nō ex beelzebub. vel si p qe. Nēj erant ꝛsanguinei ihu q̄ eiꝰ glaz q̄rebāt ut eiꝰ pticipes fierēt quibꝰ ipse ait Vos ascendite ad diē festū hūc. ego nō ascēdaz ad diē festū istū. v. ad pmū. Mediante em̄ die festo ascēdit ꝗ q̄i ī occulto. Judei āt q̄rebāt illū dicētes Vbi ē ille. & murmur erat de illo qz quidā dicebāt bonꝰ ē. alij q se ductoz erat Cunq; ascēdisset docebat in tēplo & mirabāt dicentes. Quo litteras scit iste cū nō didicerit. Cūq; quidā dicerēt nōne hic est xps. alij dicebāt. Hūc scimus vnde sit. xpus aūt cū venerit nemo scit vnde sit Hoc dicebāt qd ysaias dixerat. generacōem eiꝰ q̄s enarrabit. Multi aūt de turba crediderūt in eū dicentes. Cristus cū venerit nōne plura signa faciet q̄ hic facit & ait illi quidā de turba Magister dic frī meo ut diuidat me cū hereditate. qui rndit Homo q̄s me ꝛstituit iudicē sup vos.

Qd missi vbi tenerēt ihm āmirabāt verba eius.

Miserūt g principes & pharisei ministros ut ꝛprehenderēt eū & ait ihs. Queritis me & nō inuenietis & vbi ego sum vos nō potestis venire et est quasi dicat Tales nō accedetis ad me ꝗ post resurrectōez multi volent inuenire me si fieri posset coꝛpaliter & nō inuenīēt. fide tñ inuenient. & dicebāt quidā. Hic ē vere ꝓpheta alij hic ē xps. Cūq; redijssent ministri ad pōtifices & phariseos et dixissent ministris. cur nō adduxistis eū. rndērūt Nūq̄ sic locutus ē homo vt iste loquitur. Et increpabāt eos pharisei dicētes Nūquid & vos seducti estis. Quis pncipū & phariseoꝝ credit in eū Et ait nicodemus. Lex nra ñ iudicat quē q̄ nisi prius audierit ab ipō. Credebat q si patienē illū audirēt fiunt ille fecēt similes ministris fierent & dixerūt ei. Nūquid & tu galileus es. v. a galileo seducꝰ. Scrutare scripturas a galilea ñ surgit ꝓpheta.

De adultera.

Ihs āt iteꝝ diluculo venit ī tēplū & sedēs docebat ꝓplm Et adduxerūt ei scribe & pharisei mulierē deprehēsā in adulterio & querebāt q̄d iudicaret de ea faciendū Putabāt em̄ q dñs in iudicādo fieret immiseri coꝛs vel iniustus ut immisericordē irriderēt ꝗ cōtra moysen agentez dānarēt Ihs aūt inclinās se deorsū scribebat digito in terra. Cūq; instarēt erigens se dixit. Qui sine pcto est vtm priꝰ in eā lapidē mittat. Et iteꝝ se inclinās scribebat. qd scribebat Quidaz dicūt id qd eis rndit. Jeroninꝰ in quadam epla ad studiosū videt eū velle scripsisse Terra terra scribe hos viros abdicatos. vel terra terra accusat in epla ad preneū. Audiētes āt exibāt vnꝰ post aliū & remāsit ihs solꝰ ab illꝰ & mulier stās ī medio discipl'oꝝ adjunxit eā in cōdēnatā

dicentes. Vade et amplius noli peccare. Et nota: erectus dedit sentēciā iustitie. Item erectus sentēciam misericordie. q̃ eque vtrūq̃ ꝓprium est deo misereri ⁊ punire quia omis xpi actio xpiani est lectio.

De parabola diuitis volentis ampliare horrea sua ⁊ de q̃busdam verbis domini.

Vnde dixit ad illos. Caute ab omni auaritia cū sit breuis hominis vita. Super quo ꝓposuit eis similitudinem de diuite qui p fructuum vbertate deliberabat horrea sua ampliare. cui deus ait. Stulte hac nocte aīa tua repetetur a te. que autem pasti cuius erūt. Iterū locutus ē ihus illis multa. Ego sū lux mundi ego sū qui testimoniū phibeo de me ⁊ pater testimoniū phibet de me ⁊c. Inter hec dixit plane se dei filiū ⁊ eos in pcō suo morituros ⁊ scituros quis esset cū exaltarent eū a terra ⁊ ipsos nec filios ꝟi ēē nec abrahe ⁊ q̃ abraham viderat diē suū ⁊ intulit: anteqũ abraham esset ego sum. Ille solus vere est qui anteqũ aliquid eēt potuit dicere. ego sum. Tulerūt ergo lapides iudei ut iacerēt in eū. Ihs āt abscōdit se ⁊ exiuit de templo. Et nota q̃ iudei dixerūt quinquagīta annos nōdū habes. Quidam opinati sūt ab incarnacōe dñi vsq̃ ad passionē plures annos fluxisse: q̃ ex historijs colligamus.

De cecō nato.

Et p̄teriēs ihus vidit hōinem cecū a natiuitate ⁊ luto facto de saliua cū linisset oculos eius misit eū ad natatoriā siloe ⁊ lauit ⁊ vidit. Siloa fons est ad radicē mōtis sion: qui nō iugibus aquis sed mērtis horis ebulit cuius aque ut exciperent quasi stagnū ñ longe a fōte erat ꝛstructū quā collectōem modo piscinā. modo natatoriam vocat scriptura in valle iosaphat est. Fm tradicōem siroꝝ de silo manat sb terra. Erat aūt sabbatū Vnde ⁊ pharisei cū accepissent ab illuminato q̃ ihs eū illuminauerat dixerūt ei. da gloriā deo. Nō est hic homo a deo qui sabbatum nō custodit Cunq̃ ille emendaret ihs ñ ⁊ adderet. nūquid ⁊ vos discipuli eius vultis fieri. maledixerūt ei ⁊ dixerūt. Tu discipulus illius sis. nos āt moysi discipuli sumꝰ hūc vnde sit nescimus ⁊ ñ approbamus. Supra enī dixerūt se eū scire. putabāt āt ihsū maledictū ⁊ omēs credētes in eū maledictos Et cū eiecissent eū foras: inuenit eū ihs. Cūq̃ dixisset ei se eē filiū dei ille adorauit eū ⁊ ait illi ihs. In iudiciū ego veni in mūdū ut qui nō videt videāt ⁊ qui videt cēci fiant. q. d. In hoc q̃ te mendicum illuminaui intelligē q̃ ego veni se paē paupes spiritu a superbis q̃ se sciolos iactant ut illi illuminentur isti ⁊ scioli cecitatē mētis incurrāt

De signis perfectionis et de ipossibilitate intrandi diuitē in regnū celorum.

Et cū egressus eēt ihsus in via adolescēs genuflexo rogabat eum dicens. Quid faciā ut habeam vitā eternā. Cūq̃ miūrisset ei de custodia mādatorum ⁊ audisset eū seruasse

ea: dixit eis de perfectione et vnum
signum perfectionis posuit dicens. Va
de et vende omnia quae habes et veni se
quere me. Est enim perfectio perfectum
cuius signum est amare ponere pro ou
bus. Est enim contemplativorum cui signum
est relinquere omnia. Est etiam non ti
mentium penam quia nil sibi oscisum fuit
Est etiam coniugatorum cui signum est
habere mortem in desiderio et vitam im
patientia. Est enim clericorum cui signum
est continentia. Hoc audiens adolescens
abiit tristis. erat enim permiosus
valde et locuples. Tunc ait ihs ad
discipulos Facilius est camelum per
foramen acus transire quam diuitem intra
re in regnum celorum Facilius significat in mi
nus positiuo sui contrarium et minus est dif
ficile quam minus est impossibile. Potest
enim deus facere ut camelus transeat
per foramen acus nullo obstante
Auarus vero qui hic nomine diuitis in
telligitur ponere in gloria si potest
de potentia: de iustitia non potest. Gra
dus vero comparationis inter impossibi
lia ne mireris. Impossibilius est
equum ouerti in lapidem quam in asinum
cui est accommodatior naturaliter
quam lapidi Fuerunt qui dicerent in ihe
rusalem puta fuisse portam que acus
dicebatur ad quam ouenibant came
li per compedio vie cum oneribus suis
nec poterant transire vel subire cam.
Exonerati et transibant et iterum rece
ptis oneribus suis minabant. Sed
hoc ergo similitudo notat hic non
impossibilitas. Oportet enim auarum
amorem opum dimittere si vult ingre
di ad vitam. quam autem nomine diuitis aua
rum significasse hinc patet quia disci
puli subdiderunt. Quis enim poterit
saluus fieri. Plures enim sunt pau
pres diuitibus et ita plures possunt
saluari si de possessoribus opum dixis
set. quibus ait ihs Apud homines hoc est
impossibile. apud deum autem omnia pos
sibilia sunt. nam quia tales possit deus sal
uare si quia potest eos iustificare et tunc
saluare.

Ecce nos relinquentes omnia quid erit nobis.

Tunc petrus ait. Ecce nos
relinquimus omnia et secuti su
mus te Quid ergo erit nobis.
supple relinquendo Illa enim omnia re
liquerat petrus de quibus dictum est
et omnia vanitas. Illa autem omnia sibi reti
nuerat de quibus dictum est. Deus est omnia
in omnibus. Respondit ihs Cum sederit filius
hominis in sede maiestatis sue in regene
ratione: sedebitis et vos super sedes
xii. iudicantes. xii. tribus israel Fit in
baptismo prima regeneratio in ani
ma. fiet in iudicio secunda in corpe
Ibi septores mundi cum domino iudi
cabunt non solum cooperatione sed etiam au
ctoritate. Duodenarius autem ponit
per plenitudinem potestatis et xii. tri
bus israel per omnibus iudicandis Du
odenarius enim ex septenario qui
est numerus vniuersitatis surgit
et ex ptibus septenarii in se ductis
Qui dicunt tu hos solis discipuli dictum
dicunt et impletum iam esse subiectione
mundi. et quasi potestatem habentes
super omnem ecclesiam sedent. Post ad
omnes generaliter sermo directus
est omnis qui reliquit domum aut pentes ac.
centuplum accipiet nunc in hoc tpe et
in futuro vitam eternam. et preter spiria
lia quia quasi centuplum sunt operata carnal
libus: sancti viri alios sanctos plus
etiam propinquis suis diligunt.

De diuite et lazaro.

Pharisei vero audientes cum disputantem de contemptu mundi deridebant e. quia lex observatoribus suis bona terre promittebat. Ipse autem contra eorum avaritiam exemplum eis proposuit de divite purpurato et epulone qui in inferno cruciabatur. quia receperat in vita bona sua. illa sola que putaverat bona nec fuit hec parabola. sed in re ipsa quod perpenditur. quia nomen medici ibi ponitur lazarus. s. qui positus est in sinu abrahe. Erat enim in superiori margine inferni locus aliquantam habens lucem sine omni pena materiali in quo erant anime predestinatorum usque ad xpi descensum apud inferos qui locus propter sui tranquillitatem sinus abrahe dictus est ut sinum matris dicimus et dicitur abrahe. quia fuit prima credendi via. Ipse enim primus publice predicavit unum deum tantum esse. hunc locum vocavit iob tenebras pro tedio expectandi dicens. et in tenebris stravi lectulum meum. Nota quod dives dixit se cruciari in lingua. vel pro peccato lingue quia epulones loquaces esse solent. Nec mirum si anima translative dicatur membra habere cum divinitas eodem tropo per membra distinguatur. Fuerunt tamen qui dicerent et angelos et animas corpora habere aeria. Alioquin aie ignem urentem non sentirent quod super genesim invenies. Alii dicunt quod ad sentiendam ustionem ignis non est necesse habere corpora. Est enim quedam species ignis cui si imponas manum ardorem senties sine manus lesione. quod autem abraham chaos inter eos firmatum dixit. vel chaus ut veteres codices habent forte in re ita erat vel perpetuam bonorum et malorum dissimilitudinem post hanc vitam notat. Cumque dives rogaret de mittendo lazaro ad fratres suos audivit: habent moysen et prophetas. Unde conicitur quod iudeus fuerit pro quo forte abraham vocavit eum filium et ille ipsum patrem.

De villico iniquitatis.

Ad discipulos autem proposuit ihesus parabolam de villico iniquitatis. Et est villicus proprie ville custos sed hic accipitur pro yconomo. Hic timens amoveri et egere clanculo fecit misericordiam cum debitoribus domini sui ut cum ei ceretur memores beneficiorum recipent eum in domos suas. Et laudavit dominus villicum iniquitatis. non quia inique sed quia prudenter egisset. Est enim prudentia quedam sibi in posterum providentia et ex hoc quasi a minori intulit dominus dicens. Si sibi in futurum providens etiam cum dolo laudatur ergo facite vobis amicos de mammona iniquitatis ut cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula q. d. Quanto laudandi magis eritis si provideritis vobis sine dolo. Mammona lingua sira divitie et mammon sathanas qui opibus seducit que dicuntur iniquitatis. quia de iniquitate colligi solent. Unde vulgata sententia dicitur omnis dives: aut iniquus aut heres iniqui. Hoc quidam male intelligentes: rapiunt ut bene dispensent. Sed qui offert sacrifitium de substantia pauperis est ac si victimam filium in conspectu patris. Vel potest sic exponi quia dominus in hoc verbo et hic providet nobis et in futuro. q. d. Vobis reservate de rebus vestris ad

solatiū vite de supflūo facite vob
amicos qd eni vltra necessaria vi
te retinetur nec primi necitatib9
erogat: pecunia ē iniqtatis ⁊ ꝛtū
equitatē. In ea enī non facim9 eq
tatē qd prio debem9 quē. s. sic nos
diligere debem9. Et nota qr ñ oes
pauperes possunt nos recipe ī eter
na tabnacula. ꝗ qr largimur hijs
recipiemur ab ãgelis. bonū est tū
eligē bonos pauperes cū possum9
Et adiecit dñs seruus sciēs volun
tatē dñi sui ⁊ nō fatiēs plagis va
pulabit multis. Qui aūt non cog
nouit vapulabit paucis. Multi
pter hoc auertūt aurē ne audiāt
verbū dei. ꝗ hij nō nesciētes ꝗ cō
tēptores indicant.

De denario diurno.

Vnc dñs ꝓposuit eis simi
litudinē de prefamilias q
oduxit opatios in vineā
suā ex denario diurno Cūq nō mi
si quinq hore diei ibi nūerent tū
oes subintelligūtur. vi. etates. tā
tpis q hois. In vndecima enī qn
ta ⁊ sexta cilios intelligit. In eade
q senectus ⁊ decrepita. Idēptitas
quidē denarij eādē ppetuitatē no
tat. Nullius enī vita ibi breuior ⁊
longior erit alia. sed idē de9 oia in
oibus. De murmure vero recipie
tū dici pōt qr ibi nō erit murmur
mūdētiū sed āmirātiuz de magni
tudine premij Solet enī murmur
qñq accipi p ofusione vocis vel
pōt trahi ad statū pñtez murmur
Interrogatio vero cur pares feci
set in gloria ad futuz Causam ei
dilacōis a gloria p qua potuerūt
murmurare antiqui tūc demuz sci
ent quā nūq sciuerūt. s. ne sine no
bis glorificarent Ammiracōez ãt
eo z de eā ogmita expssit dñs sub
interrogacōe Nō licet mihi facere
qd volo. ꝗ post oclusēs pabolā ait
Sic erūt nouissimi pmi ⁊ pmi no
uissimi ⁊ indei ⁊ gētes equabunt
in ingressu regni celoz. qr nullus
intrauit vsq in. vij. etatē quiescē
tiū que incepit plene in ascēsione
In resurrectōe corpoz electi cuius
cūq etatis vel tpis vel hois equa
bunt nisi forte pauci añ resurrexe
rint quasi priuilegiati Qd licz ince
perit p causā in passione tū ofum
mata fuit in ascēsione ut eger su
pta pcōne causā sanitatis habz
sed nōdū plene sanus ē. Quidaz
tū qr in hac pabola legit An oc
tus tuus nequā ē ⁊ in fine ē. Mul
ti sunt vocati. pauci vero electi: di
cūt laborātes in vinea oes fideles
cuiuscūq tpis vel etatis quoz q
dā boni. alij vero mali ⁊ vocāt acci
pientes cū murmure malos putā
tes se accepturos ⁊ quia pores fu
erunt in ecclesia vel tēpore vel dig
nitate etiā plus alijs accepturos
de quib9 ꝓpheta dicit. Cadent a
latere tuo mille ⁊ decem milia a de
xtris tuis ⁊ dominus in euāgelio
dicit se dicturum talibus. Nescio
vos. q̄uis ergo de eisdem videat
sermo fieri. s. de accipientib9 dena
rium. tamē ꝗm regulam ticonij de
diuersis ibi agitur. s. de accipienti
bus et nō accipientibus: sed pu
tantib9 se accepturos. sed tūc nec
putabūt nec accipient.

De ydropico ⁊ exhortacōne ad
humilitatē ⁊ misericordiā.

ge^m

Et factū est cum sabbato mā ducarz panē in domo cuiusdā principis phariseorz erat añ eū ydropicus. Est āt ydropisis aquosus humor sb̄cutaneus de vitio vesice natus cum inflatione ⁊ fetido anhelitu. Obs̄uabāt aūt pharisei ih̄m si sabbato curaret. Cūqz quesisset ab eis si licet sabbato curaē ⁊ tacuissent apprehensū languidum sanauit. Post ꝓbauit licere curare. qz pec⁹ lapsum in puteū die sabbati extr̄hitur. Mirū aūt erat ꝙ de curationibus in sabbato eū arguebant Habēt aūt in tradicōnib⁹ suis det̄minata operz genera circiter. lxx. a quibus vacandū est sabbato inter que nō est curatio. maxime que fit solo v̄bo sicut dn̄s sepe curabat. Dicebat aūt etiā ad inuitatos pabolam. Cū inuitatus fueris ad nuptias nō discūbas in p̄mo loco Cōtra supbiaz phariseorū humilitatē docebat. Et nota ꝙ hoc nō est pabola ꝫ potius exemplū vnius opis humiliter fatiendi Rd̄ qz ideo ꝓponitur ut ad similitudinē eius cetera fiant: pabola vocat̄ quasi similitudo in exēplo. Illū autez qui eū inuitauerat monebat ad misericordiā dicēs. Cū facis prādiū noli inuitare cognatos ⁊ diuites ꝫ tm̄ paupes. Non dānat amicorz inuitacōez. ꝫ volūtatez luxuriose viuēdi vel edendi ⁊ seinuicē reinuitandi ex eo ꝙ dominus ait hic. Retribuet̄ em̄ tibi in retribucōe iustorz. Et quidam de discūbētibus intulit Beatus q̄ māducabit panē in regno dei. Errauit cherintus dicens etiaz ibi eē corpalē refectionē sicut homo creatus est immortalis. nō tn̄ sine ciborz alimonia.

Rd̄ in encenijs voluerūt iudei lapidari ihesum.

Facta sūt āt encenia in ihero solimis ⁊ hyems erat Encenia dicūt̄ q̄si enchenea a neos qd̄ est nouū ⁊ sonat innouacōes ⁊ est ibi intētiuū. q̄a subuectōez notat qn̄. s. aliqua domus aut vas aut vestis a cōmuni vsu ad celebrē et diuinū vsum subuehit̄ qd̄ latinus dicit dedicacōez. Tn̄ hebreus vocat dedicationē inchoacōez vsus noue rei ut cū primo inhabitam⁹ nouaz domū aut induimus nouā vestez. Hic aūt encenia vocatur festū dedicacōis templi qd̄ annuatim fiebat. Hoc aūt festū nō ad primaz vel secūdā dedicacōez tēpli spectabat ꝫ ad tertiā. Prima em̄ fuit in autūno. qz salomō dedicauit tēpluz decima die septembris ⁊ vsqz ad templi illius subuersionē fiebāt aliq̄t annis duo festa eadē die dedicacō. s. ⁊ expiacō. Cū vero reedificatū fuit tēplū a redeūtib⁹ de babilone dedicatū est in vere. xij. die marcij. v. xij. luna. Cū aūt anthiochus epiphanes polluisset tēplū sordibus ydolorz et ꝓphanasset vtensilia eius: iudas machabe⁹ filius asomonei de genere sacdotali mūdauit tēplū ⁊ restituit vtēsilia ī locis suis ⁊ quasi dedicauit illud. xv. die decembris ⁊ hec dedicatio in diebus ih̄u obs̄uabat̄ in hyeme. Forte adhuc hoc ē festū luminū apud iudeos. qz ⁊ iosephus testatur sub machabeis

vocatū hūc diē diē luminū. Et am
bulabat ihs in tēplo in porticu sa
lomonis. Nomine tēpli sepe voca
tur porticus tēpli ut hic. In tēplū
em̄ nō ascēdebāt nisi ministri tē
pli. Porticus aūt illa dicebat̄ tem
plū salomonis i quo solebat sta
re ad orādu3 in qua in die dedica
cōis erexit colūnā ereā supra quā
orauit flexis genib9 cū tn̄ iudei so
lerēt stare cū orabāt ⁊ dixerūt iudei
Quousq3 aīas nr̄as tollis. si tu es
xp̄s dic nobis palaz ideo q̄rebāt
q3 si se xp̄m diceret tenerent eū tā
q̄ ɔtra augustū se erigētē. Ideo cri
stus tn̄sum temp̄auit dicēs Loq̄r
vobis ⁊ nō creditis Opa que ego
fatio testimoniū p̄hibēt de me Cū
q3 dixisset ego ⁊ pater vnū sum9
sustulerūt iudei lapides ut iacerēt
in eum. Cūq3 dixissent se velle eū
lapidare p̄ blasphemia. quia cū
esset homo. deū se faciebat. dixit
quia scriptura homīes dixit deos
ibi. Ego dixi dij estis Ergo multo
magis quē pater miserat in mun
dū dici pōt de9 cū tn̄ dicat̄ hō deus
⁊ verbu3 deus dissimiliter. Hac ā
biguitate noīs iraz eoꝝ magis tē
p̄auit. Querebāt g̊ eū apprehēdē
⁊ exiuit de māib9 eoꝝ ⁊ abijt tn̄s
iordanē vbi erat iohēs baptizās
primū.

De refuscitacōe lazari.

Erat āt quidā lazar9 la n
guēs a bethania de castel
lo marie ⁊ marthe. Cū āt
accepisset lazarū infirmari p̄ nun
tiū sororꝝ ait. Infirmitas hec nō ē
ad mortē ad eū. s. detinēdū in mor
te ⁊ māsit in eodē loco duob9 die
b9 quousq3 q̄triduū impleret̄. tūc
ait discipulis. Eam9 in iudeā iterꝝ
qui dixerūt. Iudei volebant te lapi
dare ⁊ iterꝝ vadis illuc. Ihs āt di
xit se eē quasi diē ⁊ ipōs q̄i. xij. ho
ras ⁊ ideo nō erat eis timēdū cu3
eo ire. Et nota q3 si iudas adhuc
erat bon9 tūc hora diei erat ⁊ si iā
malus p̄ mathia substituto ei di
ctū est dr̄ ⁊ alt̄. q. d. Putatis iude
os p̄seuerare in volūtate me lapi
dādi sicut hore mutabiles sūt. sic
⁊ affectus hōim ⁊ etiā sepius mu
tat̄ in die cor hōis q̄ hore ⁊ q̄ ābu
lat in die. v. i pace sicut ⁊ ego ⁊ vos
nō offendit aliquē ⁊ ideo securi ea
mus ⁊ addidit. Lazarus mortu9
est. Gaudeo p̄pt̄ vos q3 nō erā ibi
q3 dū longe posita indicāt̄ robora
tur fides eoꝝ. Redijt g̊ ihus in be
thaniaz cu3 discipulis suis ⁊ mar
tha occurrit ei extra castellum ⁊
aduocata maria multis iherosoli
mitis presentib9 qui venerāt ad
ɔsolandas sorores. Bethania eī
nō distat a iherusalez nisi stadijs
xv. venerūt ad monumētū et ad
vocem ihesu non solū suscitatus ē
sed prodijt licet ligatus institis.
Multi ergo de iudeis ad pharise
os abierūt ⁊ nūtiauerūt que vide
rant et celebris erat sermo de eo
apud iudeos. Multi em̄ iā ascēde
rant ad diem festu3 ut sanctifica
rent se. Ecce duplex miraculu3. s. q̄
mortuus refuscitatus est et q̄ ad
vocē ihesu libere ambulauit quasi
solutus. Credit̄ em̄ hoc eē factum
ea die qua legit̄ i quadragesima
. s. sexta feria añ Isti sūt dies: p̄ma
. s. die mēsis p̄mi s̄m legē.

Qd̄ pontifices et iudei conspi
rauerunt in ihesum.

Gem

Collegerẽt ergo pontifices a pharisei cõcilũ et dicebãt Quid facimus. Si dimittimus eũ sic omnes credẽt in eũ a venient romani a tollent locũ nostꝝ a gentẽ quasi dicent. Venerabilis a sanctus habet locus hic gentibus qꝝ alexãder a pꝓpi a alij venerati sũt ipsũ et reges p saxꝝ a egipti. Dic aũt homo dicet sacra nra adolenda a vana. Ergo romani sciẽtes opes templi tollẽt eas audiẽtes impune tollendas Tũc cayphas qui pontifex erat q̃d faciendũ esset eis decreuit dicẽs. Expedit ut vnus homo moriatur a nõ tota gẽs peat. Et ꝓphetauit vtilez generi hũano mortez cristi licet nesciens Ab illa ergo die cogitabãt eũ interficere. ymo a dixerũt ut inuentus duceretur in ihe rusalẽ. Jhesus ergo iã nõ palaz ãbulabat apud eos. ſ abiit iuxta desertũ in cũtatez que dicit effrem Quia ergo iã destinatus erat morti ab ipso sabbato q̃ collegerãt cõcilũ inchoamus memoriã dñi ce passionis in ymnis maxime et subticemus. gloria. in rñsoriis et in introitu misse nondũ tñ plene qꝝ nõdũ traditus eãt dñis in manus iamistaxꝝ.

De vltimo aduentu domini in ihe rusalem.

Factum ẽ aũt dũ ꝓplerent dies assumpcõis eius firmauit faciẽ suaz ut iret in ihe rusalẽ. Assumpcõez ibu dicit lucas nõ solũz tempus quo assumi debebat de hoc mũdo ad prẽm ſ etiã ſm p̃ceptũ de agno pascali qui decimadie mensis primi assumebat de grege et seruabat vsqꝝ ad quartũ decimũ diẽ. In hũc modum ihesus decima die a. in ramis palmaꝝ venit ad locũ p̃fatum et mãsit in eo vsqꝝ dũ passus est.

De decẽ leprosis.

Et factum ẽ dũ irent i ihe rusalez trãsibat p mediã galileã a samariaz a in ingressu cuiusdã castelli occurrerẽt ei decẽ viri leprosi dicẽtes. Jhesu p̃ceptor miserẽ nõi a rñdit. Ite ostẽdite vos sacerdotib9 a dũ irẽt mũdati sũt. Ruoꝝ vnus ut vidit se mũdatũ rediit a adorauit ihezu magnificãs deum a ꝗ erat samaritanus. Qui non redierũt iudei erãt in quo notat pfidia iudeoꝝ Sola vnitas ecclesie cadit i faciez adorãs. Inde est qꝝ in pfestis diebꝰ pstrati oducimus horas. si nõ ad terrã saltim sup stratoriuz vbi quatuor signant infirmitas corpis qꝝ de putuere sumpti a infirmitas animi qꝝ p nos ñ erigimur a erubescentia quia nõ audemus oculos leuare ad celũ et prudẽtia qꝝ videmus vbi cadimꝰ a. in terremis affligimur a videmus. queritꝰ In priuatis orationibus qñqꝝ fletis gemibꝰ ut salomon. ſ eleuata facie oramus. q. d. trahe me pꝰ te qñqꝝ stantes. q. d. In domuz dñi letantes ibimus. In principio ergo exp̃mimꝰ odicõez nostrã. In secũdo desiderũ. In tercõ spez.

De samaritanis.

Vnqꝝ p̃misisset nuntios in ciuitatez samaritanoꝝ nõ fuit receptus hospitio. samarite em inuidebãt euntibus in ihe rusalẽ adorare. qꝝ ipsi dicebãt

in mōte gariz̄im eē ꝓādū ꝑter p
phetas. Et irati iacobus et ioh̄es
dixerūt Vis: dicimus ut ignis descē
dat de celo ⁊ ꝯsumat eos ⁊ increpa
uit eos dnūs. Hmōi vindicta que
laudabat in helia in hijs dānat.
qꝫ ille ex caritate. hij ex ira hoc ap
petebāt.

De petiōe filioꝝ zebedei.

ET assumēs iterꝫ seorsū du
odecim ait. Ecce ascēdim⁹
ierosolimā ⁊ ꝯsūmabunt
ꝑ hetie de filio hōis. tradet genti
bus. illudet. flagellabit. cōspuet.
crucifiget ⁊ tertia die resurget. Rs
audiētes filij zebedei putātes imi
nere regnū iesu in israel: suggesserūt
mū sue ut peteret ab eo munus si
ne noie quo cōcesso subderet. Dic
ut hij duo filij mei sedeāt vnus a
dextris ali⁹ a sinistris i regno tuo
Jhs aūt nō rndit mū. ꝗ petētib⁹
p mrem Nescitis q̄d petatis. q. d.
Prelationē queritis in celo q̄ nul
la erit ibi ⁊ male queritis Regna
re em̄ vultis qui
nō meruistis. po
testis bibere cali
cē quē ego bibi
turus sū aut ba
ptismo quo ego
baptizor bapti
zari dicūt ei. pos
sum⁹. Calix pas
sio ē. baptisma
mors ⁊ dicit ad
similitudinem zla
ne intincte Sicut
em̄ lana intingi
tur ⁊ accipit ali
cui⁹ coloris dig
nitatē sic nos in
morte descēdim⁹
corpales ⁊ resur
gemus spūales
Calix ad litterā
ciphus ē quo calidaꝝ sumim⁹ po
cōez. Macrobi⁹ ⁊ theodosi⁹ dicūt
ciphū eē quē inuenerūt cilices ⁊
dixerūt cilicez qui nūc mutata litte
ra J in a dr calix. Itē cilices popu
li sunt quoꝝ terra calidissima est
qui inuenerūt qd dā genus cōtra
calorē qd grece cilicos dr et p mu
tacōez dictus est calicos Cassiodo
rus sup primos dicit. Calix dicit
passio qꝫ cū mēsura bibit. Fidelis
em̄ deus qui nō sinit nos tempta
ri supra id qd possum⁹. Est em̄ ca
lix ciphus cū quo mēsuāte distri
buūtur potus bibentibus et sēdm
hāc distinctionē calicis ⁊ baptis
mi recte subdidit dominus. calicē
quidem meum bibetis ⁊ tacuit de
baptismo. Johānes em̄ nō mar
tirium sed passiones multas citē
mortem sustinuit. Alij tamē et ca
licē ⁊ baptismum pro eodem acci
piunt. s. pro martirio ⁊ dicunt io
hannem animo fuisse martirem.
qꝫ animo nō defuit martiriū et in
ferventis olei dolium est missus
In hunc modum dicit ieromim⁹
de monachis. Monachi delēt ha
bere puritatem martirum siquidē
⁊ ipsi martires sunt. Addidit qꝫ
ibus. Sedere ad dextram vel sini
stram non est meum dare vobis.
sbaudi talibus quales vos estis
quia estis ambitiosi vel vobis q̄si
pro vobis id est quia propinqui
mei estis. Non enim personarum
acceptor est deus ut. s. personatuz
aliquē obꝑuet sine meritis i dādo
bē deportat hec
est ꝑpria diffe
rētia ī ciphū
⁊ calicē.

salutē eternā. Et cū indignarētur
decē de duob⁹ fratrib⁹ dixit dñs
ios q illos nō venturos ad ꝛegnū
nisi p humilitatē q dedit se in exē
plū eis dicēs. Filius hōis nō venit
ministrari. sē ministrare Quia enī
homo cecidit p supbiā: p aliā viā
redire oportet eum in regionē suā
Ad qd significandū dñs papa i
pessiomb⁹ redit p aliam viā ab
ea p quā egressus ē.

De zacheo cecō pūs illūinato.

Et cum intrasset ieri
cho illuminauit cecū vnū
q ingressus pambulabat
iericho. zachē⁹ ait princeps publi
canor qꝗ pusillus erat ascendit
in arborē sicomor ut videret ihm
tūsentē Sicomor⁹ fic⁹ fatua dr i fo
lijs moro similis. in alijs similis fi
cui vū dr sicomor⁹ q̃i moro filis. sē
altitudine pstans vū q a latinis
celsa nūcupat. dixit ei ihs zachee
descende. qhodie oportet me in do
mo tua manere. Et descendit q ex
cepit illū gaudēs in domū suam.

Tūc zacheus di
midiū bonor fu
or dās pauperi
bus dimidiū re
tinuit ut inde rē
deret hijs quos
defraudauerat i
quadruplū que
in duplū vel q̃
duplū restitue
bantur sēm le
gē.

Sal⁹ fit zacheo
descēdēti Judi
adhuc in sub
lim stātes orat
maiores pmas
cathedras ha
bent in synago
gis eor. Ecclia
descēdit maio
res in choro et
in pessiomb⁹
posteriores fiūt
sicut supra dictū est. Et ait ihs.
hodie huic domui salus a deo fcā
est eo q ipse zachē⁹ filius sit abr̄
hē factus. s. nō natus. id est non
sm carnē sed fidem.

De duob⁹ cecis iericho tim's.

Et egrediēte eo iericho se
cuta ē eū tba multa Pau
ci enī nō audebāt igredi
desertū pter latrones Et ecce duo
ceci sedebant secus viam ex q̃bus
vnus bartimeus erat q timei filī
us Qui cū clamarēt fili dauid mi
serere nrī q cū increparent ut tace
rent magis clamabāt. Stetit ihs
q illis ad se vocatis tetigit oculos
eor q ofestim viderūt q secuti sūt
eum.

De alabastro vngenti.

Ihesus ergo aū sex dies pasce venit
in bethaniā sabbato. s. aū ramos
palmar que dies sexta erat ante
pasca si numeremus ipm q diem
pasce cū quatuor impositis q eat
in domo simonis leprosi. Simon
fuerat leprosus q a dño sanatus
sē tū adhuc pristinū nomē mane
bat. sicut adhuc dicitur matheus
publican⁹. Multi q̃ iudeor vene
rūt illuc qui cōuenerāt ad diez fe
stū. nō pter ihm tm̄ sed ut laza
rū viderēt suscitatū Cogitauerūt ꝗ
pncipes sacerdotū ut q lazarū ifi
cerent. Fecerūt aūt ei cenā magnā
q martha ministrabat q lazar⁹
vnus erat discūbentiū. qui ut ait
augustinus de verbis dñi: cuius
interrogātib⁹ loca penar q sedes
inferni diligenti narracōe indica
uit q ita inferi longis tpib⁹ igno
rati tandē inuenerūt pditorē. Ma
ria ergo habebat alabastr vngē
ti nardi q pixidez de alabastro ple
nā vngento nardi. Sicut enī dici
mus ciphuz vini. ciphū lactis et
hmōi. sic dr hec habēs alabastrū

vngēti ⁊ est genus marmoris cā
didi plucidi varijs coloribꝰ intin
cti qđ incorrupta seruat vngenta
Nardus aūt est frutex aromatica
crassa radice ꝫ breui·nigra et fra
gili·cipressini odoris·folio puo dē
soq̄ cuius cacumina in aristas se
spargūt·Pigmētarij spicas et fo
lia nardi celebrāt·vñ ad ꝯmē da
cōez vngēti ait marcus spicati p̄ci
osi Erat em̄ de nardo indica·alia eī
genera nardi vilia sunt Johānes
q̄titatē exp̄ssit dicēs·Libra vngē
ti nardi pistici ⁊ fidelis·Pistenon
em̄ credo ⁊ pistis fides đr nulla.s.
adulteria admi
xtione corrupti·
Quidaz tñ pisti
cū dictum a loco
putāt Fregit āt
vel apuit maria
alabastrꝫ ⁊ effu
dit vngētū sup
caput ihu ⁊ etiā
Vl' pistici ⁊ mi
xti de spicis et
folijs ꝯfectū qđ
ē pretiosius ut
dicit beda sup
marcū et forte
pixis mixturaz
sonat ⁊ inde pi
xidis·
vnxit pedes eiꝰ ⁊ extersit capillis
suis ⁊ domus impleta est ex odore
vngētiEt q̄ ea die maria fouit pe
des dñi vngēto in memoriā huiꝰ
rei eodē sabbato dñs papa debet
multis erogare paupibꝰ·Hij em̄
pedes dñi sedētis in celo adhuc sūt
ambulantes in terra·Cuiꝰ largi
tionis occupaci
one ea die non
egreditur ad ali
quā eccīaz cū ce
teris diebꝰ q̄dr̄
gesime stationē
fatiat ad celebrā
dā missaz·Inde
est q̄ ī antiquis
Legit̄ tñ ī qui
busdā sacram̄
tarijs stacō ad
sāctū petrꝫ ⁊ po
test dici vacās
q̄ ñ hēt ꝓpriaz
antiphonā ad
introitū ꝫ p̄dia
na repetit̄·
gradualibꝰ legit̄ in rubrica·Sab
batū vacat q̄ dñs papa elemosi
nā dat Et in romano capitulario
euāgelioꝝ feria septima dant fer
mētatū ꝯsistorio lateranensi·Nec
moueat te si ob aliā cāz īueneris
dictas dñicas vacātes·Indigna
bat̄ aūt iudas scariothis quasi
depdito vngento cū posset vendi
trecentis denarijs et dari egenis·
Erāt etiā alij indigne ferētes ⁊ di
cētes ut quid pditio hec vngenti
facta est·Isti quidez ꝓpt̄ paupes ī
dignabāt̄ q̄bꝰ forte verb̄ inde p
suasū eāt·Judas vero ꝓpter lucꝝ
q̄ fur erat ⁊ loculos dñi habens
que mittebāt̄ portabat ⁊ nō solū
ferebat ꝫ asportabat Habebat eī
vxorem ⁊ filios sicut scriptū est de
eo·Fiant filij eius orphani ⁊ vxor
eiꝰ vidua ⁊c̄·Vxori g̊ ⁊ filijs da
bat que furabatur·Et ait ill' ihs
Quid molesti estis huic mulieri·
Bonuz opus opata est in me ad
sepeliendum me fecit·q·d·Nō est
pditio sed offitiū sepulture ihesus
ait·Sine illam ut in diē sepulture
mee seruet illđ·Marcus quasi ex
ponēs hoc ait Qđ habuit ⁊ qđ po
tuit hoc fecit·preuenit em̄ vngere
corpus meū in sepulturaz subau
di ponendum·q·d·Sine ut fatiat
viuo dum potest qđ vellet facere
mortuo sed non poterit·Et forte a
spiritu.s.licet nesciens sic preoccu
pauit vnctionem sepulture muli
er Tunc dixit ihesus·Opus hoc
memorandum vbicunq̄ predica
retur euangelium hoc ⁊ benedixit
euāgeliū hoc·Nōdum em̄ scripta
erāt euangelia·

De maledictōe ficus ⁊ sessione
sup asellū·

Ge^m

Mane aūt facto ascendit ihe
sus iherosolimā ⁊ discipu
li ei⁹ cū eo. Et cū venisset
bethfage qui erat vicul⁹ sacerdo
tū et in latere mōtis olivieti: misit
duos de discipulis in castellū qd
ɔtra eos erat. id est in iherusalez
ut adducerēt ei asinaz ⁊ pullum
eius qui erāt alligati in bivio ⁊ si
quis ɔtr̄diceret: dicerēt dn̄m hijs
opus habere. Asina hec dicit̄ fuis
se cōis paupib⁹ qui ꝓpria iumen
ta non habebāt. Cūqꝫ quis in ea
opatus fuerat in die illa pabulū
dabat ei ⁊ pullo qui piter ad ope
ra cōia nutriebant̄. Nōdū em̄ q̄s
q̄ ascēdeāt eam et ob eius ita cō
mune obsequiū quidaz eā dictaz
subiugalē putāt quasi omnium
dn̄io expositā. ꝫ grecum nom̄ est
subiugalis. Asina aūt latine. gre
ce dr̄ subiugalis ⁊ vtrūqꝫ nomen
ob eandē causā institutū est. hoc
em̄ iumentū primū insedit homo
⁊ a sedendo asinū dixit ⁊ grecus sb̄
iugalē. Hij āt duo missi fuisse cre
dunt̄ petrus ⁊ philippus ad sig̃fi
candū. qꝛ ipsi primū adduxerūt
gentes ad ih̄m. petrus cornelium
⁊ domū ei⁹. phi
lippus samariā
In hoc itinē dū
ascēderet ihr̄l'm
putamus eū efu
risse et ascēdisse
ad ficū et cū nō
inuenisset in ea nisi folia ⁊ nō fru
ctū ait. Nūq̄ amplius ex te exeat
fructus et statim aruit. Rd tm̄ in
signū sinagoge maledicte et are
facte puerse. s. medietatis fecit ihe
sus. Nō em̄ querebat fructus ex
ea cū nōdū tempus ficuū eāt qd
licet apud matheū legatur sequē
ti die factū. Marcus q̄ dicat alia
die cū exiret a bethaīa esuriit: pu
tamus recapitulando dictum esse
Marcus em̄ narrat hoc factū esse
aū eiectōez vendētiū de tēplo quā
ɔstat die dn̄ico factaz. Nec ob ali
ud tn̄ hūc ordinez marci seq̄mur
nisi qꝛ post matheū scripsit. Siue
aūt matheus secunda feria dicat
factū recapitulando. siue marcus
aū eiectionē preoccupando q̄a de
facto non est questio. de die arbi
trio legentis relinquimus. Eun
tes aūt discipuli fecerūt sicut prece
pit illis ih̄s Et ponentes vestes su
as sup pullū eū supsedere fecerūt
Marcus. lucas. iohānes: n̄ dicūt
eū sedisse nisi sup pullū. zachari
as q̄ ꝓpheta dixit sedēs sup pullū
asine Matheus dicit sedisse super
asinā ⁊ pullū. qꝛ licet breuis essz
via fieri tn̄ potuit ut primo īsedis
set pullo ⁊ forte qꝛ nōdū domitus
⁊ lasciuus erat: descēdit ⁊ insedit
asine. q̄ si sup pullū tm̄ Mathe⁹
tn̄ vtrūqꝫ posuit in misterio. q̄ āt
hoc ꝓphetatum fueāt p zachariā
de ih̄u nō cognouerūt discipuli do
nec glorificatus fuit ih̄s.

Rd gloriose susceptus dn̄s fle
uit supra ciuitatem.

Et cum appropinquasset
ih̄s ad descensuz montis
olivieti mlti descēdētiū cū
eo substernebāt vestimenta sua ī
via. alij cedebāt ramos de arbori
bus ⁊ sternebant in via Turba
aūt multa que ɔuenerat ad diē
festū ⁊ pueri ⁊ plebecula iherosolimoꝝ tollētes ramos olivarum

Tn̄ in actibus
apl'oꝝ legitur
philippus dya
con⁹ ɔuertisse
samariā. petr⁹
cornelium ⁊ do
mū eius.

250

precesserūt ei obuiā ⁊ qui p̄cedebāt
⁊ qui sequebāt̄ clamabāt. Osan
na filio dauid. Et est osanna v̄bū
hebreū ꝯpositū ex integro ⁊ corru
pto Osi em̄ sonat salua vel saluifi
ca. Anna ē interiectio obsecrātis
sicut pape āmirātis Que q̄ in lati
no eloquio nō habet̄ ꝓ ea posuit
ieronim⁹ nr̄ obsecro. Est ḡ osan
na q̄i osi anna salua obsecro et ē
vna dictio ut diximus vel due per
eclipsim ⁊ ꝑ elisionē. s. ꝑ sb̄tractō
nē vnius littere q̄ ē. i. ꝓlate filio ē
vna dictio ⁊ ꝯstruit̄ ita dicētes. fi
lio dd̄ osanna. v. salua obsecro vel
sūt due dictōes ⁊ tūc legit̄ ita dicē
tes o sāna o fili dd̄ ⁊ post ꝯuerten
do s̄monez inter se dicebāt. Bene
dictus q̄ venit in noīe dn̄i sb̄audi
sit vel est ⁊ bn̄dictū qd̄ venit r̄gnū
p̄ris nostri dd̄. q. d. hic est de quo
dictū est. Dabit illi dn̄s sedez p̄ris
ei⁹ dd̄. Et iterꝝ cōuertētes v̄ba ad
ipsū dicebant. Osanna in excelsis
q̄ licet forte petebāt sublimitatez
regni terreni. tn̄ ꝓphetice nesciētes
eū regē celi ⁊ angeloꝝ p̄dicabant
Et quidā phariseoꝝ de turba dice
bāt ei ut increparet discipulos q̄
bus rn̄dit. Hij si tacuerīt lapides
clamabūt. q̄a in passione hijs ta
cētib⁹ pre timore petre scisse clama
uerūt eū dn̄m mundi Et ut appro
pinquauit iherusalez fleuit sup ci
uitatē dicēs. q̄ si ꝯgnouisses ⁊ tu
subaudi fleres q̄ circūdabūt te ī i
mici tui vallo ⁊ nō relinquēt in te
lapidē sup lapidē. q. d. Si ꝯgnosce
res ruinā tuā futurā ⁊ cāz ei⁹ que
abscōdita sūt tibi in hac die q̄ ad
pacez tibi ē: fleres. q̄ āt illa ihrl̄m
prior fūditus eūsa sit: apparet. q̄a
locus caluarie q̄ tūc erat extr̄ eā
⁊ sepulcrū mō sunt in ea Heli⁹ ei
adrian⁹ eā penitus eūsā repauit
mutauitq̄ locū ⁊ nomē vocās eā
heliā. Merito āt eā ꝑiturā dic̄ dn̄s
q̄ cū milu⁹ ⁊ hirūdo ꝯgnoscāt tē
pus suū: ipsa nō ꝯgnouit tēpus
visitacōis sue. Et cū intrasset vrbē
ꝯmota ē vniuersa cītas dicēs. q̄s
est hic. Turbe aūt dicebāt eē ihe
sū ꝓphetā a nazareth Memoriam
hui⁹ ꝓcessionis dn̄ice semel q̄t ā
nis recolit eccīa. Egrediūt̄ em̄ fide
les cū ramis q̄si obuiā dn̄o extra
muros cītatis ⁊ vadunt vsq̄ ad
crucē aliquā in q̄ ⁊ ramos quos
gestant affigētes deponūt. q. d. ec
clesia. Mihi āt absit gloriari nisi
in cruce dn̄i nr̄i ihu xp̄i. iō āt ouā
do eunt vsq̄ ad crucē. q̄ sic on̄di
tur eis nō eē sperādū in qualibet
gloria mundi. q̄ extrema gaudij
luctus occupat Pro eadē significa
cōne in illa die gaudio ꝓcessiōis
subdit̄ euāgeliū dn̄ice passionis
Forte q̄ ⁊ dn̄s exultationi inseru
it lamētū suū ⁊ nos ꝓcessioni pas
sionē q̄ passio fuit cā euersionis
quam fleuit. Ecclesie quidem ille
que eadem die dominicalem pro
cessionem isti premittunt rectius
fatiunt quia non pro ista illa est
dimittenda. Similiter ille que pō
tifici suo extra vrbez posito in pre
dicto loco crucis occurrunt ⁊ ip̄o
populū precedēte in ciuitatez regre
diunt̄: ordinatius fatiūt.

De secūda eiectione vendētiū ⁊
emētiū in templo.

Et intrauit ihus in tēplū
Deinde ostēdit ruinā vrb̄
ꝓ qua fleuerat maxime

ex sacerdotū culpa ꝓcessurā. Sacerdotes em̄ auaritie sue ꝯsulētes in porticibus templi hostias vendebāt cuiusq; generis ne venientes de longiquo nil offerrēt si hostias presto non inuenirent ⁊ ne etiā pauperes qui nihil secū attulerāt: excusacōez pretenderēt pecunie nō habite posuerūt ibidez nūmularios qui mutuā sub caucōe darent pecuniā. Sed q̄ lex nō patiebat ut a fratribus suis vsuras accipent excogitauerūt ut colibistas facerēt. Colibia enim apud eos dicūt vilia munuscula ut ciceris vue ⁊ passe ⁊ pomoꝝ diuersi generis quasi qd nūmo n̄ licebat in talibus liceret. Qd ꝓhibuit ezechiel dicēs. Vsurā ⁊ om̄em supabūdātiā nō accipietis. sic ⁊ hodie quidaz sub nomine caritatis vsuraz palliant ⁊ facto flagello de funiculis: eitiebat vendētes ⁊ ementes cū hostijs suis de templo ⁊ mēsas trapezitaꝝ euertit ⁊ dixit. ne domū p̄ris sui que eāt domus oracōis facerēt spelūcaz latronū. Nec sinebat vas ali qd nisi deo dicatuz trāsferri p tēplū. Et tradūt q̄daz q̄ quidam fulgor radiosus egrediebatur ex oculis ipsius q̄ territi sacerdotes ⁊ leuite nō poterant ei resistere. Scdm hoc recte fatiūt qui cereas faculas in ecclesijs vendi nō p

De laudibus ⁊ q̄si ouacōne exhibita die dominica oēs euāgeliste cōsenciunt. eiectionē vero eadez die factā matheus ⁊ lucas tradūt Marcus vero sequenti die factā tradit forte illis duob⁹ dieb⁹ iterato facta est. Similit

mittūt nisi forte q̄ maxime pro misterio fecit h° dn̄s Et accesserīt ad eū cecī ⁊ claudi ī tēplo ⁊ sanauit eos.

forte ecc̄ie laudes sequēti die iterate. q̄a glosa sup exoduz dicit sequenti die factas sup illū locum vbi agit de agno decima die tollēdo ⁊ ita inquit nō est obiectio scdm bedā de maledictōne ficulnee quā dicit marcus factā an̄ eiectōez vēdētiū. nā ⁊ eiectio secūda die facta est. ut habet series marci et sic inquit omnia plana sūt.

De excitacōe tēpli in triduo.

Et ammirātes principes sacerdotū ⁊ scribe dixerūt ei qd signuz ostēdis nob̄ q̄ hec facis q̄si di. significas ne aliquid hoc ope inusitato vel potiꝰ nō credimus tibi hoc licere ḡ oñde nob̄ signū q̄ credam⁹ tibi h° licē ⁊ rn̄dit Soluite tēplū h° ⁊ ī trib⁹ diebus excitabo illud Illi aūt dixerīt Quadragintasex annis edificatū est tēplū hoc ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabis illud. Ille aūt dicebat de tēplo corpis sui. Salomonicū tēplū vij. annis ꝯpletū est. Secūdū autē tēpluz sub ciro. xxx. annis edificatū est. ꝫ nō sup terraz. nisi q̄tū sacerdotes poterāt vsq; ad medietatē dorsi muro supinniti. Finitime eī gētes edificacōez īpediebāt Post intermissuz est opus ad imperium cambise. vij. annis et post vno anno sub duob⁹ magis iterū vno sub dario filio ydaspis. secūdo anno regni eius recepta licentia ab eo in. vi. annis ꝯsūmatum est opus. Ab hora em̄ cōcepcōis simul formata fuerūt oīa m̄bra: n̄

per intervalla sicut hōis puri ꝗ si
re etiā si viderēt nō ita possent di
stinguī vsq; ad tantū tēpus. q̄ le
gitur hunc nume Tēplū dñi qd
rū diez formaci mō esta bethel
oni dñici corpis dr q̄ edificaue
o grauisse q̄ tū ad rit nesciē. q̄ dā
distinctōem mē āt edificatū ab
broz nō ad for helena post cēu
macōez dictū est cis inuēcōnez
Hoc aūt ñ dixit q̄dā ab eraclio
jhs impādo vel cū de psida triū
osulendo vel hor phās crucez re
tando ꝗ p̄dicēdo tulit q̄daz a iu
a ē Soluite vsol stiniano augu
uetis. sto quidā a q̄
daz rege egipti noīe aliachidis vel
summi dei.

De duobus minutis vidue.

Et ēspitiebat diuites qui
mittebāt mūera sua ī ga
zophilatiuz. Philaxe gre
ce latine fuate dr. gaza lingua p
sica opes. Erat aūt archa desup fo
ramē habēs posita ad dexteraz in
grediētiū circa altare ī qua mitte
bat pecunia offerētiū ad sartate
cta tēpli restaurāda a fuabatur.
Tū erat ibi quedā spētial' archa
in qua soli sacerdotes mittebant
donaria sua q̄ vocabat corbanaz
Et erat ibi tertia in qua rex vel pri
ceps tribuū mittebāt que dicēba
tur musach. Tū quidaz aliter di
stinguūt qr qñq; legitur musach
sabbati a dicunt in illa archa tm
reponi oblacōes sollēnū dierū et
qr corbanwotū sonat dicūt in cor
banā reponi votiua. In gazophi
lacō alioz diez mūeā a spōtanea
Tū q̄libz eaz generali noīe gazo
philatiū dicebat etiā locus ī quo
erāt posite. Vū habes hec locutus
est ihs ī gazophilatio. In ezechi
elecz thalami sacerdotū dicūt gazo
philatia Vidit āt a quādā viduā
paupcula mittentem era minuta
duo qd ē q̄drās vduos ereos mū
mulos valētes ptē q̄rtā sidi. s. olo
los. v. a dixit eā mlisse plus q̄ ō
nes qr totū vidū miserat. alij vo
ex supabūdanti sibi.

De phariseo a publicano.

Dixit āt ad q̄sdā q̄ in se ofi
debāt tāq̄ iusti p opib9
suis exteriorib9 et aspna
bāt ceteros parabolā de phariseo a
publicāo et ītulit qr oīs q̄ se exal
tat humiliabit a qui se humiliat
exaltabitur.

Qd dñs pnoctauit ī bethania.

Et cū vespa iam eēt hora
recliū in bethaniaz et ibi
māsit Erat em diebus do
cēs ī templo no Ruia cum dñs
ctib9 exiens mo tota die laborās
rabat in betha set p dicādo eis
nia a omnis po nō inuenit qui
pul9 māicabat eū nocte recipe
id ē mane ppeā ret hospitio.
bat ad eum in templo audire eū
a multi sequebantur eum a cura
bat eos vnde a iohānes ait. Cuz
esset iero solimis ī pasca in die fe
sto multi crediderunt in noīe eius
vidētes signa' que fatiebat. Simi
lez cura cōez refert mathēus capi
tulo. cxl. a marcē in illi9 oc anoico
Ideo nota illa' septimana penosa
dicitur qr p totam illaz laborauit
dñs recreando sicut primaz mū di
ebdomadam creando.

De voce pūis ad ihesū quā q̄dā
putauerūt tonitruū.

Venerant aūt quīdam gentiles ut adorarēt in die festo. Et dixerūt philippo. Domine volumus videre iesm. Qui assumpto andrea dixit hoc iesu. Et nūdit iesu. Venit hora ut clarificet filius hominis. q. d. Plenitudo gentiū creditura est qd tū post passionē futurū insinuauit dicēs. Nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ipsum solū manet. Si āt mortuū fuerit multū fructū affert. Et qm grano frumēti se oparauit xps mos ē eccie. de hoc grano tū officio corp⁹ iesu. Et addidit. Qui odit aiam suā id est vitam in hoc mūdo invitam eternā custodit eā. Et vivet eternaliter. Si quis mihi ministrat me sequatur. Et in etnū meū erit. Nūc aia mea turbata est. Et quid dicam. Pater saluifica me ex hac hora. Pater clarifica filiū tuū. Et venit vox de celo. Et clarificaui. Et iterū clarificabo id est clarificabo genui nec desistam vel secūm hominē clarificaui in baptismo. Et in trāsfiguracōe. clarificabo in resurrectione. Et ascensione. Et iudicō. Et dicebāt qui dā tonitruū factū. Alij qm angelus locutus est ei. Et ait iesus. Propter vos hec vox facta ē. Nūc princeps huius mūdi eicietur foras. Et princeps amatorū mūdi p det potestatem post se trahendi. Et ego cum exaltatus fuero a terra omia traham ad meipm. Et ex omnib⁹ ptib⁹ mundi. Et cū intellexissent crucifixionem q̄ forte vsu aliter ab eis diebat exaltatio a terra quasi oportuerūt ei qm si exaltaret nō erat xps. Audierāt enim ex lege qm xps manet in eternū. Et non determinando dixit. qm modicum lumen in eis erat.

Ide filio q̄ negauit se iturū in vineā. Et iuit.

Et cū vespa facta esset redibat in bethaniam. Et iterū rediens diluculo tertio sabbati in tēplū docebat populū. Et accesserūt ad eū principes sacerdotū dicētes. In qua potestate hoc facis. q. d. Quid est qm eicis de templo quos vis cū ñ sis hostiarius. Et doces nos ímōsultis. Iesus aūt oppositōem tradidit oppositōmi nō solutōem. Interrogo. Et ego vos. Baptismus iohāmis ex deo erat an ex hominibus. q. d. Quia certū est qm est ex dō: detetis credere iohāmi de potestate meaqd. q̄a dixerūt se nescire qd tū sciebāt noluit eis aperire de se veritatē. qm āt apienda erat veritas alijs. Et non ipsis. Et quare: indicauit p parabolā duorū filiorū quorū vni dixit pater vade in vineā. Et nūdit. nolo. tamē post iuit. dixitq; alij pater vade ī vineā qui ait. vado. Et non iuit. Et cū quesisset iesus quis eorū fecerit voluntatē patris. dixerunt nouissimus: tergiuersando nolentes dicere veritatē. Veteres codices habent primus intelligentes. p ipsis dictum. Vnde. Et iesus subdidit. Publicani. Et meretrices precedēt vos in regno dei.

Quia cū diabolus habuisset manū tradētē. Et impellētē tradētē amisit ipellentē habz hoc significat p dēonē q̄ cū alijs

De cultoribꝰ vinee sãguinarijs.

Iterꝫ ꝓposuit eis parabolaꝫ de prefa
milias qui plãtauit vineã et loca
uit eã agricolis qui missos suos
ad recipiendũ fructus occiderũt si
cut ysaiam serrauerũt ezechielez
tractũ ꝑ aspa excerebrauerẽt mul
tos lapidauerũt. Et mittens pat
filiũ ait. Forsitã verebũt filiũ meũ
dicamus arrio ⁊ eunomio. Ecce
pat dicit igno
rare ⁊ quicquid
pro pre rñderint
hoc intelligãt ꝓ
filio qui se dicit
ignorare ꝯsũma
tionis diẽ. Quẽ

Videt pr igno
rare rei euẽtum
Forte dr pr ig
noraẽ qd facit
nos ignorare ⁊
facere qd facit
nos facere.

cũ vidissent agricole dixerũt Hic
est heres qꝛ sacerdotes sciuerũt il
luꝫ venisse. cui pater dixit. Dabo ti
bi gẽtes hereditatẽ tuã ⁊ apprehen
sũ filiũ eiecerũt extra vineam ⁊ oc
ciderũt. Quid ergo illis fatiet dñs
vinee. Et dixerẽt sm lucã absit in
telligẽtes ꝙ messiã occiderẽt. Ma
theus dicit eos dixisse malos ma
le ꝑdet ⁊ vineam suã locabit alijs
agricolis. Hoc aũt nõ dixerẽt voce
sꝫ in ꝯscientia. ꝙ aũt iudei hoc fa
cturi erãt ꝓbauit dñs qꝛ sic ꝓphe
tatũ erat ibi Lapidẽ quẽ reproba
uerẽt edificantes.

De lapide angulari.

Ad litterã tradit fuisse pa
ratus lapis ad tẽpli edi
fitiũ nec tñ ꝯgrue ĩ eo poĩ
potuit donec cõsũmato ope in an
gulo sursũ positus est ita congrue
ꝙ mirarẽt oẽs nec ꝑter significa
cõnẽ factũ intelligerent. Hic ẽ cri
stus qui fũdamẽtuꝫ est ita ꝙ stru
cture supeminet. Rd cũ audissent
sacerdotes ⁊ pharisei voluerẽt cuꝫ
tenere. sꝫ timuerẽt turbas.

De inuitatis ad nuptias ⁊ nõ
habẽte vestem nuptialem.

Et dixit eis iterꝫ in parabol
Simile factuꝫ ẽ regnũ celo
rũ regi qui fecit nuptias
filio suo. Qui cũ iterato misissꝫ ad
inuitatos ut venirent ⁊ excusãtes
se noluissent venire: misit suos su
os ut vndicũqꝫ ꝯuocarẽt ꝯuiuas
Et induxerẽt bonos ⁊ malos: debi
les ⁊ claudos. Debilitas eĩ corpis
neminẽ excludit a regno. ymo se
pe q̃si ꝯpellit. Et intrauit rex ut vi
deret discũbẽtes qd erit cũ venerit
ad iuditiũ Tota eñ trinitas iudi
cabit ⁊ reddet ꝓ meritis ⁊ q̃ inue
nietur in ecclesia sine veste nupci
ali ⁊ caritate mittetur in tenebras
exteriores ⁊ localiter extra ipm po
sitas. qꝛ habuit in seipõ interiores
Põt etiam dici de tenebris mẽtis
q̃s quidã habẽt iteriores ⁊ ĩ eccia
alij exteriores ex eccia. s. ut infide
les ⁊ heretici. Tũc ḡ exterius ꝓici
entur mali ecclesiastici ut habeãt
ptem cũ infidelibus.

De herodianis ⁊ tributo rddẽdo

Tunc inierẽt pharisei ꝯsiliũ
ut caꝑent ihm in smone
⁊ miserẽt discipulos suos
cum herodianis Venit herodes te
trarcha ad diẽ festũ ⁊ gẽtiles mi
lites secum adduxerat vel de an
tiquis militibꝰ herodis ascaloni
te adhuc superant isti qui veniẽ
tes ad ihesum dixerũt. Licet dari
censum cesari an non. Jam enim
dubitatio erat inter iudeos de tri
buto reddendo Pro q̃ etiaꝫ post
romãi insurrexerẽt in eos ⁊ ait ihs

Quid me tẽptatis ypocrite. Ostẽdite mihi nũmisma cẽsus. Nũmisma ẽ inscriptio in nummo q̃ etiã moneta dicit̃ p quã nũmi discernũtur. Hic aũt p ipso nũmo ponitur ⁊ ẽ. Ostẽdite mihi nũmum qui p censu capitis datur. Dũq; que fisset de ymagine cuius esset ⁊ dixissent cesaris tiberij. s. intulit: reddite ergo que sũt cesaris cesari. s. tributa ⁊ munera. et que sunt dei dõ. s. p̃mitias. decimas. oblacões.

De septẽuira muliere.

In illa die accesserũt saducei qui resurrectõez ñ credẽtes suggillabãt phariseos querẽtes de septẽuira muliere cuius eẽt in iuditio Qd. s. de muliẽ q̃ haberet. vij. viros vel ipsi cõfixerãt q̃ erat possibile vel in re forte euenerat. Qui cũ eãdez questiõez ꝓposuissent ihu. rñdit In resurrectione nõ nubent mulieres. nec nubentur viri ab eis ⁊ ñ ducẽt. q̃a homines immortales ñ egebũt ꝓpagacõe ⁊ ẽ greco ydiomate dictũ nubent̃. futuraz aũt resurrectõez ꝓbauit ex verbis dñi q̃ dixit moysi in rubo ego sũ deꝰ abrãhã ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob. q̃a isti ꝓphetas nõ recipiebãt euidentibus eoꝝ testimonijs nõ potuit vti ɔtra eos. Est aũt ꝓbacõ talis Ipsi putabãt aĩas interire cũ corpibꝰ. Hac aũt auctoritate ꝓbat̃ aĩas viuere post corpa. alioq̃n si homo moriẽs penitus in nihilũ redigitur tũc dixit deus se deũ esse nihili. Manẽtibus ergo aĩabus post mortẽ colligi potest. q̃ corpora resurgẽt ut cũ eis recipiant aĩe qd cũ eis meruerũt. alioquin frustra incorporantur.

De mãdato primo ⁊ secũdo ĩ lege ⁊ sautiato a latronibus

Pharisei aũt vidẽtes q̃a silentiuz imposuisset saduceis ɔuenerunt in vnũ Et accessit vnus legisdoctor tẽptans eũ ⁊ dicens Magister qd ẽ mãdatũ magnũ in lege. Et ait ihs. Audi isrl. dñs deus tuus vnus est. hoc nõ est de mãdato ꝫ p̃ostẽdit de quo datũ ẽ qd tale est. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua ⁊ ex tota mẽte tua. Secundũ aũt simile est huic diliges ꝓximuz tuũ sicut teip̃m. de re simili deo. hoc secũd est mãdatuz Homo eĩ ymago dei est. Et rñdit scriba. In veritate dixisti et hoc ẽ maius oĩbus holocaustomatibꝰ Patet inter phariseos ⁊ scribas fuisse questionẽ. Quidã em̃ opa legis p̃ferebãt dilectioni. Alij ecõtra eoq̃ ante legẽ plures placuerũt dõ p dilectõez sine õni sacrifitio. Primũ ⁊ secundũ mãdatũ dr q̃tũ ad ea de quibus mãdantur Cui ihs ait. Hoc fac ⁊ viues. Ille volẽs iustificare seipsũ ait ad ihesũ. Et quis est meus ꝓximꝰ. Cui ihs ostẽdit omẽz misericordiã fatientẽ eẽ ꝓximũ ⁊ spetialit̃ ipsũ dĩ filiũ ꝓponens p̃abolaz sautiati q̃ incidit in latrones. nec distabat hec p̃abola multuz a re facta q̃ in illo deserto sepe latrones sãguinẽ fũdebãt. Vñ ⁊ donim qd sãguinẽ sonat vocabat̃. Erat aũt oĩs ꝓpl̃s suspensus ⁊ audiens ihesum.

De ɔfutacõne phariseoꝝ p auctoritatẽ dauid.

Congregatis phariseis interrogauit eos ihs. Quid vob

videt de xpo cuius filius e. Dicunt
ei David. ait illis. Quo dauid vo
cat eu dnm suum dicens. Dixit dns
dno meo sede a dextris meis Si dd
vocat eu dnm quo filius ei e. q.
d. Vos putatis xpm futuru puru
hominem. g qui erat dd non du erat
xps. nec g erat dns dd. Mentitus
est ergo dd a pperam locutus e. Po
tius enim pres fuit et dicut dni filio
ru qm filij pntu Judei sommat hunc
psalmu scriptu in psona eliezer
qui post cedez quimq regu ait. Di
xit dns dno meo sede a dextris. m.
si sequentia psalmi no ocurrut.

De doctorib pharisaicis audi
endis no ymitandis.

Tunc locutus e ihs ad tur
bas a discipulos. Super
cathedram moysi sederunt scri
be et pharisei q dicunt facite q faci
unt nolite facere. No sanctificat loc
hominez. si homo locu. No omnis sa
cerdos sanctus. si omis sanct sacdos.
doctrina accipiam si mores. api
bus herle necessarie no fuit. si flo
res. Et addidit
dilatant phila
cteria sua a mag
nificant fimbrias
quib appende
bant spinas qua
ru punctoe legis
ingiter recorda
rent qd sup expo
situ est et amant
vocari rabbi vos
aut nolite voca
ri rabbi. Unus
est enim magister
vr a prez nolite
vocare vobis su
p tra. Unde enim
pervr q in celis e
Nom phibz dns sedet sup cathedram
nec salutacoes in foro nec nomina
mgri vel pus. si abicoez a vanaz
gloriam.

Quib debeat ve eternu.

Ho ostendendu aut q in pha
riseis dicat caueda sbdi
dit. Ve vob q diligitis p
mas cathedras Ve vob pharisei
ypocrite q fertis clauim scie a clau
ditis regnum celorum ante homi
nes. Ve vob qui deuoratis domos
viduaz Ve vob q circuitis mare a
aridam ut fatiatis unu pselitu id e
aliquez gentilem
aduenam trhatis
ad indaismum
a fatiatis euz ge
henne filiuz du
plo qm vos qr di
ens ad vomituz
prior e qm afi. qa
preuaricator Ve
Proselitus pri
or q de gentili fa
ctus e indeus qm
uis qda dicat
qm pselitus a p
filiedo de gentili
tate ad indais
mu a ecotrario
dicat.
vob q dicitis q iurat p tplu nihil
est. qui at in auro tpli debet. Qui
p altare nihil est. q in re oblata fu
p illud debet. Sacerdotes ut imu
tarent ppm ad ymolando dicebant
data sibi a oblata sanctiora e ipo
tplo a altari. Hoc altare mutatu
fuit a sarracenis i horologiu a ad
huc videri potest. dns dixit ecotre
qr templum a altare sanctificabant in
eis oblata. qr deo dicata erant. ob
lata vero nequaqm sanctificabant illa.
Adhuc multi eodem vitio laborant q
putant maius esse iurare p euangeliuz
qm p deu. Ve vob q decimatis ome
olus a relinquitis misericordiam

ge

a iuditiū hoc verbū decimatis du
biū est. Nā qui accipit et qui dat
decimare dicit. Pharisei aūt ideo
oleꝝ decimas dabant ut diceret.
quō aliasn̄ dāt qui has nō negli
gūt dare. Leuite autē adeo exige
bāt decimas ꝙ etiam oleꝝ. Iterū
ve vob̄ duces ceci qui colantes cu
licē trāsglutitis camelū. Per simi
litudinē lactis qd̄ colat̄ dictū est a
potest referri ad p̄dicta sic. Mini
ma sicut culicē diligent̄ inquiritis
ut decīas. maiora. s. misericordiaꝫ
a iuditiū abscōditis ut qd̄ gluti
tur abscondit̄ vel ad id qd̄ dictū
est. duces ceci trahit̄ ita. Minora
pctā subditoꝝ diligent̄ arguitis
ꝓicitis grauiora dissimulādo trā
sitis. Iteꝝ ve vob̄ qui similes estis
sepulcris dealbatis que plena sūt
omī spurcitia. Itē ve vob̄ qui edi
ficatis sepulcra ꝓphetaꝝ a dāna
tis p̄res vestros qui eos occiderīt
Genimina viparuꝫ. vos implete
mēsuraꝫ patꝝ vestroꝝ. Vnde dic̄
ad vos sapientia dei. Mittam ad
vos sapientes a scribas a ex illis
occidetis a crucifigetis a flagella
bitis in sinagogis vestris. h̄ patꝫ
hereticū mētiri qui dicit aliū deuꝫ
eē ꝓphaꝝ a aliū noui testamēti vt
veīat sup vos. i. sup ecc̄iaꝫ malig
nātiū oīs sanguis iust⁹ id ē vlcō
iustoꝝ a sanguine abel iusti vsqꝫ
ad sāgnē zacharie filij barachie
quez occiditis īter tēplū a altare.

De zacharie filio barachie.

Si de vndecimo ꝓphetaruꝫ
vel de patre iohānis dica
tur ꝙ fuerit occisus in tē
plo nō legitur. Potest etiā dici de
filio ioiade sacerdotis quem ioas
occidit. ut legitur in libro regum
Et forte pater eius cognominat⁹
est barachias vel pro noīs inter
pretacōe positū est Barachias eī
bn̄dictus dn̄i interp̄tat̄ a est filij
barachie id ē bn̄dicti dn̄i. In euā
gelio nazareoꝝ legit̄ ioiade. Pa
storē āt ouiū a sacdotē tm̄ ꝯmemo
rauit ihs ut duo hōim geneā no
taret subditos a p̄latos. Nulli eī
generi ꝑcit praua generatio. Na
zareus sonat sanctus vel florens
vel germinans a dicebant̄ naza
rei qui ex voto obligabāt se sācti
monie vsqꝫ ad certū tēpus vel iu
giter ut samuel a nouacula non
trāsibat sup caput eoꝝ. Vn̄ xp̄s
a apostoli depingunt̄ criniti non
in re ꝫ in sanctitate. Cristus tn̄ di
cebat̄ nazareus a nazareth et na
zare⁹ nō a loco. ꝫ a sanctitate Pri
mi itaqꝫ discipuli xp̄i nazarei di
cebant̄ qui euāgeliū scripserūt. ꝫ
ecc̄ia quatuor tm̄ recepit. Cunqꝫ
ita primo vocarētur nazarei p⁹ ea
vocati sūt sequētes xp̄m discipuli
postea instituente petro a cristo
cristiani.

De cōminacōe eūsiōis ihrlm.

Et cōuertens sermonem
ad iherusalez ait. Quoci
ens volui ꝯgregare filios
tuos a noluisti. i. quotiens filios
tuos voluntate mea ꝯgregaui te
nolēte a īgrata feci. Ecce relinque
tur vobis dom⁹ vestra deserta. di
co em̄ vob̄ nō videbitis me amo
do donec dicatis Benedict⁹ qui ve
nit in noīe dn̄i. id est ab hoc tēpo
re passionis nō videbitis filiū ho
minis donec ad iuditiū vbi vide
bitis me venientē in gl̄a dn̄antis

a fideles magnificabitis me Etiam ceci
tate eorum usque tue duraturam p̄ dixit.

De signis eusionis a adventus sui.

Hec locutus abijt a abscon
dit se ab eis a multi ex pri
cipibus crediderunt in eum
sed propter pharisaeos non confitebantur
Cumque egrederetur de templo accesserunt
ad eum discipuli eius ostendentes edifi
cationes templi. Audierant ab eo de
euersione urbis. volebant etiam au
dire de templo quod videbat eis quod nec
capi nec euerti posset a ait illis Ve
nient dies in quibus non relinquetur
hic lapis super la
pidem quin destru
etur. Et cum sederet
in monte oliueti
contra templum acces
serunt discipuli se
creto a querebant
ab eo signum eu
sionis iherusalem
a signa sui aduen
tus. Et dixit eis
quedam propria ad
uentus sui. quedam propria euersionis
quedam communia utrique Premunuit at
fideles ne seducantur cum auditent mul
tos dicentes se xpos esse. Non enim ueni
rus est misi precedant signa quem predi
xit. Premisit at communia. s. prelia et se
ditiones. gentis contra gentem. regni
contra regnum. pestilentias. fames. et
remotus per loca. terroresque de celo
persecutiones sanctorum Ait nanque euer
sionem indee elementa suum vindica
bunt auctorem. Postea posuit propium
signum destructionis.

Propium signum euersionis.

Cum videritis abhominatio
nem desolationis que dicta est
a daniele stantem in loco sancto
id est ymaginem abhominabilem
que signum erit desolationis posita
in templo. De ymagine tiberij quam pi
latus posuit in tem
plo quidam hoc
exponunt sed a
hoc etiam factum
erat. Si dicatur de
ymagine gaij de
quam post dicemus
hoc de vicino fu
turum erat infra
. s. annos. x. et. xx
xij. annis ante eum
sionem iherusa
lem. Non ergo con
grue dictum est p
signo eius. sed
Legitur de pilato
quod iherusalem ve
niens statuam
cesaris ignoran
tibus iudeis in tem
plo posuit tan
dem vides constan
tiam iudeorum coi
ter de hoc dolen
tium eam amouit.
De ea ergo non
diceret dominus
quod esset signum
euersionis cum
iam euenerat.
euersa iherusalem per titum. adrianus
statuam suam posuit vbi archa
steterat quia vestigia ciuitatis ad
huc quedam manebant a iudei
qui latentes undique remanserant
quique ad locum sanctum redibant
a iterum multiplicati amouerunt
statuam. Ob hoc adrianus appo
suit manum extremam a fundito
euertit urbem a edixit ne quis iu
deorum remaneret in terra illa. Et de
hac vltima euersione videtur sub
dere Lucas dicens a captiui ducen
tur in omnes gentes.

De impedimento fuge.

Cum autem videritis ab exer
citu circumdari iherusalem
tunc qui in iudea sunt fu
giant in montes. Ecclesiastica hi
storia narrat. Fideles quem erant in iu
dea admonitibus romanis fugisse in
pellam ciuitatem amonitione angeli.

Orate ãt ne fiat fuga vra hyeme
vel sabbato. Hoc ad litterã non
videtur dictũ de hyeme. Terra eĩ
illa accõmodatice videt fugere in
hyeme q̃ i feruore est atis De sab
bato stare potest qꝰ fm legẽ vitẽ
mille passus nõ licebat eis pgre
di in sabbato Sed qꝰ ihesus non
terminauerat obseruãtiã sabba
ti forte vtũq̃ in mysterio dixit. m
si hyemẽ p qualibet aeris aspita
te dicam⁹. qꝰ hyemis nomẽ aspi
tatẽ sonat.

De signis. xv. diez ãte iuditiũ.

Ultimo pfuit ihus signa
aduentus sui dicẽs. Erit
tunc tribulacõ magna q̃
lis nõ fuit ab initio mũdi. Et tũc
erũt signa in sole et luna et stellis
et in terris pssura gẽtiũ pre confusi
one sonitus maris et fluctuũ are
scentibus hoibus Mare ei et fluctꝰ
pre timore et msi terribile sonitũ
breuiati fuissent dabunt ita qꝰ
id ẽ prescitũ a dõ hoies fugient
breues dies illi ñ ab aqs et alter
fieret salua oĩs alter ñ audiet
caro id ẽ ratus aut nullus posset
sustinere pressuras et p patientiã
saluaĩ Et nota breuiter dñm que
dã signa iudicij tetigisse.
Ieronim⁹ aũt in annalib⁹ hebre
orꝰ inuenit signa. xv. diez ãte diẽ
iudicij. ꝗ vtꝰ continui futuri sint
dies illi an interpolati: nõ expssit
Prima die eriget se mare. xl. cubi
tis sup altitudinẽ montiũ stãs in
loco suo quasi murus. Secunda
tũtũ descẽdet ut vix possit videri
Tertia marine belue apparentes
sup mare dabũt rugitus vsq̃ ad
celũ. Quarta ardebit mare et aq̃.
Quinta herbe et arbores dabũt ro
rez sanguineuz. Sexta ruent edifi
tia. Septima petre ad inuicẽ colli
dentur. Octoua fiet generalis ter
remotus. Nona equabitur terra
Decima eribũt hoies de cauernis
et ibũt velut amentes nec poterũt
mutuo loqui. Vndecima surgent
ossa mortuoꝝ et stabũt sup sepul
cra. xij. cadent stelle. xiij. morietur
viuẽtes ut cũ mortuis resurgant.
Quartadecima ardebit celũ et terra.
Quintadecima fiet celũ nouum et
terra noua et resurgẽt omẽs Et ad
didit ihs. Sicut fulgur erit ab ori
ente et apparet vsq̃ in occidentez
sic erit aduẽtus filij hominis sbi
tus et coruscus et tũc apparebit sig
nũ filij hois in celo. vel in aere. Dñs
enĩ apparebit in aere supra locuz
vñ ascendit et ante eũ erũt instru
mẽta mortis sue quasi vexilla tri
umphi. crux. clauĩ. lancea et in car
ne eius videbunt cicatrices ut vi
deant in quez pupugerũt et in val
le iosaphat iudicabit oĩs homo
angelis ꝯgregantibus eos Nota
qꝰ dicit iuditiũ futuriũ in valle io
saphat. Sed nota qꝰ tũc nõ erit
vallis qꝰ quarto decimo die eq̃bi
tur terra. ꝗ ꝯtra illũ locũ erit. vel
forte ꝓpter interptacõez hui⁹ no
minis. iosaphat interptat enĩ iu
ditiũ Vallis ergo iosaphat humi
litatẽ iudicij sonat.

Qꝯ pater nouit diẽ iudicij et de
vno assumpto et alto relicto.

Vnc subdidit ihus gene
ralem ãmonicõez. Atten
dite ne grauent corda ve
stra curis huius seculi ne supueĩ
et in vos dies illa repentina sicut

in diebus noe et loth repetiu⁹ in
territus tulit nesciētes. De die aūt
illa q hora nemo scit neq filiⁿ ne
q ãgelus nisi solus pr̄. Hic excla
mat arrius. Nō fūt equales q̃ no
uit q qui ignorat. Jeromim⁹ respō
dit in minori breuiario super psal
mos. Hūanitas filij dicit se igno
rare finē mundi qd̄ greg⁹. in regi
stro q̃i exponēs ait. Nouit vnige
nitus dei horā iudicij. ꝗ ñ ex natu
ra hūanitatis. Tñ etiā sic exponit
Nō nouit sb audi nob quib⁹ expe
dit incertos eē ut sic viuam⁹ qua
si in primo iudicādi. Vel filiⁿ hic
dicit adopcōe. Tūc duo erunt in
agro q prelatoꝝ quidā boni q̃dā
mali vnus assumet q rapiet ob
uiā xpō in aera q alter relinq̃tur q
nō assumetur Due molētes i vnū
vna assumet et altera relinq̃t qd̄
de ꝯiugatis dictū est q̃ fūt in rota
hui⁹ mūdi. Duo in lecto vnus as
sumet q alt relinq̃tur qd̄ de ꝯtem
platiua legit q dixerit ei. Vbi dñe
s. assumet et rñdit. Vbicūq fue
rit corpus illuc ꝯgregabūt q aq̃
le q vbi erit dñs in corpe ꝯgrega
būt sancti refurgēdo innouati.

De vigilia iamitoris a. x. virgi
nibus.

Interim āt erit filius hōis sicut hō
qui pegre pfectus reliq̃t domum
suā ꝗa dās cuiq̃ suoꝝ suoꝝ op⁹
suū. iamitori āt p̄cepit ut vigilet.
Vigilare ergo aplis et apostoli
cis viris incūbit: vigilare sup se q
sup gregē etiam cuiq̃ fideli p mo
dulo suo. Tūc simile erit regnū ce
loꝝ. x. v̄gimib⁹ q tunc separabūt sa
tui a prudētib⁹. Media aūt nocte
clamor factus ecce sponsus venit
exite obuiā ei. Traditio hebreoꝝ
habet xp̄m media nocte vetusum
ad modū egipti qñ pasca celebra
tū est. Quidā etiā sanctoꝝ hic opi
nant q sicut nocte natus ē in mū
dū q nocte venit ab inferis. ita et
nocte veniet ad iuditiū. Vnde q̃
dā dicūt fuisse apl̄oꝝ tradicōem
in vigilia pasce nō dimitti popu
lū ab eccia añ pfūdā noctē ut q̃i
expectēt aduētū dñi q dicūt horā
illaꝝ noctis qñq̃ vmo sepiⁿ dicꝝ
dici p choruscatione venētis vel
tibice p manifestacōe cordiū. Alij
autē qd̄ dubiū dicit dñs nō diffi
dentes exponunt Media nocte q
nullo sciente.

De ꝯmēdacōne talentoꝝ et. x.
mnis.

Tē addidit parabolaꝝ pficiscētis
qui dedit suis suis talēta quinq
q duo q vnū q cōmēdatis hijs q̃
duplicauerūt talēta reprobato vi
ro pigro q̃ abscōdit suum ait. Oi
habenti dabit. Nō habēti autem
qd̄ videt habere auferetur ab eo
q habenti eo mō quo debet habē
ut. s. eo bñ vtat. De eodē addidit
parabolā de rege q̃ abijt in regionē
longinquam accipe regnum q re
uerti q dedit seruis suis. x. mnas q
ait. Negotiamini duꝝ venio. Mna
fm grecos. x. vel centuꝝ dragmis
appenditur. In reditu eius accesi
sit primus q ait. Dñe mna tua. x.
mnas acq̃siuit. Cui domin⁹. Eris
potestatem habens sup. x. cīitates
q. d. Pro paruis Vocatio sui ē
meritis recipie canōica electio
tis insperata. episcopi. Mna
dat ei quādo q̃ impo fuit ei man⁹
dat ei textum euangelij et dicit.

Vade p̃dica ꝛ ip se cū p̃mo ĩgre
ditur ciuitatē suā euāgeliū p̃fert
in pectore quasi negotiator mnaz
suā ostēdēs in quibusdā ecclesijs
cū dat ei archiep̃s virgam dicit
Vade p̃dica et ille statim bn̄dic̄
populuz in quo signatur q̃ mop
ses cū virga missus ē in egiptū.

De ventilacōe aree.

QVm aūt filius hōis vene
rit in maiestate sua ꝛ oēs
angeli cū eo tūc sepabuntur
bōi a malis et statuēt bōi ad de
xterā id est ponent in eternitatē.
mali ad sinistrā ꝛ recipient q̃ me
ruerūt eligēdo sinistrā. Et tūc me
morabit iudex sex opa mīsericor
die que fūt. pascere esurientez. po
tare sitientē. colligere hospitez. ve
stire nudū. visitare infirmū. cōso
lari vinculatū. Septimū legitur ī
thobia. sepelire mortuū. Et nō ali
ud erit hec ōmemoracō nisi quia
oēs scient merita sua p̃ quib9 sal
uabunt aut dānabunt et ibunt
hij in supplitiū. illi autez in vitam
eternam.

Opinones de igne eterno.

DIgne eterno dicit augu
stinus cuiusmodi sit ꝛ in
qua mūdi pte futur9 sit
neminē sciē arbitror nisi p̃ reuela
cōem. q. d. Vnus gehenne ignis
ꝑ nō vno modo crutiās. Sicut ar
dorē solis nō omēs equaliter sen
tiūt sic cū ille ignis equaliter arde
at nō equaliter sentiet. Gregoriꝰ
in iob Miro modo gehenne ignis
corporeus est. nec lignis nutritur
nec succēsione indiget ꝛ ē inextin
guibilis a deo creatus ab origine
mūdi ꝛ vltrix flāma vitioz crema
tionē habet. lumē habet ad cōso
lacōez nō lucet. vt eū magis tor
queat ad aliquid lucet. Nā repro
bi se viturī fūt ī inferno ut magis
doleāt q̃ ꝛ dives lazarū vidit. In
libro tū prenosticoz de vbis au
gustini sic legitur Est ut ait augu
stinus inferoz substātia incorpa
lis. Et ideo merito queriē vnde sb
terris dicant esse inferi si corpora
lia loca nō sunt et vū dicant infe
ri si sub terris nō sūt. ꝑ idē dicit do
ctor ideo sub terris dicūt inferi. q̃ a
cōgruenter in spū corpaliū rez si
militudines sic mōstrant ut q̃ de
fūctoz anime corpis amore peca
uerūt ad illas corpaliū rerū simi
litudines exhibeant quib9 carne
mortui solent sb terra cōdi. Nō
nulli ex hac sentētia augustini sē
tiūt q̃ vbicū q̃z peccator fuerit ibi
elementa crutiabūt eū ꝛ in corpe
suo ꝛ ex locis adiacentib9. Est ei
p̃babile ut anima que sua spōte
sumit a carne fomētuz peccādi no
lēs ab eadez recipiat fomētū cruci
atus. Qui merito infernalis ꝛ sub
terra esse dicit. q̃ anime p̃ lapsū
terrene voluptatis euz incurrent.
Augustinus de ciuitate dei. Cur si
dicam9 incorporeos spūs pena cor
poralis ignis affligi. Idē ignis cor
poralis dēmones crutiabit et hoī
nes. Iez. in epla ad ephesios. In
fernū sub terra eē nemo ābigat.

De pasca ꝛ diuersis accepcōi
bus huius nominis.

ET cū ōsumasset iesus ser
mones hos ait discipulis
suis. Scitis q̃ post biduū
pasca fiet et filius hōis tradetur

ut crucifigat. Hec tertia feria dixe
rat et in quinta feria ad vesperam pa
sca imminebat quartadecima luna
post vernale equinoctium. Ambro
sius dicit hoc nomen pasca grecum
esse et sonare passionem. Nomen vero
hebreum phase sonare transitum.
Augustinus aliter videtur quia augu
stinus vult quod idem nomen sit phase
et pasca. Ambro
sius vult aliud esse
pasca quam phase
et quantum ad inter
pretationem et quan
tum ad vocem.
Item dicitur pasca
sicut et phase. cum
enim idem sit phase
quod pasca. satis
deceptus forte
equivocatione. Pa
sci enim sonat pas
sionem ut si quis di
cat pasca interpre
tari refectionem.
quia affine est quantum
ad vocem huic ver
bo pasco quod no
tat refectionem.
in principio conveniunt phase et pa
sca. Item quantum ad finem ideo conveni
unt quia hebrei solent quandoque aliud ele
mentum scribere et aliud pronuntiare ut
dicimus fieri in tetragrammaton.
Joth. he. vau. heth. ut latini quan
doque p. t. proferunt. c. In hoc ergo no
mine phase et si sit. e. representat. a.
Sed adhuc de phase non esset pasca.
ideo dicimus quia consuetudo hebreorum
vocales aspirare in fine sicut in prin
cipio et secundum hanc considerationem idem vo
cabulum erit hoc quod reliquum. Augustinus
vero dicit hebreum esse non grecum et so
nare transitum oportune tamen concurrere
in hoc nomine congruentiam utriusque
lingue. Qui enim patitur grece pa
sci dicitur. unde pasca passio putatur sed
in sira lingua transitum sonat. Qua
re autem transitus dicatur hora illa super
exodum est. Declinatur autem pasca pa
sce vel pascatis et est equivocum ad
tria. Vespera enim quam ymolabatur ag
nus dicebatur pasca sicut h. post bi
duum pasca fiet et tota dies precedens
horam illam nec pasca dicebatur nec
sollemnis erat. dicitur etiam pasca agnus
ut ibi. Ubi vis paremus tibi come
dere pasca et ait apostolus. Cristus ymo
latus est pasca nostrum. Sequebantur. vij.
dies azimorum quorum primus et ultimus
sollemnes erant. medij non addo. sed hij
septem quandoque vocabantur pasca ut ibi.
Non introierunt pretorium ne contamina
rentur sed comederent pasca. vel mundi come
derent in pasca. vel azima vocat pa
sca quia hijs diebus usus erat eo
rum. Nec mirum si dies azimorum dice
bantur pasca cum et a pasca dicatur dies
azimorum ut ibi. Festus dies azimo
rum quod dicitur pasca.

Qua die et quomodo iudas vendidit
dominum.

Et tunc. s. quarta feria prin
cipes sacerdotum videntes
ihesum abijsse et dixisse non
videbitis me a
modo congregati
sunt cum seniori
bus populi in atri
um cayphe et que
rebant eum ut
tenerent et occi
derent non tamen
in die festo ne tu
multus fieret in
populo. Audiens
autem eos iudas
congregatos abi
it et pepigit cum
eis de ihesu tradendo
pro. xxx. argente
is. Forte quia tunc
audierat dominum tertia
die moriturum
quia autem quarta fe
ria ante passionem
venditus fuit dominus
ostendit ea die ec
clesia lectionem
ysaie premittens
epistole in qua legitur Ec
ce merces eius
cum eo. In memo
riam etiam huius ven
dicionis per totum an
num in ieiunijs pe
nitentialibus hec
feria secundum lo
cum habet post se
xtam feriam pro
prium euangelium et
propriam epistolam
sepe habet

et putauit eū in morte detineri. mortē imminētē sibi lucraturā fieri voluit et ex inde q̄rebat oportunitatē tradēdi eū sine turbis. Illi. xxx. denarij valebāt trecētos vsuales et ita volebat iudas recōpensare vngenti pdicōnem.

cū iterari debeat dominica p totā ebdomadaz de missa eī crucis feria. vi. inuentū est Similiter de missa āgeloꝝ feria secūda.

De cena domini.

Prima die azimoꝝ id ē ea die in cuius vespa agnꝰ erat ymolandus et edendus cū azimis. Dixerūt discipuli ad ihesuz. Vbi vis paremus tibi comedere pasca et rn̄dit Ite in ciuitatē et occurret vobis homo āphorā aque portans. Quocūq; introierit querite a dn̄o domus locum ad p̄pandū et ostēdet vobis cenaculū grāde et ibi pate In supiori pte domus fatiebāt palestim cenacula. inferiꝰ āt cubicula qd marcus dicit lagenaz. Lucas āphorā vnus expressit genus vasis alt modum. Ante diez ergo festū pasce vespe facto veit ihs et discubuit cuz. xij. discipulis suis et ait. Desiderio desideraui hoc pasca mā ducare vobiscū añq̄ patiar v̄ba iohānis ministrauerūt grecis fomitē erroris. dicūt em̄ in pasceue lunaz fuisse q̄rtādecimā et ita ī vespa ip̄ius fuit pasca. Dn̄s aūt sciēs se passurū ea die ī vespa antecedēti anticipauit ɔmedere pasca et q̄ ea nocte licite potuit comedi fermentatū de fermentato cōfitiūt corpus domini. Qd si etiā verū est credibile est dn̄m ɔmedisse agnū ut p̄ceptum erat in lege et azima comedisse et sic etiā si ɔstet qd dicūt errāt ɔsecrādo fermētatū. Qd aūt dn̄s preueit pasca probat ex v̄bis iohānis qui dicit dn̄m manducasse añ diez festuz pasce et in pasceue iudeos nō intrasse p̄toriū ne cōtaminarēt. ꝫ ɔmederēt pasca et etiaz sacerdotes hoc disposuerāt ne occiderēt euz in die festo id ē primo die azioꝝ Etiaz euangeliū vocat sabbatū post crucē dn̄i magnū diē sabbati qd nō solz dici nisi cū festuz sabbato cōcurrat et ita in sabbato fuit prima dies azimoꝝ. Medij em̄ dies inter primū et vltimū nō erāt festiui Etiaz mulieres in pasceue pauerūt vngēta qd nō liceret si esset primus dies azimoꝝ Ad hoc dici potest q̄ dies festus pasce erat quintadecima luna s̄m illud. Et in quintadecīa sollēnitatē celebrabitis altissimo dn̄o Ante hūc diē ergo s̄m legē dn̄s fecit pasca. Etiā lucas dic̄ venisse diē azimoꝝ in quo necesse erat occidi pasca Necesse aūt erāt ex lege luna. xiiij. primi mēsis vel secūdi. Casū aūt aliquē in q̄ nccē

Cuz in veritate fuerit q̄ntadecima. Quinq; āt ponit racōnes opiniōis eoꝝ.

Ab hoc loco ponit racōes eoꝝ Primā inde sumūt qd iohes dicit. Secūdaz inde sumūt qd dicit Tertiam inde sumūt qd dicit. Quartaz inde sumūt. q̄a euāgeliū vocat sabbatuz post crucē magnuz sabbatū vocāt Quintā inde sumūt q̄ muliēs in pasceue pauerūt vnguē.

eēt p̄uenire lunā quartādecimam
nō legimus. Diē vero magnū sab
bati vocabant in trib⁹ festiuitati
bus ebdomadalib⁹ quocūq; die
vij. dierꝝ ɔtingat. Omēs eī. vij. sol
lēnes sūt ⁊ si nō adeo ut primus ⁊
vltimus. Ad ɔmedendūq; azima
oportebat eos septez dieb⁹ mun
dos eē. Vñ quolibet. vij. dierꝝ nō
poterāt intrare p̄toriū. ꝙ aūt mu
lieres dicūt̄ parasse vngēta die fe
sto dicim⁹. qꝛ nō erāt dies aliqui
adō festiui ut sabbatū ⁊ licuit eis
parare vel emere sicut ⁊ cibos qđ
nō liceret sabbato. ꝙ si multo añ
parauerāt qꝛ audierant a dño se
pe eū in ꝓximo moriturū. Nonne
magdalena videt̄ iā passe ⁊ ꝑ in
spiracōem spūssc̄i p̄occupasse vn
ctionē Quidā aūt dicūt ꝙ. xiij. lu
na. iiij. s. feria cenauit dñs cū disci
pulis ⁊ lauit pedes eoꝝ Qđ narrat
solus iohānes ⁊ ī quartadecīa co
medit agnū pascalez ⁊ dedit disci
pulis corpus suū de quo alij agūt
ꝫ vsus eccīe ɔtrarius est que añ
pasceue pedes pauperꝝ lauat. Etiā
si tabulaz ɔpoti diligent̄ retro per
curram⁹ inueniemus lunā vicesi
mā secūdā kal. aprilis ⁊ feriam se
xtam. ḡ in p̄cedenti sexta feria fuit
luna quintadecima ⁊ nota ꝙ nus
q̄ legit̄ dñs comedisse carnes nisi
agni pascalis. Qđ surgēs
a cena lauit pedes discipuloꝝ.

Surgēs aūt ihs a cena la
uit pedes discipuloꝝ. Ex
eo autē ꝙ dixit qui lotus
est. s. in baptismo nō indiget nisi
ut pedes lauet. vos āt mūdi estis
ꝫ nō omēs Perpēdit̄ a q̄busdam
ꝙ apl̄i baptizati erāt. Et cum recu
buisset iterꝝ docuit eos q̄re hoc fe
cerat in exēplū. s. mutuo sibi seruiē
di ⁊ in tipū mutuo dimittēdi īiuri
as ⁊ mutuo subueniēdi peccātib⁹
orādo ꝓ eis. Vñ ⁊ dñs subdidit.
Beati eritis si feceritis ea que de so
la ablucōe pedū ñ dixisset. Nota
q̄tuor deposicōes vestiū xp̄i. In ce
na deposuit eas ⁊ resūpsit. ad colū
nā nudatus ⁊ reindutus. In illu
sione militū nudatus ⁊ reindut⁹
nā ab herode nō legit̄ nudat⁹ Ad
crucē nudatus nec reindut⁹. Pri
ma ꝑtinet ad apl̄os quos in bre
ui resūpsit Secūda ad illos q̄ resū
pti sunt die pēthecostes ⁊ paulatī
resumūtur Tertia ad reliq̄as q̄ re
sumūt̄ in fine. Quarta ad ꝑuersā
medietatē nr̄i tp̄is q̄ nūq̄ resume
tur. Secunda ⁊ q̄rta rep̄sentāt̄ in
eccīa cū altaria mūdātur nā ⁊ ra
mūculis q̄i flagellis tūdūt̄ et asp
gūt̄ aqua ⁊ vino.

De dānacōe ꝓditoris ⁊ egressu
eius.

Ihesus āt turbat⁹ spū dixit Amē
dico vob̄ qꝛ vn⁹ ex vob̄ tradet me
hac nocte. Turbatus est ihs mi
sericorditer ɔpatiēs inde quē no
tabat. Sic ⁊ sancti misericorditer
turbāt̄ cum vrget eos cā zizania
a tritico separe añ messem. Mētit̄
ergo ph̄s qui dicit aī ꝑturbacio
nē non cadere in sapientem ⁊ dice
bāt singillatiz Nūquid ego sū doī
ne. Quib⁹ ait. Qui intingit mecū
in catino hic me tradet. Duodeciz
in eodē catino cum dño edebāt ⁊
alij nō. q. d. Vnus de duodecī me
tradet Forte ideo dixit intingit qꝛ
succus agrestiū lactucarū necessa
rius ad esum agni erat. Catinus

ondit q vas erat fictile. parapsis
vas in quo cibi parabant. qr paia
habebat latera. Apsis em est ex
tremitas. vel ut quidā dicūt q̄dra
turā laterū notat hoc nomē para
psis. Et addidit ihs. Ve homini
illi p quē filius hominis tradetur
bonū erat homini illi si natus nō
fuisset. Ve in sacr̄ scriptura eter
nā notat dānacōez ⁊ est pibit et
naliter ⁊ ne minutissimā ei⁹ penā
intelligeremus addidit bonū ⁊c.
id est melius esset ei si nō eēt na
tus de vtero. ꝫ pisset in vtero. tūc
em p solo originali pctō dānat⁹
esset. vel vsualiter dictū est: me
lius esset ei nō eē q̄ male eē. Recū
bebat aūt discipulus quē dilige
bat ihs in sinu eius ⁊ innuit ei pe
trus ut secreto quereret a dño q̄s
traderet eū. Hic nō aliter creditur
recubuisse sup̄ pectus ihu nisi q̄a
discūbebat inclinatus ante pect⁹
dñi. Huic submissa voce querēti
dñs submissa voce pditorē exp̄s
sit. cui. s. panez intinctū porrigeret
⁊ buccellā intinctā porrexit iude.
Inde est q eukaristia nō dat̄ inti
cta ⁊ p heresi tollēda que dogma
tizabat totū xp̄m esse sub vtraq̄
simul et sub neutra tm̄ forma. Et
tūc introiuit sathanas in iudā.
nec tūc primo. ꝫ ut quasi ꝓprium
possideret. sic apl̄i spū iā accepto
iterū dicūt̄ accepisse spm̄. Tūc iu
das ait. Nunquid ego sū rabbi. ⁊
ait illi Tu dixisti. Nōdū corā exp̄
mit eū. potest em sic intelligi Ego
nō dico. ꝫ tu dicis. vel de assercōe
cordis exponi potest. q. d. Ore q̄dē
interrogas quasi nesci⁹. ꝫ corde
ratū habes te eē pditorē ⁊ exiuit
iudas cōtinuo. erat aūt nox. tūc
ait ihs. Nunc clarificatus ē filius
hominis. id est eiecto tenebroso
remāserūt soli mūdi cū suo mun
datore ⁊ addidit. Et cōtinuo cla
rificauit eū deus ⁊ clarificabit Rd̄
potest intelligi de resurrectōne vel
de imminēti tradicōe p quā xp̄us
mortuus apparuit hijs qui ī infer
no eū expectabāt.

De eukaistia discipl̄is ⁊ n̄ iude.

Cenātibus aūt illis bn̄di
xit ihs panē ⁊ fregit ⁊ de
dit discipulis suis dicens
Accipite ⁊ ꝯmedite hoc est corp⁹
meū qd̄ p vob̄ tradet̄ Silr ⁊ de ca
lice ait. Bibite ex hoc om̄es hic ē
sanguis meus noui testamēti sb̄
audi cōfirmator qui p vob̄ ⁊ pro
multis effundet̄ in remissionē pec
catorꝝ qd̄ ait. ac
cipite ⁊ comedi
te forte īculcatio
est. Nō em intel
ligenduz est. q
sūptū corpus de
māu dñi sibi mi
nistrarēt. ꝫ qui
ꝯsecrauit ipse ⁊
ministrauit. ꝫ ē
accipienduz ac
si diceret ꝯmedi
te ⁊ vtrāq̄ hui⁹
sacramēti come
stionē innuens
Nec em de calice
dixit accipite. ꝫ
ministrās dixit
Bibite. Et nota
qr in canone cū
pferūt̄ hec v̄ba
hoc est corpus
Bibite ex h° ō
nes sic tūc ita ⁊
in primitiua ⁊
om̄es qui ītere
rāt misse fume
bāt sacramen
tū vnitatis Nūc
aūt qr nō pos
sunt om̄es dig
ne sumere. Su
mūt aliud sal
tē sacramētum
vnitatis ⁊ oscu
lū pacis qd̄ tr̄
dens sacerdos
ministro dicit
hēte vinculum
pacis ac si dice
rz sumite ex h°
oēs vel accipi
te ⁊ diuidite in
ter vos.

meū. hic est sanguis meus Ex vir
tute hoꝝ verboꝝ fit trāssiguratio.
Vñ credibile ē cū dñs eadē verba
dixit mutasse panē et vinū in car
nē ⁊ sanguinē ⁊ tūc eandē vim cō
tulit verbis illis in posteꝝ et ꝓpte
rea sic ꝯstruēda est littera. Bñdi
xit subaudi dicēs. hoc est corpus
meū ⁊ tūc fregit ⁊ dedit discipulis
suis ⁊ ait. ꝯmedite ⁊ iterauit hoc ē
corpus meū Vel forte tunc bñdi
xit bñdictiōe nobis nō tradita. ꝫ
post ad institucōeꝫ apl'oꝝ vis bñ
dicēdi trādita est a dño vbis istis
hoc est corpus. Qd aūt añ tradici
onē eukaristie diximꝰ iudā exisse
videmur ꝯtradicere luce q̄ post ca
licē traditorē cōmemorat. ꝫ forte
lucas de tradicōne recapitulat. hi
lariꝰ aūt sup matheū ꝓbat iudā
non interfuisse.

Tūc em̄ bibētes
ca liceꝫ secū dixit
ihus bibituros
in r̄gno p̄ris ad
qd iudas indig
nus erat. Etiam
bibentiū nulluꝫ
excipiēs ait. pro
vobis effundet.

Cū aūt se dixit
non bibiturū
vinū donec cuꝫ
eis biberet no
uū. adūbialit
positū est ⁊ no
uo modo tāq̄
nouꝰ. s. ñ incor
porādo m̄ vinū
ut prius.

In alijs aūt excepit dicens ꝓ mul
tis Tam̄ dici pōt iudam accepisse
eukaristiā ⁊ dictū ab hilario faci
le determinari Cū vero dixit ihus
hoc facite in meā ꝯmemoracōem
instituit hoc sacramētū ⁊ tacite p̄
missum destituit.

De p̄dictōe negacōis petri.

Tunc ait illis ihs. Omnes
scādalū patiemini in me
in nocte illa. Scriptuꝫ est
em̄ ꝑcutiā pastoreꝫ ⁊ dispgentur
oues gregis zacharias ꝓpheta ex
ꝑsona eccīe orauit dicēs ad p̄rem
Percute pastorē ⁊ dispgent oues
gregis. Euāgelista videns impletū
qd orauerat ꝓpha r̄nsionē p̄ris ā
nuentis posuit. s. ꝑcutiā pastorem
Et cū dixissꝫ petrus. Et si om̄es scā
dalizati fuerint ego nō scandali
zabor. r̄ndit ihs
prius q̄bis gal
lus voceꝫ dederit
ter me es nega
turꝰ Marcus hꝰ
exp̄ssit plemꝰ ce
teris Post p̄mā
em̄ negacōeꝫ pe
tri statim gallꝰ
cantauit. sed añ
secūdū gallicātū
bis iteꝝ negauit
et ita trina pe
tri negacō ante
primū galli cātū
inchoata est. añ
secūdū cōpleta.
Alij aūt euāgeli
ste dicentes pri
us q̄ gallus cā
tet ter me nega
bis de incepcōe
agūt. Et est sen
sus. Trinam ne
gacōeꝫ inchoab
Marcus vero de
ꝯpletiōe eiusdē
scripsit et ait pe
trus. Etiā si opor
tuerit me mori tecum non te nega
bo. Nō mētit petrus quia credit ve
rū eē qd ꝓmittit.

Inde ē q̄ ī hac
die om̄es hore
flebiles sunt ⁊
sola missa sollē
nis ē in ꝯcentu
et ornatu mini
stroꝝ tāq̄ ī die
sue institucōis
quasi in suo na
tali. Eadēq̄ die
crisma ꝯficitur
quo frōtes li
niunt q̄ eadeꝫ
die postes ī sā
guine agni il
liniebāt. Quā
q̄ seq̄bat esus
agni pascalis
differtur linicō
baptismalis vs
q̄ in sabbatuꝫ
ut ꝯtinuet esus
agni. ꝯfectio ve
ro crismatis dif
ferri nō potuit
q̄ vsq̄ ad ba
ptismū nō cele
brat missa in il
lis diebꝰ.

De ſmone dñi post cenā.

Vnc subdidit ibus cōso
lādo longū ſmonē quem
ſcripſit iohānes quaſi iā
certi eſtis de mea paſſione ⁊ tamē
ſecuri a me expectate vitā eternā
Nō turbet̄ cor vestr̄ neq; formidet
In domo pris mei māſiones mul
te ſūt ſi quo minus diriſſem vob
Minus pōnt̄ p nō et eſt ſenſus.
Si quo minus ⁊ ſi ñ eēnt ibi. ego
diriſſem vobis ⁊ nō cēlaſſem vos
ymo diriſſem vobis q nō ſūt ibi
Sed ſub audis ſciatis q vado vo
bis pare locū. Iā parate erāt mā
ſiones ut dixerat in predeſtinacō
ne. ſ tū adhuc pande erāt aptio
ne ⁊ ipſorū meritoria opacōe. Je
ronim⁹ ꝯtra iouinianū legit vtū
ſub vna diſtinctiōe ſic. Si nō mā
ſiones multe eēnt apud prem di
riſſem vobis q vado pare vob lo
cū. hoc eſt ſi nō vnuſquiſq; ppa
ret ſibi māſionē ex pprijs opibus
diriſſem vobis q vado pare vob
locū. Meū aūt nō eſt pare. ſ vrm
⁊ eſt dictum ſicut illud. ſedete a de
xtris vel a ſinſtris nō eſt meum
dare vobis Tamē et q⁹ quiſq; ſi
bi parat. etiā deus parat. Parat
em māſiones: māſiomb⁹ parādo
māſores Cū q; diriſſet ei thomas
dñe quo vadis. rndit ei ibs. Ego
ſū via. veritas ⁊ vita. q. d. Ruous
ire. Ego ſū via id eſt me ymitare.
Ruous ire. Ego ſū veritas id eſt
verus ⁊ ſupremus finis qui ſōlus
querēdus eſt. Vbi vis pmanere
Ego ſū vita Et nota q mō arguit
eos in hoc ſermone quaſi neſciē
tes ipſū modo ōmēdat tāq; ſcien
tes. Q⁹ ſm regulā ticonij de alijs
⁊ alijs eſt intelligendū. ſūt ⁊ que
dā in hoc ſermone quib⁹ applau
dit ſatellitis. ut q videt me: videt
⁊ prez. quedā quibus inſultat ar
tius ut verba que ego loquor a me
ipſo nō loquor ⁊ maior me ē pat̄
⁊ hmōi. Ltiā pmiſſionē hāc addi
dit ibs Qui credit in me opa que
ego facio ⁊ ipſe faciet ⁊ maiora ho
rū faciet Genitiuus ē p ablatiuo
more greco. Maiⁿ fuit ſanari vm
bra petri. q̄ fimbria veſtis xpi. q.
d. Nō erit maior me qui credit in
me. ſ maiora facīā p eū q̄ ſine eo.
dicit ei aug⁹. Nō de ommb⁹ opi
bus xpi hoc dicit. Nō audeo pci
pitare ſentētiā ut dicaz maius eē
ſalutē fieri p aliquē xpō opāte q̄
ſūt angeli Intelligat qui pōt vtz
maius ſit iuſtos creare q̄ impios
viuificare cū hoc ſit maioris miſe
ricordie. de verbis iuſtitie q̄ tunc
fecit eſt hic ſermo nō de oīb⁹ opi
bus eius. q aūt ait rogabo prem
⁊ aliū paditū dabit vob ſic eſt cō
ſtruendū. paditū dabit vob qui
eſt alius a nob ⁊ alia pſona a no
bis ⁊ eſt a pre ⁊ filio. Pater em ⁊
filius ⁊ ſpūſcūs ſunt idē aduoca
tus vel ꝯſolator. q dixit paditz
mtu ī nomine ſuo hoc eſt ad no
ticiā eius ⁊ glorificacōez vel q ha
bet idē nomē q⁹ filius ⁊ deus. nec
hoc q⁹ ait. ſermonē quē vos au
diſtis non eſt meus obloquitur
ei q⁹ dicēt diligētē ſe ſmōes ſu
os ſeruare. Singulariter em dixit
ſermonez pris eē nec eē ſuū ⁊ a ſe
⁊ dixit eis. Rñ mſi vos ſine ſaccu
lo ⁊ pera ⁊ calciamentis nunquid
aliquid defuit vobis. at illi dixerūt
Nihil. dixit eis. Qui nō habet ſac
culum tollat ſimiliter ⁊ peraz ⁊ q̄

nō habet gladium emat Instruit eos dn̄s in discrecōnē virtutū Sūt em̄ quedā sēp tenēda mīa humilitas. fides spes. caitas. quedā ꝓ tpe ⁊ loco mutanda ut fames. sitis. vigilie. oracōnes. labor opandi ⁊ docendi Tpe ḡ ꝑsecucōis docet necessaria tollere donec tēpus euāgelizandi rediret sopita ꝑsecucōne. Cūq; dixissent dn̄e ecce duo gladij hic. respondit satis est. vnus qui amputaret auriculā in cuius sanacōne virtus dn̄i mōstraret. alter q̄ nō euaginatus ostēderet apl'os n̄ ꝑmissos facere q̄cquid possent ī domini defensione. p̄dixitq̄ eis ihs Ecce venit hora ⁊ iaz venit ut dispgamini vnusquisq; in ꝓpria ⁊ me solū relinquatis. Postea eleuatis oculis in celū orauit dicens. Pat venit hora ⁊c̄. Et orauit primo ꝓ se. post ꝓ discipulis. tertio ꝓ hijs q̄ credituri erāt ꝑ verbū eoꝝ.

Quasi nō habebitis ꝑ modicū tēp⁹ ꝑsecucōez ⁊ ideo p̄munite vos ⁊ in armis ad defensionez ⁊ in saccul' ad necessariorū reposicōem.

De trina oracōne dn̄i in villa gethsemani.

Tunc venit cū illis ī villā que dr̄ gethsemani q̄ est ad radicē montis olineti trās torrētē cedron. Cedron genitiu⁹ est grecus pluralis q̄ latīe dr̄ cedroꝝ. Et introiuit ihs in ortū cū discipul' suis. Sciebat āt ⁊ iudas locū illū q̄ ꝯsueuerat ihs illuc venire cū discipulis suis Et cū intrasset dixit eis. Sedete donec vadaz illuc ⁊ orē ⁊ etiā vos orate ne intretis in tēptacōez ne. s. succūbatis tēptatiōi. Et assumpto petro ⁊ filijs zebedei cepit ꝯtristari ⁊ ait Tristis est aīa mea vsq; ad mortē Vsualiter dictū est. i. multū tristis ē aīa mea vel tristis est vsq; ad timorē mortis. Tristabatur aūt ꝓ ruina apl'oꝝ. vel pōt esse vsq; ad exclusiuū. Tristabat autē donec se et suos morte sua liberaret. vel inclusiuū. s. donec post mortē suaz redirēt apl'i ad fidē eius. Et ꝓgressus ab eis quātus iact⁹ ē lapidis ꝓcidit in fatiē suā ⁊ orabat. Abba pater si possibile ē tr̄nsfer hūc calicez a me. Idez ē abba q̄d pater ⁊ ē abba hebreū ⁊ sirū pater grecū ⁊ latinum in quo innuit deum patrem esse omniū gētium ut verus homo horrebat mortē ⁊ vellet nō mori si fieri posset de iustitia. Habebat em̄ iustitia patris ut xp̄s pateretur ⁊ a ꝯstitucōne mūdi hoc sacramentum ab eo erat p̄ostensum. Hec volūtas nō moriendi gloriosos martires fec̄ Non em̄ vult sēsus carnis nisi q̄d delectat. Si autē delectaret eos mori nō inde viderentur mereri sed q̄ hanc moriendi volūtatez subitiūt deo merentur. vnde ⁊ xp̄us subdidit. Verūtamē nō q̄d ego volo. ꝫ q̄d tu. Quidā tn̄ adherētes ꝑticule demōstratiue. s. hūc dicūt orasse misericorditer ꝓ iudeis ut si fieri posset q̄ intrarent gentes sine cecitate iudeoꝝ non biberet hūc calicē mortem. s. a iudeis que iminebat ⁊ cū veīsset ad discipulos inuenit eos dormiētes ⁊ ait petro.

Noīe calicis intelligit̄ passioracōe mensure q̄ dei iustitia n̄ patit̄ aliquem pati sup̄ id q̄d possit.

Sic non potuistis ꝛc. vel ait petro
sic promice. q. d. Sic eat faciendū
Iu cōi aūt dixit illis trib9. Quid
dormitis. Spūs quidē pmptus ē
vester fubaudi q̄si pmptulus ha
buistis spm̄ in promittendo mori
etiā p me. ⁊ nūc patet carnis infir
mitas. Secūdo abijt ⁊ orauit eun
dē sermonē dicēs ⁊ apparuit illi ā
gelus ꝛfortans eū Et factus ī ago
nia plirius orabat. id est in certa
mine ꝛtra mortē Tamē quasi vin
cebat mortē in animo dū etiā mo
ri volebat quā postvicit actu ipo
.s. resurgēdo. Et factus ē sudor ei9
sicut gutte sanguinis decurrentis
in terra; Et rediēs ad discipulos
⁊ inuenens eos dormientes Ter
tio abijt ⁊ orauit eūdē sermonem
dicens Tūc venit ad discipulos
⁊ ait illis. Dormite. Et cū paululū
dormissent ait Surgite Sufficit ea
mus. Ecce prope est qui me tradit
Nota Prima effusio sāguinis xpi
in circūcisione. Secūda in sudore.
Tertia in flagellacōe. Quarta in
crucifixione Quinta in mortui lan
ceacōne Prima in exemplū ut cir
cūcidamus mēbra nostra. Secū
da in lignu; qz sanguine suo irri
garet ⁊ fecūdaret terrā. Tertia ⁊
quarta ad ēmediū. Quinta ad sa
cramentū. Inde est qz offitiū mis
se quinqz ptitū est. Prima eiꝰ ps
est vsqz ad epl'am ut ab ea incipi
at. Secūda ps vsqz ad euāgeliū
indusiue. Tertia vsqz ad canonē
Quarta vsqz ad embolismū qd in
terpretat superceresces. qz nouissi
me supadditur. .s. liberanos ꝛc.
qd in quibusdā eccīs altaw dī
citur. Quinta ps vsqz ad finē. Sz
qz in sola cruce etiā quinaria fuit
effusio sanguinis. ideo ⁊ solus ca
nō subdiuidit in quinqz ptes Pri
ma vsqz qui pridie. Secūda vsqz
ad memētō. Tertia vsqz pōeptis
Quarta ⁊ quinta vsqz ad embolis
mū vel ad finē te nouit.

De ligacōe dñi ⁊ sanacōne au
ricule serui.

Adhuc eo loquente venit
iudas cū cohorte militū
accepta a pfide turba mi
nistroꝝ accepta a principibus sa
cerdotū et armis ⁊ dederat ill' sig
nū qz osculo indicaret eis ihesū ⁊
ipsi ducerēt eū caute. Putabāt ei
qz magicis artib9 posset se trāsfor
mare ⁊ elabi Et suscepto osculo vo
cauit eū ibs amicū vel promice vel
fm statū preteritum. Primo iter
rogauerat eū. Quē queritis. at il
li dixerūt ihm. Et cū dixisset ibus
querētib9 se ego sū abierūt retro
⁊ ceciderūt. Postea tenuerūt ihm
⁊ ligauerūt eū. Simon aūt petrꝰ
amputauit auriculam seruo cui
nomē erat malchus Ibs aūt sa
nauit eū ⁊ ait petro. Ois qui gla
diū accipit gladio pibit. illo .s. q̄
vertebat aūt padisum vel p gla
dio accepto pibit nec accipit gla
diū cui datur a deo vel a lege vel a
iudice.

De fuga adolescentis.

Adduxerūt aūt ihesū ad ā
nā primum non quia col
lega cayphe. ⁊ quia socer
eius. Turpe erat id ē pmo eme
si domū anne ā rant cayphas
tepositā preteris ⁊ anna sūmuꝝ
sent Adolescens sacerdotiū a pi
autem seqbatur lato ⁊ caiphas

cum amictꝰ sin
done sup nudo
subaudi corpe
aliud. s. nō ha
bebat indumē
tū q̄ sindonē q̄
relicta sindone
illo ānoh abuit
ꝫ q̄ domꝰ anne
erat in transitu
eoꝝ ꝓ reuerētia
sacdotali anteqū
ad caiphā illuc
eū introduxerūt.
aufugit ab eis Tradūt q̄dā hūc
fuisse iohānē quē tūc fuisse adole
scētē longa post eius vita inditio
est. Jeronimꝰ tñ sup locū illū ps.
vim fatiebāt qui querebāt aīam
meā ait. Judei vim fatiebāt vel pe
tro cū dicerēt ⁊ tu ex illis es. vel ia
cobo q̄ cū traheret relicta sindone
nudus aufugit ab eis. Videt tñ
potiꝰ opinādo q̄ affirmādo dixisse

De prima negacōe petri.

Sequebat aūt eū ⁊ petrus
alonge ut videret finem.
Johānes notus pōtifici i
troduxit petꝝ. Quē cū intuita essꝫ
ancilla hostiaria dixit. Nūq̄d ⁊ tu
ex discipulis es hōis istius dicit il
le nō noui illū neqꝫ scio q̄d dicis.
Quidaꝫ volentes excusare petꝝ di
cūt q̄ bñ dixit se ñ nosse illū quē
nemo ꝑfecte nouit nisi pr̄. Et cum
dixisset o homo nō suꝫ se negauit
⁊ nō xp̄m Cūqꝫ dixisset hō nescio
q̄d dicis dixit se nescire falsa eoꝝ
ꝯsilia ⁊ dolos ꝫ stultū est excusaē
quē dñs accusauit. ipe etiā se reū
lacrimis indicauit. Stabat āt cuꝫ
ministris petrus ad ignez. Inter
rogabat āt pontifex ihm de doctri
na eiꝰ. Et cū dixisset ihs palā mū
do locutus sū interroga eos q̄ au
dierūt vnꝰ ministroꝝ dedit alapā
ihesu ⁊ ait ihus. Si bñ locutus sū
quid me cedis ⁊c. Ostēdit ihus ꝑ
cutiēti maxillam nō actu ipso pre
bendā eē alterā. ꝫ animo patū eē
ad patiēdū si opꝰ fuerit. Et misit
eū annas ligatum ad cayphā.

De secūda ⁊ tertia negacōibꝰ.

Erat aūt petrꝰ stās i atrio
⁊ calefatiēs se ⁊ dicēte alia
ancilla et hic cū ihu erat
dixerūt qui astabant. Vere tu ex
illis es nā ⁊ galileus es ⁊ loquela
tua ⁊ ydioma galilee manifestuꝫ
te facit. Tūc negauit petrus cum
iuramento et ante hanc negatio
nē exierat ⁊ cātauerat gallus ⁊ q̄
si post horā ꝯgnatus malchi dice
bat eū se vidisse in orto cū ihesu ⁊
tunc petrus cepit anathematizaē
⁊ iurare q̄ nō nouisset hominez ⁊
statim gallus cātauit. Et ꝯuersus
dñs respexit petrum Et recordatus
petrus verbi qd̄ dominus dixerat
egressus fleuit amare fugiens in
caueam que modo gallicātus ap
pellatur in quo loco edificata est
ecclesia. Scd̄m ordinem iohānis
videtur petri trina negatio incho
ata in atrio anne et ꝯsummata in
atrio cayphe. Scd̄m alios qui ñ
fatiūt mentionem de anna videt
tota facta in atrio cayphe. Augu
stinus in libro de cōcordia euāge
listaꝝ asserit totam factā in atrio
anne ⁊ que dicta sūt inde post mis
sū ihm ad caypham recapitulan
do dicta. Jerōimꝰ. in matheo ⁊ be
da in luca videnť velle q̄ petrus i
atrio cayphe negauerit.

De sētētia mortis lata in ihm.

Mane facto ꝯuenerūt apud
caypham sacerdotes et
seniores populi ⁊ scribe ⁊

pharisei et que rebāt falsū testimoniū ɔtra ihesuz. Et dixerunt duo falsi testes. Nos audiuimus eū dicentē Possum destruere templū dei hoc manufactuz ⁊ post triduū nō manufactū ꝛedificaē. Cūq; ñ rñdēt ihs exurgēs cayphas dixit ad ihm. Adiuro te ꝑ deū viuū ut dicas nobis si tu es xp̄s filius dei bñdicti. Et rñdit ihs Tu dixisti. Si dixero vob nō creditis mihi. amodo videbitis filiū hōis sedētem a dextris virtutis dei ⁊ venientē in nubibus celi qd de secūdo aduentu ei⁹ intelligi potest vel de aduentu eius in orbē ꝑ predicatores Tūc princeps sacerdotū scidit vestimenta sua dicēs. Blasfeāuit. Consuetudinis iudaice erat audita blasfemia in deū scindere vestimenta sua. Quid vob videt. ⁊ dixerūt. Reus est mortis.

Hoc testimoniū nō fuit efficax q̄a talia posset dicē in risu.

Hoc in lege ñ hēbāt. ꝫ signū doloris debuit esse.

Prima illusio.

Tunc expuerunt in fatiez eius ⁊ hoc etiā ꝓpriū erat iudeoꝝ spuere in fatiē ei⁹ quē abitiebant Et adduxerūt eū vinctū in pretoriū ⁊ tradiderūt pontio pilato p̄sidi ⁊ nō introierūt ne ɔtaminarēt intrādo domū gētil.

De suspendio iude.

Tunc iudas penitētia ductus retulit. xxx. argenteos dicens principib⁹ sacerdotū. Peccaui tradēs sanguinē iustū. At illi dixerūt Quid ad nos Tu videris. q. d. Tu vidisti quid feceris ⁊ sic est p̄teritū subiūctiui vel tu videbis cū sēties in pena te peccasse ⁊ sic est futuꝝ subiūctiui Quidā tñ sub vna distinctione legūt. Quid ad nos tu videris. q̄d .s. ꝑtinet ad nos. Forte sathanas qui possedeāt iudam postq̄ fecit qd voluit recessit ab eo ⁊ ido potuit iudas dolere qd feceāt ut ex dolore iteꝝ intraret in eū sathanas ut faceret eū inicē sibi manū. Dic̄ ieꝝ. sup. cviij. ps̄. qꝛ magis offendit iudas deū qñ se suspendit q̄ ī hoc q̄ eū ꝓdidit. Et ꝓiectis argēteis in templo abiens laqueo se suspendit ⁊ crepuit medius et cōfractus est effusis visceribus ⁊ in hoc quodāmodo delatū est ori q̄ osculatus erat dñm ne ꝑ os spiritus effunderet Rupto em̄ laqueo putatur post cecidisse et crepuisse. Vtꝝ aūt eadē die se suspendeit an distulerit dubiū est. ꝫ q̄ ante resurrectōez dñi sup psalmū hētur Quidā tñ dixerūt q̄ audita resurrectōe quā ñ sperabat se suspēdit qd nō est autēticū. Dixerūtq; sacerdotes qꝛ nō licebat eos mittere in corbanā qꝛ pretiū sanguinis erāt mittere intellige ꝓ remittere qꝛ inde tulerāt eos. Et emerunt ex eis agꝝ figuli in sepulturaz ꝑegrinorū. cuiusdā .s. figuli vel est figuli ꝓpriū nomē Et dictus ē ager achel demach. ⁊. ager sanguinis Quia fuerūt pretium mortis in vsum mortuoꝝ tradiderūt eos. Tūc impletuz est illud iheremie. Acceperūt. xxx. argenteos sacerdotes vel venditores agri vel iudas ⁊ dederūt eos in agrum

Sup agrū hūc secus viā q̄ ducit effrata mōs grō ē vbi salomō inunct⁹ ē.

figuli.s. pretiũ appretiati a filijs is
rahel. v. xp̄i quẽ appretiauerũt. v. p̄
tio emerẽt filij isrl̄ vel alij q̃ erãt a
filijs isrl̄ nati. Nõ legit̃ in ieremia
hoc. ꝫ in zacharia pene idẽ sẽsus ẽ
sub verbis alijs. Vñ quidã codi
ces habẽt p ꝓphetaꝫ sine noĩe ali
quo. Dicit ieꝝ. ĩ maiori breuiario
q̃ antiqui codices habuerunt in
asaph ꝓpheta. ꝫ vitio scriptoruꝫ
positũ est ĩ ysaia q̃ nesciebãt q̃s
fuerit asaph. Vñ porphiriꝰ voca
bat matheũ impitũ cuꝫ posuisset
ysaiã. ꝫ nõ errauit matheꝰ ꝫ scri
ptor. Similiter in marco dic̃ ieꝝ.
fuisse scriptũ hora. vi. crucifixũ fu
isse dñm. ꝫ scriptores impiti ꝓ epi
si q̃ notat. vi. nec ẽ littera. ꝫ nota
numeri tm̃ scripserẽt gãmã lr̃aꝫ q̃
significat. iij. et inde forte põt legi
glosa q̃ ẽ in marco. Hoc ꝓpe mar
cus sb̃audi dixit. ꝫ scriptor corru
pit et vere dixit tertia q̃tũ ad mi
steriũ. Naꝫ ⁊ cassiodorus ita dicit
errasse scriptores in matheo q̃ scri
pserẽt ieremiã ꝓ zacharia. Etiã sup
matheũ dicit hebreũ quendã sibi
ostẽdisse libꝝ ieremie apocrifũ in
quo hec scripta ad verbũ r̃pierat
Origenes in matheuꝫ. In secretis
ieremie hº repi
tur sicut apl̄us
scripturas quo
rũdã secretoruꝫ
ꝓfert ut illud.
Quod oculus
nõ vidit nec au
ris audiuit. In nullo em̃ regulari
libro hoc inuenitur nisi in secretis
ysaie. Augustinꝰ de ꝯcordia euã
gelistaꝝ dicit apud zachariaꝫ eẽ
tm̃ de. xxx. argẽteis. In ieremia ve

Quia q̃libꝫ pro
phetarũ secreta
habuit q̃ nõ re
uelauit.s. q̃ so
lucõeꝫ nesciuit
vñ ipse dixit se
cretũ meũ m̃.

ro de empcõe agri licet nõ de huiꝰ
agri. Et ita dicit hoc capitulum ex
duobꝰ ꝯpactũ. Vltra etiã ut dic̃
augustinꝰ. quedã ex ꝑsona euã
geliste. quedam ex ꝑsona ꝓphete
accipienda sunt.

De verbis pilati ad ihesum ⁊
iudeos.

Cum aũt ihs eẽt in preto
rio exijt ad iudeos pilatꝰ
querẽs quã accusacõem
ferrent aduersus hõieꝫ hũc. Et p̄
mũ eũ accusauerẽt in duobꝰ q̃ ꝓ
hibebat tributa dari cesari. Et q̃
dicebat se xp̄m r̃gẽ eẽ Cũq̃ rñdis
set ut accip ent eũ ⁊ s̃m legẽ suaꝫ
iudicarẽt: dixerẽt. Nobis nõ licet ĩ
terficere quenq̃ sb̃audi hijs die
bus vel ꝓ potestate translata ad
alios hec dixerẽt. Intrãs g̃ pilatꝰ
pretoriũ primã accusacõeꝫ quasi
nullaꝫ reputans. q̃ forte audieãt
ihesum dixisse. reddite q̃ sunt cesa
ris cesari. de secũda dicit ad ihesũ
Tu es rex iudeoꝝ. Qui rñdit. Dicis
hoc a te an alij dixerẽt hoc de me. v.
in hoc accusauerũt me tibi. Et ait
pilatus. Nũquid ego iudeus sũ.
q. d. Ego non sum iudeus ⁊ ita a
me hoc non dico. sed gens tua. s.
quã tuaꝫ dicis ⁊ de qua natus es
tradiderũt te mihi ⁊ ait ihs. Reg
nũ meum non est de hoc mundo
Cui pilatus Ergo rex es tu. Rñdit
ihs Tu dicis q̃
rex sum ego. Ad
hoc veni in mũ
dum ut testimo
niũ ꝑhibeam ve
ritati Cui pilatꝰ
Quid ẽ veitas.

Tu dicis qd̃ ve
re dicere potes
q. d. muta voceꝫ
pronuntiandi
dic r̃missiue qd̃
dicis ĩterroga
tiue.

Et iterū eriēs dixit iudeis Nullā causam inuenio in eo. At illi dicebāt. Cōmouit vniuersū populū incipiēs a galilea vsq; huc. Dicit magister q; bū fecisse pilatus si rēsiōez ibu sup hoc expectasset. In hoc pilatus arguitur q; nō expectauit donec veritas a dōno describeret cui a pbis nō potuerit describi. Achademici enī dicebāt eā esse i puteo sine fū da q; nō poterāt describē.

Qd herodes illusit dōno.

Cum accepisset pilatus q; homo galileus eēt: qa herodes qui p̄erat regioni illi hierosolimis erat hijs diebus: volēs deferre ei honorē misit ei ihesū ut dūs galilee hoiez galileū vel absolueret vel dānaret. Et ideo reconciliatus est herodes pilato sup nece galileorū quaz p̄dixīmus. Et gauisus est herodes qa ex multo tpe cupiebat ihesū videre a signū ab eo videre. Sacerdotes autē cōstanter accusabāt ibm corā herode. Qui cū interrogasset ihesū i multis nec recepisset rēsiuz ab eo: spreuit eū et illusit ei existimās eū fatuū vel nō sane mētis a in signū illusionis induit eū alba veste.

De secūda illusione.

Tunc pilatus dixit iudeis q; nec ipse nec herodes inueniebāt i eo causā a idō correctū flagellis dimittere. Turba aūt vniuersa clamauit. Crucifige eū. Cūq; pilatus rēnuisset accusabant eū iudei i tertio. q; filiū dei se fecit.

Qd pilatus hora sexta sedit p tribunali.

Tunc ergo pilatus magis timuit a ingressus ad ihesū ait illi. Vnde es tu. Ihs aūt nō rēdit ei verbū. Cui pilatus. Mihi nō loqueris. nescis q; potestatē habeo crucifigere te a dimittere te. rēdit ihs. Non haberes potestatē in me vllā nisi datū tibi esset desup a a cesare. pmo a deo. Et qa quasi timore potestatis supioris angebat pilatus: dixit eū ihesus minus peccare q̄ iudeos. Cūq; pilatus quereret dimittere eū clamabant iudei. Si hūc dimittis nō es amicus cesaris. oīs qui se regē facit contradicit cesari. Audiēs hec pilatus eduxit ibm foras a sedit p tribunali in loco qui dr grece licostratos. hebraice gabatha qd sonat varietatem pauimenti. Erat aūt pasceue hora quasi sexta. Grecis āmixti iudei crebro vtebāt grecis vocabulis. Parasceue enī grece preparatio latine sic dicebant feriā sextaz q; in ea parabant necessaria sabbato. sicut a in deserto duplo colligebant manna. Poterat ergo sexta feria esse incepta et vsq; ad eius ꝓpletionem parata fuit ea que leguntur vsq; ad tenebrās. a sexta cōpleta facte fuit tenebre. Marcus dicit hora tertia. malens intelligere horā qua linguis crucifixerūt eū iudei vel iohānes vocat horā sextā preparationem dominice mortis. Postq; enī in nocte iudei cauerūt eum reum mortis fuerēt vsq; ad crucifixionez. iij. hore no noctis a. iij. hore dici. Reor i medi tullio horarū dūm crucifixū. idō modo hāc. modo illā horā positaz. Nā ecclesia inter tertiā a. vi. horā

celebrat missaz a cū mane celebra
tur dez ante eā Sd in ieiunijs
tari tertia. Cūq differtur missa
accusarēt eum vsq post sextā
in multis nihil in quadragesi
rūdit. Per diez ma vsq pr no
aūt festū pasce nā rex p castri
ofuerat pses margia nostra
nouiter introdu magis factū eē
cta ofuetudine q̄ pro misterio
dimittere vnuz ne audita mis
de vinctis quēcū sa aū sextā q̄ra
q̄ petissent i me mr occasionez
moriaz q̄ ea die p̄uemēdi hora
egressi erant de prādij vel forte
seruitute phara qe nō solū pas
onis. egipcijs sionis. ß a mor
etiā cōpellētibr tis a sepulture
eos exire. alios a ascēsionis sa
occidebāt ut cri cramēta fūt in
stum a duos la missa. i memo
trones in memo riam mortis et
riā primo geito ascēsionis cele
ruz egipti si ad brat post sextā
huc idez fatiant in memoriaz se
nescio. Sd qe fa pulturē post no
ctū est luna. xv. nam. forte i me
cōstat a tūc fuis m oriā resurrecti
se eā quintaz de onis celebrātur
cīaz. Cūq opcō mane.

nē dedisset eligēdi ihm innocētez
aut barrabā latronē: elegerāt bar
rabā. Scribit barrab as a sonat
filius mgri. scribit etiā barabas a
a sonat filius p ris.

Sd pilatr qi nolens tradidit
ihm ut crucifigerēt.

Vnc misit ad pilatū vxor
sua dicēs. Nihil tibi et iu
sto illi. Multa ei passa fū
p visū dormiēs ꝓter euz. Jam dei
nutu poterat ognoscē dyabolr mi
sterijs crucis a ideo laborabat ne
xps moreret. Forte iaz gaudebāt
scī in inferno vñ hoc notauit. Vi
dēs āt pilatr qe nil pficeret. ß ma
gis tumultr fieret: lauit manr fu
as dicēs. Innocēs ego sū a sāgui
ne huir iusti. Et rūdetūt oēs San
guis eir sup nos a sup filios nros
vultio sāguinis. Tūc ihm flagel
lis cesū trādidit eis ut crucifigerēt
Sāccitū erat a romanis ut crucifi
gēdus prir flagellarēt vel forte ut
iudei satiati flagellis a morte desi
sterēt. Adhuc colūna vbi alliga
tr fuit ihs vestigia cruoris ostdit.

De illusione militū.

Milites g̃ p̄sidis suscipien
tes ihm a exuētes euz cir
cūdederūt ei clamidē coccī
neā ad similitudinē purpure q̄ re
ges vtebāt a potuit i clamide illa
assutū eē int aliqd purpure ut in
estiua clamide fieri solet. qa mar
cus dicit euz indutū purpura. p
dy ademate āt plectentes coronā
de spinis impo fuerūt capiti eir Rui
attētius se ofidēasse dicūt spinas
illas asserūt iuncos fuisse marios
quoz aties nō minus spina dura
est a penetratiua. Vnde a poeta a
acuta cuspideiū Cōtē has illu
ti. Credibile est sionēs q̄br ter
autē aculeos co illusus ē p̄mit
rone cruorem de timr nos ante
capite extūrisse reuelacōez cru
etiā flagellis cru cis tres adora
oē dorsi extractr cōes di. agyos
est a sāguinesr fu qē. qi ter hono
dor alias ptes rātes ter illusuz
corpis tūxit ut ñ ꝓt nos a dua
tm manr a pedes br liguis. qē
a latr dicamus tia adhuc silet

aspsa sanguie ß tota veste tin cta xpm ascēdis se de vostra. Pro septro ēt dede runt manui eiꝰ hatūdinē q illu debāt ei tāq; volenti ēgnaē nec valenti.

Etiā ōtr̄ tres accusacōnes dicimꝰ. iij. excusaciones in psona saluatoris. Popule meus qc̄. vbi etiaz exprobrat eis xpus tria bnfitia sua liberacōnem de egipto. regnuz in deserto. introducōez in terrā optimā. q. d. xpus accusas me de negacione tributi potius deberes gratias agere. qa liberaui te a tributo. accusas qz dixi me regē. potius gratias age qz regulariter paui te i deserto. accusas me qz dixi me filiū dei potius oza ut introducaz te in terrā melioē q optimā.

Tertia illusio.

ET genuflexo dicebāt Aue rex iudeoz. Et licet hoc faceret gētiles qz in deis audoribꝰ fiebant. ideo in pascue cū oraē. p pfidis in deis genua nō flectimus Tamē forte in dei cū militibus hoc agebāt. Et expuētes haūdine pcutiebant caput eius et exuentes eū purpura induerē eū veste sua q dixerē eū ut crucifigerēt baiulātes sibi crucez.

De simōe cyreneo.

ET exēntes inuenerē simonē cyreneū pēez alexādri q rufi q hij duo putabāt discipuli ibu q angariauerūt eū tollere crucē post ibm v ad angariā cogerūt eū que est onus pso ne q opis. pangaria opis est i iumento vel seruo. Sequebāt autē ibm mulieres plangentes eum. Quibꝰ ipse ait. Nolite flere sup me. ß sup vos q sup filios vōs Quasi dicēt Flete p iminenti excidio gētis vre Potest ēē vna de causis quare in passione xpi nō sollēnizamꝰ qz dns pcepit illis ut flerēt. Ducebāt q duo nequā cū eo ut interficerentur et venerūt in locū caluarie qd hebraice dicit golgotha. Caluaria est ppe os capitis humani nudū q qz ibi decollabant reiq multa ossa capituz ibi aspsa erāt dicebat locus caluarie vel caluariaz. Ambrosius in epla ad romanos videtur velle qz ibi sepultus fuerit adam q a capite eius dictam caluariam q ei dictuz ab apło. Surge qui dormis exurge a mortuis q illuminabit te xps de qua opinione dicit iez. qz fauorabilis ē interpretacō q mulcēs aures nō tamē vera. Vñ credimꝰ hoc a falsariis positū in ambz. sicut q multa alia Cū aūt crucifigerent eū dicebat. Pater dimitte illis qz nesciūt q̄d faciunt.

De diuisione vestium q tunica sortita.

VNde fecerūt de vestibus eius excepta tunica quatuor pces quia q̄tuor erāt milites q̄ crucifixerūt eū. Tunica

hāc pcessiōez plāgentiū post dnm repsentamꝰ qn̄ letaias p iminētibꝰ piculis facimꝰ q in xta mādatū domini plāgimꝰ sup nos et sup filios nōs Sane cūr sup altare ponēda ē ut de altari tollat eā baiulus crucis qz de xpi humeris subla taz tulit eam simō cyreneus.

aūt erat in cōsutilis ꝛticulato ope facta ⁊ ideo scindi nō poterat: desu p ꝯtexta p totū habens. s. pannū aliquē ex trāsuerso sup humeros positū ad modū corrigie ī pellicijs ⁊ sortiti sūt de ea cui⁹ eēt.

De titulo triūphali.

Scripsit autē pilatus titulū cause ei⁹ ⁊ in titulo causaꝫ mortis eius Jhs nazaren⁹ rex iudeoꝝ. q. d. Ideo crucifixus ē qꝛ rex erat iudeoꝝ Et scripsit illū hebraice grece ⁊ latine ut diuersaꝝ linguaꝝ hōies q̄ cōuenerāt ad diē festū illū legere possent ⁊ intelligere. Vtꝝ autez principiū tituli scriptū fuerit tribus linguis incr̄tū est. ꝫ ꝫ finis rex iudeorū sic ē scriptus hebraice. malcus iudeoꝝ. grece basileos exomosoleon. latine rex cōfitētiū. Crux aūt nō habebat sup lignū trāsuersū aliq̄d habēs formaꝫ thau. ꝫ pilatus supposuit cauillā ⁊ tabulaꝫ affixā ei ⁊ in tabula eāt titulus sic. Dicūt āt in cruce dñi fuisse. iiij. lig̃ diuersa ⁊ forte ī toti dē diuersis generib⁹ lignū erectū trāsuersū tabula supposita. trūc⁹ quidā cui infixa erat crux qui ī rupe defossus fuit. Inuenit ei lignū dñice crucis ⁊ palme ⁊ cipressi et ut quidā tradūt oliue ⁊ cedri. Dixerūt aūt iudi pilato ut mutaret titulū ⁊ noluit. ꝫ ꝯfirmauit dicēs Qd scripsi scripsi ⁊ immobilit scripsi. Pretereūtes āt blasfemabāt eū dicentes. Vach q̄ destruit templū dei ⁊c. Similiter ⁊ sacerdotes illudebāt ei dicētes Alios saluos fecit seipsū nō pōt saluū facere. q. d. Nūc apparet q̄a nō ex se. ꝫ in beelzebub homīes sanabat potius em̄ se sanaret. Demones em̄ sētiētes vires suas fractas eē hec agebāt ut descēdēt de cruce. Tamē in thobia sup exenteracōez piscis legit demonē stetisse sup brachiuꝫ crucis ⁊ ꝯsiderasse an xp̄s aliquā maculaꝫ peccati haberet.

Tres sūt tituli triūphal' victorū gesta ꝯtinēs p̄coni alis qui in portis ⁊ domib⁹ scribebatur memorial' qui supra sepulcra ⁊ epitaphiū. Vel etiā trib⁹ linguis sig̃ficatū ē q̄ oīs religio q̄ p linguaꝫ hebreā q̄ apd eos pri⁹ ꝛligio viguit ꝓpt cultū vni⁹ dei ⁊ omnis sapiētia q̄ p grecā ⁊ om̄is fortitudo q̄ p latinaꝫ p dñio romanoꝝ credere deberēt illū deū ⁊ hominē.

De diuersis meritis latronū.

Eciam vnus de simulpendētibus blasfemabat eū alter increpās blasfemātem ait. Memento mei dñe dum veneris in regnum tuum. Et audiuit a domino Hodie mecū eris in paradiso nō intellige de terreno vnde expulsus est adam neq̄ de angelico quia ad illuꝫ ante xp̄m nemo ascēdit. sed in requie que ē esse cū ihesu Vel hodie eris mecū qd est eē in paradiso Forte fuit anima huius cum anima xp̄i in sinu abrahe ⁊ cum illa regressa ⁊ quia non tunc penetrauit latro celos. etiaꝫ ex alijs multis locis scripturarum habemus. Errauerunt quidam putantes esse multa loca bonorum preter celum paradisum. s. ade. locaq̄ in aere ⁊ terra vbi beate viuūt. nec tñ deum videbunt.

Soli eñ pfecti cũ angelis fruẽtur
dei visione. Ob hoc etiaz dictũ pu
tant multe mansiões in domo pa
tris mei sunt.

¶ Qd virgo v̊gim̃ omissa ẽ.

STabãt aũt iuxta crucem
mater ihesu ⁊ maria deo
phe ⁊ maria magdalene
et iohãnes. Tũc dixit ihs matri
de iohãne. Mulier ecce filius tuꝰ
Et iohãni ecce mater tua ⁊ ex illa
hora accepit eaz discipulus ĩ sua.

quasi suã habẽs matrez vel ĩ sua quasi potestate vel in cõmunione rez suarũ. tamez nihil credit habuisse ꝓpriũ sed cũ esset tra

Quia iohãnes astitit crucifixi omi. iõ die eadẽ legit passioꝑm ipsũ licet meritoꝑ postremꝰ legat q̃ scripsit postremus.

ta virgo cũ aplis iste spetialẽ eiꝰ curã habebat.

¶ De tenebris factis a sexta vsq̃ ad horã nonã.

HSexta autẽ hora tenebre facte sũt vsq̃ ad nonaz p vniuersaz terrã. Non fuit eclipsis solis ut quidã mentiti sunt q̃ luna e regiõe fere erat ad solẽ. Eclipsis ãt fieri solz tm̃ in sinodo solis et lune. Legit q̃ tũc atheis vigebat studiũ ⁊ cũ inq̃sissent phi cãm tenebraz nec inuenirẽt dixit diionisius ariopagita q̃ deus natur̃ patiebatur Et fecerũt ei arã

Quia tribus horis protẽse sũt tenebre. ideo ⁊ nos celebrẽmꝰ tenebras etiaz triduane mortis quasi triduanas facimus exeq̃as q̃a nec albi monachi ix. fatiũt lectiones ñ ꝓmortuis ⁊ tũc etiã ꝓma

⁊ supscripserũt ignoto deo de q̃ legit in actibus apl̃orum. Tũ omi genes videt vel le q̃ tenebre illetm̃ fuerũt super vniuersã terrã indee q̃a si per orbẽ diffuse fuissent in aliq̃bus hystoriis tenmꝰ eorũ inueiretur

tus tenebrarũ insinuat que in illi diebꝰ cepẽt p̃cedere diẽ Extũctio cãdelaz fugã signat apostolozꝰ. Vel q̃ paulati fit: occisionẽ ꝓphazꝰ a p̃ua geneãcione factã ⁊ tandẽ dñi mortẽ intelligẽ.

scriptũ ⁊ sicut tribus diebꝰ super egiptios tenebre. in terra vero iessen vbi erant filij israel lux erat. ita modo quasi ecõtrario sup filios israel erãt tenebre alijs nationibus lucẽ fruentibus.

¶ De clamore dñi ad p̃rem.

HT circa horã nonã ihs clamauit voce magna dicens. heli vel heloy lamazabatani vna dictio est heli et sonat deus meus. Hel emꝰ nomẽ dei est. oy id est meus. Quid autẽ sonet vox illa xp̃i euãgelista interp̃tatus est. Hic ptz q̃ psalmꝰ q̃ eis dẽ verbis incipit de xp̃o scriptus ẽ nõ ut quidã putãt ex psona dauid. vel hester. vel mardochei. Et dixerũt quidã Heliaz vocat iste. hij romani erãt nõ intelligentes hebreuz. Clamabat aũt ihesus se derelictũ a patre nõ q̃ deitas separata eẽt ab hũanitate. ꝗ q̃ita traditus erat a p̃ie calamitatibꝰ q̃ videbatur derelictus. vel se derelictũ a p̃ie dicit. q̃ tũc fere mutilis videbatur passio eius. q̃ de toto genere hõim non videbat quis redimi nisi latro qui solus credebat i eũ.

Vñ dic̄ in ysaia Factus fuꝫ sicut q̄ colligit stipulam in messe et in psalmo. Singulariter fū ego donec trāseā excepta beata virgine quā etiam tūc credidisse credimus In hmōi eñ sēp ipsa excipitur.

Metaphorice loq̄t ysaias cū forte tēpoē messis ꝓposuit paterfamilias colligere messem nō inuenit nisi de spicis stipulā ita fuit de xp̄o cuꝫ tp̄e g̃tie deberet messem suā .i. iudeos colligere nō inuenit nisi solum latronē fidelem.

De morte dñi p⁹ gustatū acetū

Postea dixit ihesus. Sitio. Vas aūt erat ibi positu ꝫ aceto plenū ⁊ vnus ex militib⁹ impleuit spongiaꝫ aceto ⁊ ī posuit eā harūdini suppositā ysopo circumligatam et dabat ei bibere Fuerūt q̄ dicerent crucifixos citius mori si acetū cū felle biberēt ⁊ ideo milites acetū secuꝫ posuisse ut citi⁹ possent liberari a custodia si citius morerent̄ quos crucifixerāt. Potuit eē ꝙ vile vinū secum tulerant ad bibendū et ex calore q̄si acetū factū est. Vñ ad notandū ei⁹ acredinē alius euāgelista dicit vinū mirratū. alius cū felle mixtū. Cūq̄ libasset ihs acetū dixit. Consūmatū est quicq̄d .s. fieri oportebat añq̄ moreret̄ vel vitiū hūane corrupcōnis dixit eē cōsūmatū. Ihesus aūt clamauit voce magna dicens. Pater in manus tuas ɔmēdo spiritū meū ⁊ inclinato capite tradidit spm̄.

De signis in morte dñi.

Et ecce velū tēpli q̄d erat añ sancta sāctoꝝ scissum ē a sūmo vsq̄ deorsū. Remigi⁹ dicit velū q̄d dicebat̄ exterius scissum est q̄d mistice tm̄ dictum est vel forte etiā velū appensū añ fores templi q̄d ad tegendas fores appositū ē dicit ioseph⁹ cū interiori velo scissū. Nā ⁊ in euāgelio nazareoꝝ sup liminare tēpli infinite magnitudinis fractū eē legit̄. auditasq̄ voces in aere trāseamus ex hijs sedib⁹ Terraq̄ mota est petre scisse monumēta apta ⁊ quidaꝫ sc̄i surrexerūt a mortuis ⁊ venerūt in iherusalez ⁊ apparuerūt multis. Forte hij fuerūt de q̄b⁹ sup epl'aꝫ ad hebreos legit̄ ꝙ multū affectauerūt sepeliri in terra sancta ut cū dño resurgēte resurgerēt. Vtꝝ aūt aliq̄ eorū ita pmāserint ⁊ cū dño ascēdente ascēderint: nescimus Beda sup matheū Isti credēdi sūt cū ascēdente ascēdisse simul corpe. ꝙ aūt aliqui eoꝝ iteꝝ mortui sūt postq̄ dominuꝫ surrexisse testificati sunt scimus q̄ corpora quorūdā adhuc quiescunt in iherusalez ⁊ sanctus scarioth vn⁹ eorū fuisse a q̄bus dā ꝑhibet̄. Hijs visis centurio ⁊ qui cuꝫ eo custodiebant ihesū timuerūt ⁊ dicebāt Vere fili⁹ dei eāt iste. Quia hora nona mortuo dño cēturio factus est p̄co fidei nr̄e ⁊ ꝑfidis recētibus licuit ioseph et nichodemo disponere de funere et mulierib⁹ accedere ꝓpius. iō hora nona cōuenim⁹ non ad missale offitiū. sed q̄si ad funeris obsequiū.

Dicit̄ sāct⁹ scarioth fuisse abbas quo mortuo quidā monachi inconsolabiliter dolentes mortui sūt ⁊ adhuc ɔpaginati videt̄.

Qd fractis cruribꝰ letronū xp̄s lanceatus est.

Iudei aūt ne remanerēt pendētes in cruce in magna die sabbati rogauerūt pilatuz ut frangerēt crura eoꝝ ⁊ tollerent ne festū horore diuturni cruciatus fedaret. Cūqꝫ milites p̄mi fregissent crura ⁊ veissent ad ihesū inuenientes eū mortuum os ñ cōminuerunt ex eo. Sed vnus militū lancea dextꝝ latus eiꝰ ꝑforauit et cōtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua et qui lanceauit eū ut tradūt quidaꝫ cū fere caligassent oculi eiꝰ ⁊ casu tetigisset oculos sāguine eiꝰ clare vidit. Itē sup locū vbi crucifixus est hoc scriptū est grece. otheos ⁊ hic deꝰ. basileosismō ⁊ rex noster ꝓseonas ⁊ ante secula. glanse ⁊ operatus est. sothias ⁊ salutes. emesotis ⁊ in medio. gis ⁊ terre.

Opinio ē crucē dñi. xv. pedes habuisse ī altū ⁊ tabulā suppositā pedē ⁊ dimidium.

De sepultura dñi.

Cum aūt sero factū essꝫ ioseph decurio ⁊ vnꝰ de ordine curie ab arimathia que est ramatha cītas helchane patris samuelis diues ⁊ iustꝰ de quo etiā quidā putāt ꝯscriptum eē psalmū. Beatus vir qꝫ nō cōsēsit actibus ⁊ ꝯsilijs alioꝝ: pecijt a pilato corpus ihu qꝫ ⁊ ipse discipulus erat ihu. ꝫ in occulto. Venitqꝫ etiā cū eo nichodemꝰ ferens mirre ⁊ aloes quasi libras centū ista amaritudine sua vermes arcent a corpibꝰ mortuoꝝ ⁊ accepe rūt corpus ihu ⁊ inuolutū sindone quā emerat ioseph ligauerūt lintheis alijs que credit attulisse nichodemus. Erat autez nō longe monumētū nouū in petra excisuz in quo posuerūt eū. Et quia in simplici sindone inuolutū est corpꝰ ihu: instituit siluester papa ut sacrifitiū altaris in linio tm̄ panno celebretur.

De sepulcro dñi.

De monumēto dñi dicit beda sup marcū qꝫ domꝰ fuit rotūda de subiacēte rupe excisa tante altitudinis ut vix homo manu extēta culmē possꝫ attingere: introitū habens ab oriente cui magnus lapis appositꝰ eāt ꝓ hostio. In ꝑte eius aquilonari locus dñici corpis de eadē petr̄ factus est: septē pedes habēs longitudinis tribꝰ palmis altius cetero pauimento eminens quasi sarcofagꝰ suppositus pauimento vl' in ipso piete loculus factus erat sicut fit in muris domoꝝ ad vtensilia reponenda. Nā et dicit beda locū illū nō desup. ꝫ a latere meridiano patulū vnde corpus efferebat qd tn̄ ⁊ priori sentētie cōgruit ut esset quasi sarcofagꝰ indiatus sup latus apturā a latere habens nō desup. Color vero monumēti ⁊ loculi rubicūdo ⁊ albo dicit eē ꝑmixtus ⁊ erat maria magdalene ⁊ altera maria cōsiderantes vbi positū erat corpus ihu ⁊ reuētentes ꝑauerūt vngenta q̄diu licuit eis operari. Sabbato enim q̄euerunt.

De custodibus sepulcri.

Altera aūt die que ē post pasceuen ꝯuenerūt sacerdotes ⁊ pharisei ad pilatuz

dicentes. Hic seductor adhuc viuens dixit post tres dies resurgã Iube ergo custodiri sepulcrũ ne discipuli eius furto subtlatũ surrexisse dicant. Secũdũ hãc litteraẕ patẕ qꝫ sabbato hec facta fuit. Tũ remigius exponit hic pascuẽ ꝑparacõeẕ dñice passionis que incepta est a prima vigilia noctis ut ꝑdixim⁹. Et legit ita. Altera autẽ die que ẽ post hãc pascuẽ. post incepcõeẕ hui⁹ ꝑparacõis. hec ẽ ipsa sexta feria que orta est post ei⁹ incepcõeẕ Visũ est forte remigio. qꝫ ea die posuerũt iudi custodes sepulcri a signauerũt lapidẽ qꝫ sabbato nõ fecissent Vnde pilatus ait. Habetis custodiã. do vobis licentiã ponẽdi custodes: ite custodite qui a fecerũt. Nota cũ in passionibus sanctoẕ a mortib⁹ sollemnizet ecclia a iocũdet: potius i die mortis saluatoris sui exultaẽ a sollẽnizare deberet Sũt ergo tres cãe que assignãt a sanctis patribus qre ñ sollẽnizata exultare nõ ꝑsumit. Prima ꝑ timore pcti omissi i adã ꝑ quo subiit dñs ea die patibulũ crucis Secũda ꝑ ꝑcepto qꝫ dictũ est populo per moysen dñs pugnabit ꝑ nobis a vos tacebitis. Tertia ꝑ ministerio ut q̃i per hoc ostendat ecclia se discordare ab inimicis ymolando.

De aduẽtu mulieẕ ad sepulcrũ.

Esperãt sabbati que lucescit i prima sabbati cuẕ adhuc tenebre eẽnt vẽit maria magdalena et maria iacobi a maria salome ad sepulcrũ cũ aromatib⁹ que parauerant. Qui dã nõ misi duas venisse dicũt. q̃a supra dñi due dicte fuint obsidẽ asse sepulcrũ a reuertẽtes passe aromata. Et dicũt qꝫ additũ ẽ hic a salome expositio est alterius maie tacite cõtra quos sufficit opponere vsum ecclesie q̃ tres repsentat Crisostomus dicit mũrem filioẕ zebedei vocataẕ salomã. Etiã lucas dicit preter marias affuisse iohãnam que tradit fuisse vxor cuze procuratoris herodis. Nomine vesperis ut dicit augustin⁹ de concordia euãgelistaẕ noctem significat a pte totã a est vespe sabbati. v. nocte sabbati. ꝗ ne de ipso vespe qꝫ est initiuẕ noctis intelligamus mutauit genus a ait que referens ad sensuẕ nõ ad nomẽ que.s. nox lucescit i prima sabbati. hoc est cui⁹ finis est diluculũ prime sabbati. v. dñice. q. d. Nocte sabbati venerũt nõ tamen qualibet nocis parte sed diluculo.

De alio ordine dieẕ.

In hac nocte terminatis ẽ ordo dierũ naturaliuẕ qui erat ut dies ꝑcederet noctem Deinceps fit omutatio temporẕ fecit creator ut nox precedat diẽ. Et hec nox cõmunis fuit a sabbato a dñice diei a ita ꝑ fino octen dicitur dñs fuisse i cor de terre tribus diebus a trib⁹ noctibus accipiendo ꝑ extremã pte parasceues totũ diem cũ nocte sua a sabbatum totum a ꝑ noctẽ dñice diei ipsam dñicam Tamen augustinus videt hanc mutacõem velle factã in pasceue ut nox. v. ferie fuerit etiã parasceues a orto iã sole. v. cũ ceptũ iã ab orientis ptibus albescere dicebant ad inuicem.

Quis reuoluet nobis lapidem ab hostio mõumẽti. Et respiciẽtes viderũt reuolutũ lapidẽ a angelũ sedẽtẽ super eum. Iã enim terremotus factus eãt dño resurgente a clauso sepulcro egressus erat ibs. Cuidã aũt monacho sancti laurẽtij rome extra muros anno ab incarnacõe dñi m.cxi. miranti de cingulo suo q̃ ciãus erat insch to a pecto aũ eũ vox i aere facta est. Sic potuit clauso xps pdire sepulcro. Angelus ãt pstulit lapidez ut egressuz iam factũ indicaret. Pre timore aũt eius exteriti sũt custodes vñ ia cebãt velut mortui.

Per hoc fecit q̃ nocte dñice diei surrexit cũ in genesi dictũ sit ꝑmo dixit deus fiat lux et facta est lux.

Nota q̃ de apparicõne angelozꝝ videt cõtrietas iter euãgelistas. Mathe us enim dicit q̃ mulieres inuenerũt vnũ sedẽtẽ ad hostiuz monumẽti super lapidez reuolutũ neq̃ cõmemorat plures. Marcus dicit q̃ inuenerũt in dextris loculi sedẽtẽ. Lucas dicit q̃ inuenerũt duos stantes. Johannes q̃ tãq̃ vltimus quasi correctior dicit q̃ duos inuenerũt sedentes vnũ ad caput a aliũ ad pedes. Licet aũt diuersa sũt hec nõ tñ adũsa. Credimus tñ q̃ tres apparuerũt angeli. vnus primo sedit super lapidez qui trãstulit se ad dexteraz loculi in quo erãt alij duo primo stãtes postea sedẽtes.

De hora resurrectõis.

Et hora quidẽ resurrectõis queri solet de qua varie loquũt auctores. Iero. in lib. s. xij. questionũ vespe sabbati ait matheus. Marcus vero a valde mane vna sabbatorũ venit ad monumẽtũ orto iã sole. Hui q̃stiõis duplex est solutio. Aut enim nõ recipimus marcuz oibus greciе libris pene hoc capitulũ in fine ñ habentibus aut vterq̃ verũ dixit. Mathæus qñ dñs surrexit a vespe sabbati. Marcus qñ vidit eũ maria magdalena a mane. Ambr. in fine expositõis huic ñ vespa scẽte die. ꝗ nocis vespere dñs surrexit dem q̃ grecus sermo p vespe habet sero. Sic ergo dñs nõ in vesptino tpe sed sero a pfunda nocte surrexit. Vnde a ad monumẽtuz mulieres potuerũt accedere custodibus quiescẽtibus et principes sacdotũ dixerũt quia discipuli eius nocte venerũt. Vt aũt scias nocte velmãe factũ. mulieꝝ alie sciũt. alie nesciũt. Sciũt que nocti obseruant nesciũt que recesserũt. Vna maria magdalena fm iohannẽ nescit. alia maria fm matheũ scit. Nã eadẽ aũ magdaleaz postea nescire ñ potuit. demq̃ alteraã esse agnosce. Illa ad mittit tenere pedes dñi. hec philetur. Illa angelũ videre meruit hec primo cũ venit neminẽ vidit. Illa discipulis dñm resurrexisse nũtiauit hec raptũ esse putauit. illa gaudet. hec plorat. illa xpõ occurrit. hec mortuũ querit. Augustinus ut supra diximus dicit eũ diluculo surrexisse cui ꝓsentit auctoritas illa que dicit dñm. xl. horis fuisse

Cõis opinio ẽ vnaz tm fuisse magdaleaz posteꝝ a postea nesciẽ potuit. demq̃ alteraã esse agnosce. Illa ad dẽ alteratazꝝ.

mortuū a totidem dieb9 post mora
tū in terra aīa ascēsionem qm hoīs.
iiij. vespertinis p̄ascues a. xxxvi.
duaꝝ noctiū a vnius diei. Ecclesia
q̄ assentire videt̄ que matutinas
laudes p̄ xp̄i resurrectōe celebrat
Pro predicta vero sentētia ambro
sij facit q̄ sampson in tipo resurre
ctionis media nocte surgēs tulit
portas gaze. Sic ꝗ aīa xp̄i rediit
ab inferis a red Forte p̄ p̄ma sē
dita est corpi fa tētia iey. facit
cto impassibili q̄ ap̄li tradide
Vtq; āt aia xp̄i rūt ea nocte nō
tūc facta ē ipas dimitti pp̄l'm
sibilis cuꝝ egres ab eccīa vsq̄ad
sa ē a corpe an p̄fūdā nocte.
tūc demū cuꝝ reddita est corpi ne
fine corpe glorificaret: si memini
me legisse. De sanctis quos edu
xit de inferno si quer̄it vbi fuerint
post resurrectionem deus nouit vel
sicut dr̄ de dño. Fuerūt in extremis
mais a. sup amplissimos fines or
bis De diuersitate aduētus muli
erū ad monumētū que videtur in
euāgelistis eē Vnā porphirius ir
ridet eos a de apparitionibus a de
nūcio āgeloꝝ. glosa augꝰ. super
mathēū plene diffinit hoc dixisse
sufficiat. q̄ dēcz apparitiones xp̄i
post resurrectionē legūt in euāge
lijs. v. ipsa die resurrectōnis a qn
q̄ postea. In ap̄lo legit q̄ visus ē
iacob a quingētis fratrib9 simul
sed nec tēpus nec modū determi
nat. Quidaz dicūt q̄ mortuo dño
iacobus voūit se nō comestuꝝ do
nec resurgeret a ideo dicūt q̄ eadē
die resurrectionis apparuit illi. fu
erūt a qui dicerēt ioseph eadē ves
pera qua sepeliuit dñm a iudeis i
carcerātū et michodemū latuisse a
demū factū discipulū a ideo ante
alios statiz apparuit ioseph i car
cere ad consolandū.

Qs angeli locuti sūt mulierib9

Et factū est cum mente cō
sternate eēnt mulieres de
hoc qs viderāt. Ecce duo
viri id est angeli in corpibus hu
manis stetērūt secus illas. Cūq̄
dedinarent vultū in terrā dixerūt
angeli ad illas. Quid queritis vi
uentē cum mortuis id est in sepul
cro qui locus est mortuoꝝ. Non
est hic surrexit sicut dixit vob dū
esset in galilea. Nota q̄ sāde mu
lieres nō corruerūt. sed inclinaue
runt vultū a idō mos ecclesiastic9
est ut exemplo eaꝝ etiā in memo
riā dñice resurrectionis a in spē no
stre oībus dñicis diebus et a pa
sca vsq̄ ad penthecostē non flecti
mus genua orantes a addiderūt
Ite dicite discipulis eius q̄ surre
xit et ecce precedet vos vel eos in
galileā. Et recordate verboꝝ domi
mi ibant.

De cursu iohānis a petri.

Cucurrit aūt maria mag
dalena a venit ad petruꝝ
a iohānem a ait. Tulerūt
dñm meū de monumēto a nescio
vbi posuerunt eū. Hoc agebat in
ea vis amoris vel osternatio men
tis ut non inuentū non crederet ñ
sublatū. Cucurrerūt ꝗ illi duo ad
monumētū a nō inuēto corpe cū
q̄ vidissent sudariū capitis a lin
theamina posita seorsum credide
runt verꝝ esse qs mulier dixerat a
redierunt ad semetipsos id ē ad
hospitia sua.

Qd dñs apparuit magdalene.

Maria āt magdalena que cū eis redierat ad monumētū ꝛmāsit foris plorās Cūq; intro spexisset vidit p̄fatos angelos sedētes iuxta loculuz corpis vnū ad pedes ⁊ vnū ad caput Qui dicūt illi. Mulier q̄d ploras Que ait. Quia tulerūt dñm meuz ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Et ꝯuersa vidit ih̄m stātē ⁊ nesciebat q̄ ih̄us est. Dicit ei ih̄s. Mulier q̄d ploras: quē q̄ris. Illa existimās ortulanū esse ait. Dñe si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū. ut ego eū tollā. Dicit ei ih̄us. Maria ⁊ statī ꝯgnouit eū ⁊ ait. Rabboni qd est idē q̄ rabbi ⁊ ꝓcidens voluit tāgere pedes ei⁹ ut ꝯsueuerat. Et ait ih̄s. Noli me tangere n̄ em̄ ascendi ad p̄rem meū supple ī corde tuo. q. d. Quē tm̄ mortuuz q̄ris viuentez tangere nō mereris. quē. s. cadauer sublatū nō filium equalē p̄ri putas. ꝫ vade ⁊ dic frībus meis. Ascendo ad p̄rez meuz ⁊ p̄rem vestꝝ. deū meū ⁊ deū vr̄m hoc est in ꝓximo est ut me videāt ascendentem.

De mēdatio custodū.

Dum aūt hec fierēt custodes redierūt nūtiātes pn̄cipibus sacerdotū que facta fuerāt. At illi pecunia copiosa corrupti dixerūt. Nobis dormientib⁹ furati sūt discipuli sui corp⁹ ihesu ⁊ māsit hoc verbū apud iudeos vsq; in hodiernū diē.

Qd dñs apparuit mulieribus ī via.

Venit aūt maria magdalena iam credēs et inuentis alijs que cū illa prius fuerāt ibant simul ad discipulos iam certe de resurrectōe. Et ecce occurrit eis ih̄s dicēs. Auete. Ille aūt accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eius adorātes. Dixit eis ih̄us Ite nūtiate fratribus meis ut eant in galileā ibi me videbūt. Hāc visionē sui in galilea pre ceteris dñs memorat q̄ in ea credimus oēs discipulos affuisse ⁊ exprobrādo quibusdā duritiā cordis eoꝝ eos plenius dicit̄ certificasse. Abierūt aūt mulieres et nūtiauerūt omīa. xi. lugentibus ⁊ hijs qui cū eis erāt et visa sūt añ eos sicut deliramenta verba hec. Petrus aūt surgens cucurrit ad monumentū ut lucas dicit Et tūc verisimile est q̄ dñs apparuit ei ⁊ si nō legat̄ in euāgelio de quo dr apparuit ⁊ petro Quinquies p̄ma die resurrectōis apparuit.

De duob⁹ euntib⁹ in emaus.

Eadē die visus est duob⁹ discipul̄ eūtib⁹ ī emaus quoꝝ vnus dicebat̄ cleophas tacito nomine alterius putat̄ se lucas innuisse more scriptorū sancte scripture. Sed ambꝝ. in lucā dicit illū vocatū amaon. P⁹ vastacōez iudee sub marco aurelio restaurata est emaus et dicta est necapolis hoc erat a iherusalē in spatio. lx. stadioꝝ Tradūt greci scriptores herculē gigantē vno anhelitu. cxxv. passus cucurrisse ⁊ stetisse ⁊ a stando spatiū hmōi vocant stadiū. cunq; viij. stadia fatiāt miliare. in sūma. lx. fatiunt vij. milia passuū ⁊ qn̄genta. lvij. miliaia ⁊ quatuor stadia ⁊ leucas tres ⁊ tres ꝑtes quarte. Ibat aūt

ihs cū illis ⁊ oculi eorū tenebant
ne eū agnoscerent vñ videt aliqd
in oculi eorū fuisse ne eū agnosce
rent et alibi legit. Apparuit eis in
alia effigie ergo aliquid etiā erat
in eo ne eū agnoscerēt Potuit eci
am esse ut mutatio eiusdem corpis
mortalis in immortale non posset
fieri sine quadā alteratōe p qua
subito visus non agnosceret ut si
quis quem videt puerū si paulo
post occurrēte sibi iuuenē videret
nō mox eū agnosceret Et cū agno
uissent eum in fractione panis ⁊
euanuisse ab eis Fregit et porri
gebat illis. Iō
tres ptes hostie
vna q̄i est dñi
due portigūtur
vna sacerdoti. al
tera ministro vel
refuat infirmo
Reversi sunt in ierusa
lem ⁊ inuenerūt
cōgregatos. xi.
⁊ eos q̄ cum eis
erāt dicētes. qa
surrexit dñs vere
⁊ apparuit simoni ⁊ illi narrabāt
que gesta erāt in via ⁊ quō agno
uerūt eū in fractōe panis.

Qd dñs apparuit illis absente
thoma.

Qvidā aūt ex eis nō credi
derūt ex qb9 vn9 erat tho
mas. Quo egresso cū ad
huc alij colloquerēt de hijs q̄ au
dierāt ⁊ sero iā esset et fores clause
ppter metū iudeorū stetit ihs in me
dio eorū ⁊ ait. Pax vob ego sū no
lite timere Ipsi āt
putabāt
se spm videre. Nō
dū em credebāt
vel tertia die po
tuisse verā carnē
resurgere vel fusci
tatam clausis ia
nuis posse intrare ⁊ ait illis. Vide
te manus meas ⁊ pedes meos. pal
pate ⁊ videte qr spūs carnem ⁊ os
sa nō habet sicut me videtis hēre
Ostēdit eis cicatrices manuū. pedū
⁊ lateris. Tribus de cauſ pcipue
refuauit dñs cicatrices in corpe
licet incorruptibili ad corroboran
dā fidē apl̄orū. qr surrexerat et ut
semp repsentet pri q̄le genus mor
tis tulit p nob ⁊ ut in iudicio vide
ant pfidi in quē pupugerūt et ut
ostēdat omni carni signa victorie
sue verbi gratia. Miles fortit egit
⁊ multis vulneribus pfossus ē ait
illi medicus. Vis sanari sine om
ni cicatrice vel cū cicatricibus sine
omni deformitate. Puto q in sig
nū glorie sue ⁊ p exēplo alios ai
mādi ad idē refuaret cicatrices.
Et nota q duo mira fm hūanam
rationē ⁊ sibi ctraria dñs ostendit
eis corpus. s. incorruptibile ⁊ palpa
bile Nā palpari non potest q nō
corrūpit ⁊ corrūpi necesse est qd
palpat. Dicit tñ beda q corpus do
mini ⁊ subtile erat p effectū spirita
lis potētie ⁊ palpabile p veritatē
nature id est palpabile ostensuū
ut veritatē carnis probaret. Vel po
test dici corpus dñi vere visibile ⁊
palpabile alijs incorruptibilibus
Incorruptibilibus vero videri ⁊ pal
pari non potest nisi miraculose.

Qd postq̄ comedit cū eis insuf
flans dedit eis spiritū sanctū.

Adhuc illis nō credētibus
ait ihs. Habetis h aliqd
qd māducetur ⁊ obtulerūt
ei partem piscis assi ⁊ fauum mellis.
Et māducans reliquias dedit illis.

Sed sciendũ est cibos à dño sum
ptos post resurrectõem nõ solũ sũ
ptos·ꝫ etiam assumptos sicut aq̃
missa in ignem assumit· ante mor
tem vero sumptos in alimoniam
Aliter enim absorbet aqua terra si
tiens·aliter radius solis cadens et
ait illis·Hec sunt verba que locut⁹
sum vobiscum eem a similis vobis
passibilis· Tunc aperuit eis sensũ
ut intelligerent scripturas et dixit
eis·Vos eritis mihi testes hoc i
omnes gentes incipientes a ihrlm
Gauisi sunt ergo discipuli viso do
mino a agnito dixit ꝗ eis iterum
Pax vobis sup
plesit vel e· Cũ
vicarius xpi pontifex.s.dicit ppl'o
Pax vobis tm̃ subintelligitur· sit
Qui ut ostendat se xpi vicariũ qñ
q̃ dicit pax vobis a tunc cũ primo
vertitur ad populũ in missa· quia
hec fuit prima vox xpi ad discipu
los post resurrectõem·Instar vero
alio sacerdotũ dicit postea dñs
vobiscum ut se vnũ ex nob esse osten
dat· Hec cum di
xisset insufflauit
a dixit eis·Acci
pite spm̃scm̃ q̃
tũ remiseritis pec
cata:remittunt
eis et quorum reti
nueritis:retenta
erunt· Huic q̃dã
sentẽtie adherẽt dicẽtes·Neminẽ
posse soluere vel ligare nisi habe
at spm̃sãctũ quo auctore hoc faci
at·sed attendẽdũ dicunt q̃a etiã ãn

Iesu m

Apli dicunt ac
cepisse spm̃san
ctũ ter· Primo
ad gratiam curacõ
nũ· Secũdo ad
remittẽdũ pcta
ctio ad loquen
dum variis lin
guis.
resurrectõem dedit eis ihs eãdem
potestatem sine insufflacõne nec tm̃
legit ibi dedisse spiritũsãctum eis
Que duo p̃ dixit moyses ibi sure
rũt mel de petra id est potẽtiã ligã
di a soluendi et miraculorum a xpo
immuni a pcto q̃uis mortali a po
stea oleũ de saxo durissimo id est
eandẽ potentiã cũ spũsãcto de xpo
impassibili.

¶ Qd apparuit thome.

Vnq euanuisset ab eis
redijt thomas·dixerũtq
alij ad eũ·Vidimus dñm
Qui dixit se nõ creditureũ nisi vide
ret a tangeret cicatrices vulnerum
Post dies autẽ·viij·cũ eẽnt disci
puli intus a thomas cũ eis·stetit
ihs in medio ianuis clausis a ait
thome·Infer digitũ tuũ huc a vi
de manus a latus et noli eẽ incre
dulus·ꝫ fidelis·rndit thomas De
us meus et dñs meus.s.tu es· Et
ait ihus·Quia vidisti me thoma
credidisti·beati qui nõ viderunt a
crediderũt·Tamẽ qui dã dicũt tho
mam tm̃ vidisse nec ausum tan
gere· q̃ xpus tm̃ dixit q̃a vidisti
me·Sed q̃ visus p quolibet sẽsu
poni solet·potest dici vidisti a teti
gisti presertim q̃ dñs dixerat In
fer digitum tuum huc a vide·hec
a alia fecit ihs ad robur fidei no
stre a multa q̃ñ legũt i euãgelio·

¶ De apparitione ad mare tybe
riadis·

Post hec aũt manifestauit
se ihesus ad mare tyberi
adis· Piscabãt aũt disci
puli·viij·nocte quadã ut haberẽt
cibos·Et cũ nl prendidissent mãe
stetit ihesus in litore·Cũq ad vocẽ

ei⁹ in dextr̄ nauigij rete misissent impleuerūt illud. cliij. magnis piscib⁹ ⁊ ait iohānes dn̄s est Tūc petrus misit se ī maē alij nauigio venerūt ⁊ inuenerūt prunas in litore ⁊ piscez suppositū et panē iuxta positū ⁊ assantes simul de piscibus quos prendiderāt māducauerūt cū ihu sciētes qꝛ dn̄s est. Et fuit hec tertie diei manifestatio. ꝫ post quot dies ab octaua die r̄surrectōnis nō est determinatū Tūc dixit ihs petro Simō iohānis diligis me pl⁹ hijs. Interrogabat dn̄s qd̄ sciebat. ꝫ innuit ut ⁊ corde credam⁹ ⁊ ore ɔfiteamur Et ait petrus. Etiā dn̄e tu scis qꝛ amo te. Non est sic distinguēdū etiā dn̄e ut. s. dixisset se diligere plus alijs Hoc em̄ nesciebat. ꝫ abūdat ydiomate hebreo Tacēs ḡ qd̄ ignoābat r̄ndit qd̄ sciebat Vel ita dn̄e amo te ⁊ etiā tu scis qꝛ amo te. q. d. Teipsū testē inuoco qꝛ amo te. dicit ei ihs. Pasce agnos meos. q. d. Exhibitio opis sit ꝓbatio dilectionis Cū quesisset idipsū secūdo ⁊ idē r̄ndisset petrus. Iterꝫ sb̄didit. Pasce agnos. m. Post tertiā vero r̄nsionē sb̄didit. Pasce oues meas. q. d. Pasce docendo. pasce opando. pasce moriendo. Tūc dixit ei ihus. Cū senueris extendes manū tuā ⁊ alius te cinget et ducet quo tu nō vis significās. quia crucifigeret̄ nolens s̄m sensū carnis ⁊ addidit. Sequere me ⁊ seq̄ris me in genere mortis.

Opiniones de morte iohānis.

Vnc cepit ihs abire ⁊ cepit petrus eū sequi putās hoc sibi a dn̄o mādatum Sequebat̄ eū etiaꝫ iohānes. Conuersus petrus vidit illū seq̄ntez ⁊ ait ad ihm. Dn̄e hic aūt q̄d. ⁊ supple patietur. Postq̄ ei audierat se crucifigēdū voluit etiā frīs exitū ɔgnoscere. r̄ndit ihs. Sic eū volo manere donec veniā. Putauerūt ergo discipuli iohānē nō moriturū donec xp̄s veniret ad iuditium Sed nō erat magnū dare dilecto nō mori cū dissolui ⁊ eē cū xp̄o melius sit. Dixit ergo dn̄s qꝛ in pace seniū finiret. tamē fuerūt qui dicerent sic eū adhuc viuere. q̄a cū in defossum sibi tumulū post celebr̄tam missaꝫ descēdissꝫ: lux magna p aliq̄t horas sup circūstātes fulsit ⁊ qui aderāt ceciderūt Cūqꝫ post lucem surgētes accessissent ad tumulū eius vacuū inuenerūt. tamē terra leuis scaturiebat in fundo sicut in fontib⁹ solet harena bullire ⁊ adhuc qn̄qꝫ eadē scaturigo bullire ibi videt̄. Vn̄ multi putauerūt eū viuere sub terra ⁊ anhelitu eius scaturiginē fieri. Alij autē trāslatū ad celū putant De hmōi vero melius est pie dubitare q̄ temere diffinire.

De apparicōe dn̄i in galilea.

Vndecim aūt discipuli abierūt in galileā ad mōtem vbi ɔstituerat illis ihus ⁊ vidētes eū adorauerūt. quidam aūt dubitauerūt. Et exprobrauit illis duritiā cordis eoꝝ ⁊ ait Data est mihi oīs potestas in celo ⁊ in terra ⁊ nūc apparet oīpotētia mea vel ita. Dixeram vobis in viā gentiū ne abieritis. sed q̄a iudei abiecerūt me q̄i dederūt mihi potestatem mittendi vbiqꝫ terraruꝫ sub celo.

Vnde a subdidit. Ite in orbem vniuersum a predicate euangelium omni creature. Hominem p quo facta est omnis creatura. vel qa habet pticipacionem cum omni creatura. Vnde a homo microcosmus. minor mundus dicit. Et addidit docete omnes gentes id est omnia genera gentium seruate quecumque dixi vobis baptizantes eos in nomine patris a filij a spiritus sancti. In inchoacione operum nostrorum eadem quomodo formam verborum. Hic est liber quando orantes ut frontem a in pectore ad honorem trinitatis fiat opus quod inchoamus. Aut dicit affirmando et est. Baptizo te in nomine patris a filij a spiritus sancti. id est ministerium baptismi ago sed auctoritas penes trinitatem est. Qui crediderit a baptizatus fuerit saluus erit qui non crediderit condenabit. si aiet nec baptizatus fuerit. Sine baptismo enim saluari homo quia cum eum excludit articulus necessitatis non contemptus religionis vnde quod dictum est. Nisi qs renatus fuerit ac. sic intelligitur. Qui contempserit renasci. Ordinem verborum domini adhaerent haeretici huius tpis dicentes. Non oportere baptizari nisi credentem a ideo non recipiunt baptismum puerorum. Si intelligitur tempus quo hoc dictum est. Primo enim qa predicabant adultis baptizandi erant adulti quia fideles exigit in baptismo postmodum puuli eorum. Ergo p adultis potest intelligi hoc esse dictum vel si p omnibus sic exponemus. Qui credidit et bap. f. hoc est qui in fide baptizabit. Oportet enim baptizandum vel p se vel p alium credere. Generale ei fuit in primitiua ecclesia q illi qui erant de fonte statim loqbant linguis. Signa autem eos qui crediderit haec sequentur. In nomine meo demonia eicient linguis loquent nouis. serpentes tollent ac. a hoc qd p tpe dictum est. Tunc enim signa fiebant p infidelibus conuertendis. Quia ergo signa non fiunt necessaria non modo fiunt sicut passim tunc fiebant. Nos enim cum arbusta plantamus tandiu infundimus aquam quousque in terra convalescant.

De ascensione domini.

Ie aut ascensionis vnit ad eos in iherusalem a ait. Sedete in ciuitate quousque induamini virtute ex alto. Cumque comedisset cum eis vnde intelligit se extra horam transisse eduxit eos foras in montem oliueti vsus bethania. Et eleuatis manibus benedixit eis. Et videntibus illis eleuatus est in celum a nubes lucida baiulabat eum ministerio angelorum. Cumque iam subtractus esset ab oculis discipulorum. tum adhuc intuebant in celum. ecce ecce duo angeli in forma viro rum steterunt iuxta illos a dixerunt. Viri galilei quid aspicitis in celum q.d. Recedite nec expectetis ilum ut modo redeat tamen in fine temporum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum. baiul. s.

Act9

nubibus descen
det ī aera. Illi āt
regressi sūt ī ihe
rusalē ⁊ expecta
bāt ꝓmissuꝫ spi
ritum. Quo acce
pto tpib9 suis ꝓ
fecti p̄dicauerūt
vbiq; dn̄o coo
pante ⁊ ſmonē
ɔfirmāte sequē
tib9 signis ⁊ no
ta differētiā. tn̄s
latus enoch ē.
sb̄uect9 ē helias
ascēdit ihs ꝓpa
sui virtute.

Hāc vltimaꝫ ꝓ
cessionē p9 ihe
sū r̄p̄sētat eccīa
dn̄icis diebus
egrediendo de
eccīa ⁊ redeūdo
ad eā q̄i de ihe
rusalē exiēs et
rediēs in iheru
salē ⁊ sequēdo
crucē ut illi cru
cifixū Et licet il
li redierīt sine
ihesu tn̄ nos re
dim9 cuꝫ cruce.
q̄ ipse dixit vo
biscū sū vsq; ad
ɔsūmacōeꝫ seculi Et nota q̄ p̄miti
ua eccīa obſuauit diē dn̄icā ut ⁊
modo ⁊ etiā feriā quintā ī memo
riā ascensionis ⁊ tunc qn̄ta feria fi
ebat ꝓcessio ꝫ multiplicatis sollē
nitatib9 sāctoꝝ sublata ē sollēni
tas quinte ferie ⁊ ꝓcessio trāslata
est ad dn̄icā Vnde dr vulgarit̄ q̄
dies iouis ē frat̄ dn̄ice diei.

Incipiūt capitula historie actu
um apl'oꝝ.

Quotiēs apparuit dn̄s discipul' in
fra quadraginta dies.
Qd̄ apl'i fuerūt baptizati.
Quid r̄nderit dn̄s indiscrete que
rentibus.
De ortu ⁊ ꝓcessu p̄dicacōis.
Quid fecerint absēte dn̄o.
Quib9 ex cauſ āgeli apparuerūt.
In quo ymitamur apostolos.
Vbi ⁊ cū quib9 se collegerūt.
De ſmone petri.
De electione mathie.
De missione spūssci.
De miraculo linguaꝝ.
Qd̄ cōuicit petrus mentientes au
ctoritate ꝓphaꝝ.
De ꝓdigijs in celo sursū impletis
Qd̄ exponit verba dd̄ de xp̄o.
De impleta ꝓphetia iohel.
De ꝑalitico curato a petro.
Qd̄ sibi nil asscribebant sed ōnia
deo.
De inuidia saduceoꝝ in apl'os.
Qd̄ ɔstanter r̄nderunt ad interro
gata in ɔcilio.
De mutua caritate inter apl'os.
De morte ananie ⁊ saphire.
De signis que fiebāt ab apl'is.
De incarceracōe apl'oꝝ.
Quomodo ꝑ angelū de carcere sūt
educti.
Quomodo obstūpuerūt illis edu
ctis.
De r̄nsione eoꝝ.
De ɔcilio gamalielis.
Aliud exemplū de eodē.
De causa murmuris int̄ xp̄ianos
De ɔmēdacōe beati stephani.
De ſmone eiusdē.
Prosecutio narracōis.
Quomodo ɔputent̄ cccexxx. anni
Opinio bede de eodē.
Redit stephan9 ad ordinem hi
storie.
Cōmēdat tabernaculum ne videa
tur dānare locum sanctū.
Qd̄ lapidauerūt stephanū.
De prima ꝑsecucōne pauli.
De peticōe simonis magi.
De eunucho baptizato a philip
po.
De excecacōe sauli.
Qūo ananias ex mādato dn̄i vi
sitauit paulum.
De inuidia iudeoꝝ in paulū.